2024/1640

19.6.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2024/1640

(2024. gada 31. maijs)

par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 un ar ko groza un atceļ Direktīvu (ES) 2015/849

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 ([4]) ir galvenais juridiskais instruments, ko izmanto, lai nepieļautu Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai. Minētajā direktīvā ir noteikts visaptverošs tiesiskais regulējums, kurš vēl vairāk tika nostiprināts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/843 ([5]), pievēršoties jauniem riskiem un palielinot faktisko īpašumtiesību pārredzamību. Pieredze liecina, ka, neraugoties uz minētā tiesiskā regulējuma sasniegumiem, Direktīva (ES) 2015/849 būtu vēl vairāk jāuzlabo, lai pienācīgi mazinātu riskus un efektīvi atklātu noziedzīgus mēģinājumus ļaunprātīgi izmantot Savienības finanšu sistēmu noziedzīgiem mērķiem un lai veicinātu iekšējā tirgus integritāti.

(2) Kopš Direktīvas (ES) 2015/849 stāšanās spēkā ir identificētas vairākas jomas, kurās būtu vajadzīgi grozījumi, lai nodrošinātu Savienības finanšu sistēmai nepieciešamo noturību un spēju novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

(3) Īstenojot Direktīvu (ES) 2015/849, tika konstatētas būtiskas atšķirības kompetento iestāžu praksē un pieejās visā Savienībā, kā arī pietiekami efektīvu pārrobežu sadarbības mehānismu trūkums. Tāpēc ir lietderīgi noteikt skaidrākas prasības, kurām būtu jāveicina netraucēta sadarbība visā Savienībā, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm ņemt vērā savu valsts sistēmu specifiku.

([1]) OV C 210, 25.5.2022., 15. lpp.
([2]) OV C 152, 6.4.2022., 89. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 30. maija lēmums.
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV L 156, 19.6.2018., 43. lpp.).

(4) Šī direktīva ir daļa no visaptveroša tiesību aktu kopuma, kura mērķis ir stiprināt Savienības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas ("NILL/TFN") regulējumu. Šī direktīva un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1113 ([6]), (ES) 2024/1624 ([7]) un (ES) 2024/1620 ([8]) kopā veidos tiesisko regulējumu, kas reglamentēs NILL/TFN prasības, kuras jāizpilda atbildīgajiem subjektiem un kuras ir Savienības NILL/TFN iestāžu sistēmas pamatā, tostarp izveidojot Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*).

(5) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kas pieņemti Savienības līmenī, un kas neņem vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota iedarbība. Tāpēc pasākumiem, ko minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām, ko veic starptautiskā līmenī, un vismaz tikpat stingriem. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) ieteikumi un instrumenti, ko izstrādājušas citas starptautiskās struktūras, kuras cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, attiecīgi Savienības tiesību akti vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo *FATF* 2012. gada februārī pieņemtajiem Starptautiskajiem standartiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie *FATF* ieteikumi") un turpmākajiem minēto standartu grozījumiem.

(6) Ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu saistītais īpašais apdraudējums, riski un neaizsargātība, kas ietekmē konkrētas ekonomikas nozares valsts līmenī, samazina dalībvalstu spēju veicināt Savienības finanšu sistēmas integritāti un stabilitāti. Tādēļ ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm, identificējot šādas nozares un īpašus riskus, lemt par NILL/TFN prasību piemērošanu papildu nozarēm, uz kurām neattiecas Regula (ES) 2024/1624. Lai saglabātu iekšējā tirgus un Savienības NILL/TFN sistēmas efektivitāti, Komisijai ar *AMLA* atbalstu būtu jāspēj novērtēt, vai dalībvalstu paredzētā NILL/TFN prasību piemērošana papildu nozarēm ir pamatota. Gadījumos, kuros vislabākā Savienības interešu aizsardzība tiktu nodrošināta, attiecībā uz konkrētām nozarēm rīkojoties Savienības līmenī, Komisijai būtu jāinformē dalībvalsts, kas paredz NILL/TFN prasību piemērošanu minētajām nozarēm, ka tā plāno rīkoties Savienības līmenī, un dalībvalstij būtu jāatturas no paredzēto valsts pasākumu veikšanas, izņemot gadījumus, kad minētie pasākumi ir paredzēti, lai vērstos pret steidzamu risku.

(7) Uz dažām atbildīgo subjektu kategorijām attiecas licencēšanas vai regulatīvās prasības attiecībā uz to pakalpojumu sniegšanu, savukārt citu kategoriju operatoriem piekļuve profesijai nav reglamentēta. Neatkarīgi no regulējuma, ko piemēro profesijas vai darbības veikšanai, visi atbildīgie subjekti darbojas kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņi un, lai pildītu minēto uzdevumu, tiem ir jāattīsta konkrētas NILL/TFN prasmes. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja nodrošināt apmācību personām, kas vēlas sākt strādāt minēto subjektu profesijās, lai tās varētu pildīt savus pienākumus. Lai apmācītu jaunpienācējus profesijā dalībvalstis varētu apsvērt, piemēram, iekļaut NILL/TFN kursus akadēmiskajā piedāvājumā, kas saistīts ar minētajām profesijām, vai sadarboties ar profesionālajām apvienībām.

(8) Ja uz atbildīgajiem subjektiem neattiecas īpašas licencēšanas vai reģistrācijas prasības, dalībvalstīm vajadzētu būt sistēmām, kas ļauj uzraudzītājiem precīzi zināt savas uzraudzības kopas tvērumu, lai nodrošinātu šādu atbildīgo subjektu pienācīgu uzraudzību. Tas nenozīmē, ka dalībvalstīm ir jānosaka konkrētas ar NILL/TFN saistītas reģistrācijas prasības, ja tas nav nepieciešams atbildīgo subjektu identificēšanai, kā tas ir, piemēram, gadījumos, kad PVN reģistrācija ļauj identificēt operatorus, kuri veic darbības, uz kurām attiecas NILL/TFN prasības.

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1113 (2023. gada 31. maijs) par līdzekļu un konkrētu kriptoaktīvu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 (OV L 150, 9.6.2023., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1624 (2024. gada 31. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai (OV L, 2024/1624, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs), ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(9) Uzraudzītājiem būtu jānodrošina, ka attiecībā uz valūtas maiņas punktiem, čeku iekasēšanas punktiem, trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrībām, personas, kas faktiski vada šādu subjektu darījumdarbību, un šādu subjektu faktiskajiem īpašniekiem ir laba reputācija, tie rīkojas godīgi un godprātīgi un ka minētajām personām ir to funkciju veikšanai nepieciešamās zināšanas un kompetence. Kritērijiem, kurus izmanto, lai noteiktu, vai persona atbilst minētajām prasībām, būtu jāatspoguļo vismaz nepieciešamība aizsargāt šādus subjektus pret to, ka to vadītāji vai faktiskie īpašnieki tos ļaunprātīgi izmanto noziedzīgiem mērķiem. Lai veicinātu vienotu pieeju uzraudzītāju veiktajai pārbaudei par to, vai atbildīgo subjektu vadība un faktiskie īpašnieki atbilst minētajām prasībām, *AMLA* būtu jāizdod pamatnostādnes par kritērijiem labas reputācijas, godīguma un godprātības novērtēšanai un kritērijiem zināšanu un kompetences novērtēšanai.

(10) Lai izvērtētu to personu atbilstību, kuras ieņem vadošus amatus atbildīgajos subjektos vai citādi tos kontrolē, jebkurai informācijas apmaiņai par kriminālo sodāmību būtu jānotiek saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI ([9]) un Padomes Lēmumu 2009/316/TI ([10]). Turklāt uzraudzītājiem būtu jāspēj piekļūt visai informācijai, kas vajadzīga, lai pārbaudītu augstākās vadības zināšanas un kompetenci, kā arī viņu labu reputāciju, godīgumu un godprātību, un atbildīgā subjekta faktisko īpašnieku zināšanas un kompetenci, tostarp informācijai, kas pieejama no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem.

(11) Ieguldītāju uzturēšanās atļauju shēmas rada riskus un neaizsargātību, jo īpaši saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, izvairīšanos no Savienības ierobežojošajiem pasākumiem, korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas galu galā varētu radīt konkrētus riskus Savienības drošībai. Piemēram, nepilnības dažu shēmu darbībās, tostarp riska pārvaldības procesu trūkums vai vāja šo procesu īstenošana, var radīt korupcijas iespējas, savukārt vājas vai nekonsekventi veiktas pārbaudes attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju līdzekļu izcelsmi un labklājības izcelsmi varētu radīt lielāku risku, ka pieteikuma iesniedzēji šādas shēmas izmanto noziedzīgiem mērķiem, lai leģitimizētu līdzekļus, kas iegūti ar nelikumīgiem līdzekļiem. Lai izvairītos no tā, ka riski, kas izriet no šādu shēmu izmantošanas, ietekmē Savienības finanšu sistēmu, dalībvalstīm, kuru tiesību akti ļauj piešķirt uzturēšanās tiesības apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, būtu jāievieš pasākumi, lai mazinātu saistītos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas riskus. Šādiem pasākumiem būtu jāietver adekvāts riska pārvaldības process, tostarp tā īstenošanas efektīva uzraudzība, pieteikuma iesniedzēju profila pārbaudes, tostarp informācijas iegūšana par viņu līdzekļu izcelsmi un labklājības izcelsmi un informācijas par pieteikuma iesniedzējiem pārbaude, to salīdzinot ar kompetento iestāžu rīcībā esošo informāciju.

(12) Komisijai ir labas iespējas pārskatīt konkrētus pārrobežu apdraudējumus, kas varētu ietekmēt iekšējo tirgu un ko atsevišķas dalībvalstis vienas pašas nevarētu identificēt un efektīvi novērst. Tādēļ tai būtu jāuztic pienākums koordinēt ar pārrobežu darbībām saistīto risku novērtēšanu. Lai nodrošinātu efektīvu risku novērtēšanas procesu, būtiski ir iesaistīt attiecīgos ekspertus, piemēram, ekspertu grupu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā un finanšu ziņu vākšanas vienību (*FIU*) pārstāvjus, kā arī vajadzības gadījumā arī citu Savienības līmeņa struktūru, tostarp *AMLA*, pārstāvjus. Minētajā procesā svarīgs informācijas avots ir arī valsts līmenī veikti riska novērtējumi un gūtā pieredze. Šādam Komisijas veiktam pārrobežu riska novērtējumam nebūtu jāietver personas datu apstrāde. Datiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt pilnīgi anonīmiem. Savienības un valstu datu aizsardzības uzraudzības iestādes būtu jāiesaista tikai tad, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska novērtējums ietekmē personu privātumu un datu aizsardzību. Lai maksimāli palielinātu sinerģiju starp risku novērtēšanu Savienības un valsts līmenī, Komisijai un dalībvalstīm būtu jācenšas piemērot konsekventas metodikas.

(13) Savienības līmenī veikta riska novērtējuma konstatējumi var palīdzēt kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem identificēt, saprast, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kā arī riskus, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām. Tāpēc ir svarīgi, lai riska novērtējuma konstatējumi tiktu publiskoti.

(14) Dalībvalstīm joprojām ir vislabākās iespējas identificēt, novērtēt, saprast un izlemt, kā mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas tās skar tiešā veidā. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāveic attiecīgie pasākumi, lai pienācīgi identificētu, novērtētu un izprastu tajā pastāvošos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kā arī riskus, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju nepiemērošanu un izvairīšanos no tām, un lai noteiktu saskaņotu valsts stratēģiju, kurā paredzēti pasākumi šo

([9]) Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (*ECRIS*) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (OV L 93, 7.4.2009., 33. lpp.).

([10]) Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

risku mazināšanai. Šādā valsts līmeņa riska novērtējumā būtu jāiekļauj apraksts par dalībvalsts NILL/TFN režīma institucionālo struktūru un procedūrām, kā arī piešķirtajiem cilvēkresursiem un finanšu līdzekļiem, ciktāl šī informācija ir pieejama. Lai saglabātu pastāvīgu izpratni par riskiem, dalībvalstīm būtu regulāri jāatjaunina savs valsts riska novērtējums, un tām būtu arī jāspēj to papildināt ar mērķorientētiem atjauninājumiem un novērtējumiem attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar konkrētām nozarēm, produktiem vai pakalpojumiem.

(15) Tiesību subjekti un juridiski veidojumi var nodrošināt noziedzniekiem iespēju slēpties aiz leģitimitātes plīvura, un tādējādi tos varētu ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai gan iekšzemē, gan pāri robežām. Lai mazinātu minētos riskus, ir svarīgi, lai dalībvalstis izprastu riskus, kas saistīti ar tiesību subjektiem un juridiskajiem veidojumiem, kuri atrodas to teritorijā vai nu tāpēc, ka subjekti tur ir iedibināti, vai tāpēc, ka tur ir iedibinātas vai dzīvo tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidojumos, vai arī tās no turienes juridisko veidojumu pārvalda. Juridisku veidojumu gadījumā, ņemot vērā trasta dibinātāja tiesības izvēlēties veidojumu reglamentējošo tiesību sistēmu, ir arī svarīgi, lai dalībvalstīm būtu izpratne par riskiem, kas saistīti ar juridiskajiem veidojumiem, kurus var izveidot saskaņā ar to tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, vai to tiesību akti tos reglamentē tieši, vai arī to izveide ir saistīta ar pušu līgumslēgšanas brīvību un to atzīst valstu tiesas.

(16) Ņemot vērā starptautiskās finanšu sistēmas integrēto raksturu un Savienības ekonomikas atvērtību, riski, kas saistīti ar tiesību subjektiem un juridiskiem veidojumiem, pārsniedz riskus, kādi pastāv Savienības teritorijā. Tāpēc ir svarīgi, lai Savienībai un tās dalībvalstīm būtu izpratne par pakļautību riskiem, ko rada ārvalstu tiesību subjekti un ārvalstu juridiski veidojumi. Šādā risku novērtējumā nav jāpievēršas katram atsevišķam ārvalstu tiesību subjektam vai ārvalstu juridiskam veidojumam, kam ir pietiekama saikne ar Savienību, neatkarīgi no tā, vai tas iegādājas nekustamo īpašumu vai tam pēc publiskā iepirkuma procedūras piešķir tiesības slēgt līgumus, vai arī saistībā ar darījumiem ar atbildīgajiem subjektiem, kuri tiem dod iespēju piekļūt Savienības finanšu sistēmai un ekonomikai. Tomēr riska novērtējumam būtu jāļauj Savienībai un tās dalībvalstīm saprast, kāda veida ārvalstu tiesību subjektiem un ārvalstu juridiskiem veidojumiem ir šāda piekļuve Savienības finanšu sistēmai un ekonomikai un kāda veida riski ir saistīti ar minēto piekļuvi.

(17) Riska novērtējumu rezultāti būtu laikus jādara pieejami atbildīgajiem subjektiem, lai tie varētu identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt paši savus riskus. Minētos rezultātus var kopīgot kopsavilkuma veidā un darīt pieejamus sabiedrībai, un tajos nebūtu jāiekļauj klasificēta informācija vai personas dati.

(18) Turklāt, lai vēl labāk identificētu, izprastu, pārvaldītu un mazinātu riskus Savienības līmenī, dalībvalstīm būtu savu riska novērtējumu rezultāti jādara zināmi citām dalībvalstīm, Komisijai un *AMLA*. Minētajā informācijā, kas tiek nosūtīta, nebūtu jāiekļauj klasificēta informācija vai personas dati, ja vien tos neuzskata par absolūti nepieciešamiem NILL/TFN uzdevumu veikšanai.

(19) Lai efektīvi mazinātu valsts riska novērtējumā identificētos riskus, dalībvalstīm būtu jānodrošina konsekventa rīcība valsts līmenī, vai nu izraugoties iestādi, kas koordinētu valsts reakciju, vai arī izveidojot šim nolūkam paredzētu mehānismu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka izraudzītajai iestādei vai izveidotajam mehānismam ir pietiekamas pilnvaras un resursi, lai efektīvi veiktu minēto uzdevumu un nodrošinātu pienācīgu reakciju uz identificētajiem riskiem.

(20) Lai varētu pārbaudīt, cik efektīvas ir to sistēmas cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jāuztur attiecīgā statistika un jāuzlabo tās kvalitāte. Lai vēl vairāk stiprinātu Savienības līmenī vākto statistikas datu kvalitāti un saskanīgumu, Komisijai un *AMLA* būtu jāseko situācijai visā Savienībā attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un būtu regulāri jāpublicē pārskati.

(21) *FATF* ir izstrādājusi jurisdikcijām standartus par to, kā identificēt un novērtēt riskus, ko rada tādu mērķtiecīgu finanšu sankciju iespējama neīstenošana un izvairīšanās no tām, kuras saistītas ar ieroču izplatīšanas finansēšanu, kā arī kā veikt pasākumus šo risku mazināšanai. Minētie jaunie *FATF* ieviestie standarti neaizstāj un nemazina spēkā esošās stingrās prasības valstīm attiecībā uz mērķtiecīgu finanšu sankciju ieviešanu, kas jāveic, lai atbilstu attiecīgajiem Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijām par masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas un to finansēšanas novēršanu, apkarošanu un pārtraukšanu. Minētie spēkā esošie pienākumi, kas

Savienības līmenī īstenoti ar Padomes Lēmumiem 2010/413/KĀDP ([11]) un (KĀDP) 2016/849 ([12]), kā arī ar Padomes Regulām (ES) Nr. 267/2012 ([13]) un (ES) 2017/1509 ([14]), joprojām ir saistoši visām fiziskām un juridiskām personām Savienībā. Ņemot vērā specifiskos riskus, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām, kuriem Savienība ir pakļauta, ir lietderīgi paplašināt risku novērtējumu, lai aptvertu visas Savienības līmenī pieņemtās mērķtiecīgās finanšu sankcijas. Tādi NILL/TFN pasākumi, kam raksturīgs risks un kas saistīti ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām, neatceļ visām fiziskām vai juridiskām personām Savienībā saistošu noteikumos pamatotu pienākumu iesaldēt un nedarīt pieejamus finanšu līdzekļus vai citus aktīvus sarakstā iekļautajām personām vai vienībām.

(22) Lai atspoguļotu starptautiskā līmeņa norises, jo īpaši pārskatītos *FATF* ieteikumus, un nodrošinātu visaptverošu satvaru mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanai, ar šo direktīvu būtu jāievieš prasības Savienības līmenī un dalībvalstu līmenī identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt riskus, ko rada mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošana vai izvairīšanās no tām.

(23) Lai apkarotu tiesību subjektu un juridisku veidojumu ļaunprātīgu izmantošanu, būtiska nozīme ir centrālajiem reģistriem, kuros iekļauta informācija par faktiskajiem īpašniekiem ("centrālie reģistri"). Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka centrālajā reģistrā tiek glabāta informācija par tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem, informācija par juridisku veidojumu pārstāvjiem un par ārvalstu tiesību subjektiem un ārvalstu juridiskiem veidojumiem. Lai nodrošinātu, ka minētie centrālie reģistri ir viegli piekļūstami un tajos ir augstas kvalitātes dati, būtu jāievieš konsekventi noteikumi par minētās informācijas vākšanu un glabāšanu reģistros. Centrālajos reģistros glabātajai informācijai vajadzētu būt piekļūstamai viegli izmantojamā un mašīnlasāmā formātā.

(24) Lai uzlabotu pārredzamību nolūkā apkarot tiesību subjektu ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiek reģistrēta centrālā reģistrā, kas atrodas ārpus tiesību subjekta, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus. Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāizmanto centrāla datubāze, kurā tiek vākta informācija par faktiskajiem īpašniekiem, komercreģistrs vai cits centrāls reģistrs. Dalībvalstis var nolemt, ka atbildīgie subjekti ir atbildīgi par konkrētas informācijas sniegšanu centrālajam reģistram. Dalībvalstīm būtu jāpārliecinās, ka minētā informācija visos gadījumos tiek darīta pieejama kompetentajām iestādēm un tiek sniegta atbildīgajiem subjektiem, kad tie piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.

(25) Informācija par tieši izveidotu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu faktiskajiem īpašniekiem būtu jāreģistrē vietā, kur trastu pilnvarotās personas un personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidojumos, ir iedibinātas vai dzīvo, vai kur juridiskais veidojums tiek pārvaldīts. Lai nodrošinātu, ka informācija par tieši izveidotu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu faktiskajiem īpašniekiem tiek efektīvi pārraudzīta un reģistrēta, nepieciešama arī sadarbība starp dalībvalstīm. Dalībvalstu tieši izveidotu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu faktisko īpašnieku reģistru savstarpējai savienojamībai būtu jāpadara minētā informācija piekļūstama un arī jānodrošina, ka var izvairīties no vienu un to pašu tieši izveidotu trastu un līdzīgu juridisku veidojumu vairākkārtējas reģistrācijas Savienībā.

(26) Savlaicīga piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem būtu jānodrošina tā, lai novērstu jebkādu risku, ka attiecīgais tiesību subjekts, trasta pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgus amatu, tiks iepriekš brīdināts.

(27) Centrālajos reģistros iekļauto datu precizitāte ir būtiska visām attiecīgajām iestādēm un citām personām, kurām atļauts piekļūt minētajiem datiem un pieņemt pamatotus, likumīgus lēmumus, pamatojoties uz šiem datiem. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras saprātīgā laikposmā pēc informācijas par faktiskajiem īpašniekiem iesniegšanas un pēc tam regulāri pārbauda, vai iesniegtā informācija ir atbilstīga, precīza un atjaunināta. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras var pieprasīt jebkādu informāciju, kas tām vajadzīga, lai pārbaudītu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un informāciju par pārstāvjiem, kā arī par situācijām, kad faktiskā īpašnieka nav vai kad faktiskos īpašniekus nav iespējams noteikt. Minētajās situācijās centrālajam reģistram sniegtajai informācijai būtu jāpievieno pamatojums,

([11]) Padomes Lēmums 2010/413/KĀDP (2010. gada 26. jūlijs), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 27.7.2010., 39. lpp.).

([12]) Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/849 (2016. gada 27. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Lēmumu 2013/183/KĀDP (OV L 141, 28.5.2016., 79. lpp.).

([13]) Padomes Regula (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 24.3.2012., 1. lpp.).

([14]) Padomes Regula (ES) 2017/1509 (2017. gada 30. augusts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 329/2007 (OV L 224, 31.8.2017., 1. lpp.).

kurā iekļauti visi attiecīgie apliecinošie dokumenti, lai reģistrs varētu pārliecināties, vai tas tā ir. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgo struktūru rīcībā ir adekvāti rīki, lai veiktu pārbaudes, tostarp automatizētas pārbaudes, veidā, kas nodrošina pamattiesību aizsardzību un ļauj izvairīties no diskriminējošiem rezultātiem.

(28) Ir svarīgi, lai dalībvalstis sniegtu par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām pietiekamas pilnvaras un resursus tam, lai pārbaudītu faktiskos īpašniekus un tām sniegtās informācijas patiesumu, un ziņotu par savām aizdomām savai finanšu ziņu vākšanas vienībai. Šādām pilnvarām būtu jāietver pilnvaras veikt inspekcijas tiesību subjektu uzņēmuma telpās un to atbildīgo subjektu uzņēmuma telpās, kas darbojas kā tieši izveidotu trastu pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos juridiskos veidojumos, neatkarīgi no tā, vai tās veic par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras vai citas iestādes to vārdā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek piemēroti atbilstoši aizsardzības pasākumi, ja minētās pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, ir juristi vai ja to uzņēmuma telpas vai juridiskā adrese ir tā pati, kur ir viņu privātā dzīvesvieta. Šādas pilnvaras būtu jāattiecina arī uz ārvalstu tiesību subjektu un ārvalstu juridisko veidojumu pārstāvjiem Savienībā, ja minētajiem tiesību subjektiem un juridiskajiem veidojumiem ir juridiskā adrese vai pārstāvji Savienībā.

(29) Ja, pārbaudot informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, par centrālo reģistru atbildīgā struktūra secina, ka minētajā informācijā pastāv nekonsekvence vai kļūdas, vai ja minētā informācija citādi neatbilst prasībām, struktūrai vajadzētu būt iespējai atsaukt vai apturēt apliecinājumu par reģistrāciju centrālajā reģistrā līdz brīdim, kad nepilnības ir novērstas.

(30) Par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām savas funkcijas būtu jāveic, nepakļaujoties nepamatotai ietekmēšanai, tostarp jebkādai nepamatotai politiskai ietekmēšanai vai ietekmēšanai no nozares puses, attiecībā uz informācijas pārbaudi, pasākumu vai sankciju noteikšanu un piekļuves piešķiršanu personām ar leģitīmām interesēm. Minētajā nolūkā par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām vajadzētu būt politikai interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai.

(31) Par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām ir labas iespējas ātri un efektīvi noteikt personas, kurām faktiski pieder vai kuras faktiski kontrolē tiesību subjektus un juridiskus veidojumus, tostarp personas, kas iekļautas sarakstā saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām. Īpašnieku un kontroles struktūru savlaicīga atklāšana palīdz uzlabot izpratni par to, cik liels mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas vai izvairīšanās no tām risks pastāv, un pieņemt šādu risku mazināšanas pasākumus. Tāpēc ir svarīgi noteikt, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām ir jāpārbauda informācija par faktiskajiem īpašniekiem, ko tie glabā, veicot salīdzināšanu ar sarakstā iekļautām personām saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām, gan tiklīdz šādas personas ir iekļautas sarakstā, gan regulāri pēc tam, lai noteiktu, vai tiesību subjekta vai juridiskā veidojuma īpašnieku vai kontroles struktūra veicina izvairīšanās no mērķtiecīgām finanšu sankcijām risku. Norādei centrālajos reģistros, ka tiesību subjekti vai juridiski veidojumi ir saistīti ar personām vai vienībām, uz kurām attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas, būtu jāsekmē kompetento iestāžu un par Savienības ierobežojošo pasākumu īstenošanu atbildīgo iestāžu darbības.

(32) Ziņošana par atšķirībām starp centrālajos reģistros iekļauto informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un atbildīgajiem subjektiem un attiecīgā gadījumā kompetentajām iestādēm pieejamo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, ir efektīvs mehānisms, lai pārbaudītu informācijas precizitāti. Jebkura neatbilstība, kas identificēta, būtu ātri jāpaziņo un jānovērš, ievērojot datu aizsardzības prasības.

(33) Ja finanšu ziņu vākšanas vienību un citu kompetento iestāžu ziņošana par neatbilstībām apdraudētu aizdomīga darījuma analīzi vai notiekošu kriminālizmeklēšanu, finanšu ziņu vākšanas vienībām vai citām kompetentajām iestādēm būtu jāatliek ziņošana par neatbilstību līdz brīdim, kad neziņošanas iemesli vairs nepastāv. Turklāt finanšu ziņu vākšanas vienībām un citām kompetentajām iestādēm nebūtu jāziņo par neatbilstību, ja tas būtu pretrunā kādam valsts tiesībās paredzētam konfidencialitātes noteikumam vai ja informācijas izpaušana būtu uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu.

(34) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus faktiskā īpašnieka koncepcijas piemērošanā, ir būtiski, lai tiesību subjektiem un tieši izveidotu trastu pilnvarotajām personām vai personām, kam ir līdzvērtīgs amats juridiskā veidojumā, visā Savienībā pastāvētu vienveidīgi ziņošanas kanāli un līdzekļi. Tādēļ ir nepieciešams vienots formāts informācijas par faktiskajiem īpašniekiem sniegšanai attiecīgajiem centrālajiem reģistriem un jānodrošina pārredzamības un juridiskās noteiktības garantijas.

(35) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus starp dažādiem juridiskās formas veidiem, būtu jāparedz arī prasība pilnvarotajām personām iegūt un glabāt informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un nosūtīt minēto informāciju uz centrālu reģistru vai centrālu datubāzi.

(36) Ir būtiski, lai informācija par faktisko īpašnieku saglabātos pieejama ar centrālo reģistru starpniecību un izmantojot centrālo reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, vismaz 5 gadus pēc tam, kad tiesību subjekts ir likvidēts vai juridiskais veidojums ir beidzis pastāvēt. Dalībvalstīm būtu jāspēj ar likumu paredzēt papildu pamatu tam, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiek apstrādāta nolūkiem, kas nav NILL/TFN, ja šāda apstrāde atbilst sabiedrības interesēm un ir demokrātiskā sabiedrībā nepieciešams un samērīgs pasākums leģitīmā mērķa sasniegšanai.

(37) Finanšu ziņu vākšanas vienībām, citām kompetentajām iestādēm un pašregulējuma struktūrām vajadzētu būt tūlītējai, nefiltrētai, tiešai un brīvai piekļuvei informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, lai novērstu, atklātu, izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus vai teroristu finansēšanu un sauktu pie atbildības par tiem. Atbildīgajiem subjektiem, veicot klienta uzticamības pārbaudi, arī vajadzētu būt piekļuvei centrālajiem reģistriem. Dalībvalstis var izvēlēties noteikt, ka atbildīgo subjektu piekļuve ir par maksu. Tomēr minētajām maksām būtu stingri jāaprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar minētajos reģistros glabātās informācijas kvalitātes nodrošināšanu un tās pieejamības nodrošināšanu, un maksām nebūtu jāapdraud efektīva piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem.

(38) Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu pienācīgu īstenošanu, novērstu Savienības ierobežojošo pasākumu neīstenošanas un izvairīšanās no tiem risku, kā arī lai izmeklētu minēto pasākumu pārkāpumus, būtiski ir arī tas, lai valstu publiskajām iestādēm būtu tieša, savlaicīga un nefiltrēta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem. Minēto iemeslu dēļ iestādēm, kas ir kompetentas īstenot šādus ierobežojošus pasākumus un kas identificētas saskaņā ar attiecīgajām Padomes regulām, kuras pieņemtas, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, vajadzētu būt tiešai un tūlītējai piekļuvei informācijai, ko glabā savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros.

(39) Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kurām ir loma Savienības NILL/TFN regulējumā, pildot savus pienākumus, vajadzētu būt iespējai piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem. Tas attiecas uz Eiropas Prokuratūru (*EPPO*), taču arī uz Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), kad tas veic izmeklēšanas, kā arī uz Eiropolu un *Eurojust*, kad tie atbalsta valstu iestāžu veiktās izmeklēšanas. *AMLA* kā uzraudzības iestādei ir jāpiešķir piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, kad tā veic uzraudzības darbības. Lai nodrošinātu, ka *AMLA* var efektīvi atbalstīt finanšu ziņu vākšanas vienību darbības, tai arī būtu jāspēj piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem kopīgas analīzes kontekstā.

(40) Lai ierobežotu iejaukšanos tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, sabiedrības piekļuvei centrālajos reģistros glabātajai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai ir pierādītas leģitīmas intereses. Atšķirīgas dalībvalstu pieejas attiecībā uz pārbaudēm par to, vai pastāv šādas leģitīmas intereses, varētu kavēt NILL/TFN regulējuma saskaņotu īstenošanu un preventīvā mērķa, kura dēļ šāda sabiedrības locekļu piekļuve ir atļauta, īstenošanu. Tāpēc ir jāizstrādā satvars leģitīmo interešu atzīšanai un pārbaudei Savienības līmenī, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"). Ja leģitīmas intereses pastāv, sabiedrībai būtu jāspēj piekļūt informācijai par tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem. Leģitīmas intereses būtu jāprezumē attiecībā uz konkrētām sabiedrības kategorijām. Piekļuvei uz leģitīmu interešu pamata nevajadzētu būt atkarīgai no tās personas juridiskā statusa vai formas, kura pieprasa piekļuvi.

(41) Nevalstiskās organizācijas, akadēmisko aprindu pārstāvji un pētnieciskie žurnālisti ir sekmējuši Savienības mērķu sasniegšanu cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu. Tādēļ būtu jāuzskata, ka tiem ir leģitīmas intereses piekļūt tādai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, kura ir ļoti svarīga, lai tie attiecīgā gadījumā varētu pildīt savas funkcijas un īstenot sabiedrības kontroli. Spējai piekļūt centrālajiem reģistriem nevajadzētu būt atkarīgai no datu nesēja vai platformas, ar kuras starpniecību tie veic savas darbības, vai no iepriekšējās pieredzes šajā jomā. Lai šādām kategorijām dotu iespēju efektīvi veikt savas darbības un izvairītos no represiju riska, tām būtu jāspēj piekļūt informācijai par tiesību subjektiem un juridiskiem veidojumiem, nepierādot saikni ar minētajiem subjektiem vai veidojumiem. Kā paredzēts Savienības datu aizsardzības noteikumos, jebkādai faktisko īpašnieku piekļuvei informācijai par viņu personas datu apstrādi nebūtu negatīvi jāietekmē citu personu tiesības un brīvības, tostarp tiesības uz personas drošību. Informācijas atklāšana

faktiskajam īpašniekam par to, ka personas, kas darbojas žurnālistikas vajadzībām vai pilsoniskās sabiedrības organizāciju mērķiem, ir iepazinušās ar viņu personas datiem, var apdraudēt tādu žurnālistu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju locekļu drošību, kuri veic izmeklēšanu par iespējamām noziedzīgām darbībām. Tāpēc nolūkā panākt līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un informācijas un vārda brīvību žurnālistiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ([15]) 85. pantu un lai nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības organizāciju lomu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanā, izmeklēšanā un atklāšanā saskaņā ar minētās regulas 23. panta 1. punkta d) apakšpunktu, par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām nebūtu jākopīgo informācija ar faktiskajiem īpašniekiem par viņu datu apstrādi, ko veikušas minētās sabiedrības kategorijas, bet gan tikai faktu, ka ar viņu datiem ir iepazinušās personas žurnālistikas vajadzībām vai pilsoniskās sabiedrības organizāciju mērķiem.

(42) Godprātība uzņēmējdarbības darījumos ir kritiski svarīga iekšējā tirgus un Savienības finanšu sistēmas pienācīgai darbībai. Tālab ir svarīgi, lai personas, kas vēlas veikt darījumus ar tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem Savienībā, varētu piekļūt informācijai par to faktiskajiem īpašniekiem nolūkā pārbaudīt, vai potenciālie darījumu partneri nav iesaistīti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā, tās predikatīvajos nodarījumos vai teroristu finansēšanā. Ir plaši pierādīts, ka noziedznieki slēpj savu identitāti aiz korporatīvām struktūrām, un iespēja personām, kas varētu iesaistīties darījumos ar tiesību subjektu vai juridisku veidojumu, apzināties faktisko īpašnieku identitāti, palīdz apkarot tiesību subjektu vai juridisku veidojumu ļaunprātīgu izmantošanu noziedzīgiem mērķiem. Darījums neaprobežojas tikai ar tirdzniecības darbībām vai produktu vai pakalpojumu sniegšanu vai pirkšanu, bet varētu ietvert arī situācijas, kad persona ar lielu varbūtību ieguldīs naudas līdzekļus, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ([16]) 4. panta 25) punktā, vai kriptoaktīvus tiesību subjektā vai juridiskā veidojumā, vai iegādāsies tiesību subjektu. Tāpēc nebūtu jāuzskata, ka prasību par leģitīmām interesēm, lai piekļūtu informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, ir izpildījušas tikai personas, kas veic saimniecisku vai komerciālu darbību.

(43) Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas pārrobežu raksturu, būtu jāatzīst, ka trešo valstu iestādēm ir leģitīmas intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saistībā ar Savienības tiesību subjektiem un juridiskajiem veidojumiem, ja šāda piekļuve minētajām iestādēm ir nepieciešama konkrētu izmeklēšanu vai analīzes kontekstā ar NILL/TFN saistītu uzdevumu veikšanai. Tāpat tādiem subjektiem, uz kuriem attiecas NILL/TFN prasības trešās valstīs, būtu jāspēj piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem Savienības centrālajos reģistros, ja tiem minētajās valstīs ir jāveic klienta uzticamības pārbaudes pasākumi atbilstīgi NILL/TFN prasībām attiecībā uz tiesību subjektiem un juridiskiem veidojumiem, kas iedibināti Savienībā. Jebkādai piekļuvei centrālajos reģistros iekļautajai informācijai būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un jo īpaši Regulas (ES) 2016/679 V nodaļai. Šajā nolūkā centrālajiem reģistriem arī būtu jāapsver, vai uz ārpus Savienības iedibinātu personu pieprasījumiem var attiekties nosacījumi, atbilstīgi kuriem var izmantot atkāpi saskaņā ar minētās regulas 49. pantu. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas ("Tiesa") iedibināto judikatūru cīņa pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu ir vispārējo sabiedrības interešu mērķis un sabiedrības drošības mērķi ir ar to saistīti. Lai saglabātu trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienību un tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu veikto izmeklēšanu un analīzes integritāti, centrālajiem reģistriem būtu jāatturas izpaust faktiskajiem īpašniekiem informāciju par jebkādu viņu personas datu apstrādi, ko veic minētās iestādes, ciktāl šāda informācijas atklāšana nelabvēlīgi ietekmētu minēto iestāžu veikto izmeklēšanu un analīzi. Tomēr, lai saglabātu datu subjekta tiesības, centrālajiem reģistriem būtu jāatturas izpaust minēto informāciju vienīgi līdz brīdim, kad šāda izpaušana vairs neapdraudētu izmeklēšanu vai analīzi. Minētais termiņš būtu jānosaka ne vairāk kā uz pieciem gadiem, un tas būtu jāpagarina tikai pēc trešās valsts iestādes pamatota pieprasījuma.

(44) Lai nodrošinātu piekļuves režīmu, kas ir pietiekami elastīgs un spēj pielāgoties jauniem apstākļiem, dalībvalstīm būtu jāspēj piešķirt piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem – katru gadījumu izvērtējot atsevišķi – jebkurai personai, kura var apliecināt leģitīmas intereses saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanas apkarošanu. Dalībvalstīm būtu jāvāc informācija par leģitīmu interešu gadījumiem, kuri iziet ārpus šajā direktīvā identificētajām kategorijām, un par tiem jāinformē Komisija.

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

(45) Noziedznieki var ļaunprātīgi izmantot tiesību subjektus jebkurā brīdī. Tomēr daži tiesību subjektu dzīves cikla posmi ir saistīti ar lielākiem riskiem, piemēram, uzņēmuma izveides posmā vai tad, kad notiek izmaiņas uzņēmuma struktūrā, piemēram, pārveidošana, apvienošanās vai sadalīšana, kas ļauj noziedzniekiem iegūt kontroli pār attiecīgo tiesību subjektu. Savienības regulējums paredz, ka publiskās iestādes uzrauga minētos tiesību subjekta pastāvēšanas posmus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/1132 ([17]). Lai nodrošinātu, ka minētās publiskās iestādes var efektīvi veikt savas darbības un palīdzēt novērst tiesību subjektu ļaunprātīgu izmantošanu noziedzīgiem mērķiem, tām vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ietverta savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros.

(46) Lai nodrošinātu to izdevumu likumību un pareizību, kas iekļauti pārskatos, kuri Komisijai iesniegti saskaņā ar Savienības finansējuma programmām, programmu iestādēm savās pārvaldības un kontroles sistēmās ir jāvāc un jāglabā informācija par Savienības finansējuma saņēmēju faktiskajiem īpašniekiem. Tāpēc ir jānodrošina, ka programmu iestādēm dalībvalstīs ir piekļuve savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros glabātajai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, lai tās varētu pildīt savus pienākumus nolūkā novērst, atklāt un labot pārkāpumus, tostarp krāpšanu, un par tiem ziņot, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1060 ([18]).

(47) Lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, dalībvalstu iestādēm, kas īsteno Atveseļošanas un noturības mehānismu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/241 ([19]), vajadzētu būt piekļuvei savstarpēji savienotajiem centrālajiem reģistriem, lai vāktu minētajā regulā prasīto informāciju par Savienības līdzekļu saņēmējiem vai darbuzņēmējiem.

(48) Korupcija publiskajā iepirkumā kaitē sabiedrības interesēm, mazina sabiedrības uzticēšanos un negatīvi ietekmē iedzīvotāju dzīvi. Ņemot vērā publiskā iepirkuma procedūru neaizsargātību pret korupciju, krāpšanu un citiem predikatīviem nodarījumiem, valstu iestādēm, kuru kompetencē ir publiskā iepirkuma procedūras, vajadzētu būt iespējai iepazīties ar informāciju centrālajos reģistros, lai noskaidrotu to fizisko personu identitāti, kuras ir pretendentu galīgie īpašnieki vai kuras tos kontrolē, un noteiktu gadījumus, kad pastāv risks, ka iepirkuma procedūrā varētu būt iesaistīti noziedznieki. Savlaicīga piekļuve informācijai, kas tiek glabāta centrālajā reģistrā, ir būtiska, lai nodrošinātu, ka iestādes, kas veic publiskā iepirkuma procedūras, var efektīvi pildīt savas funkcijas, tostarp, atklājot korupcijas gadījumus minētajās procedūrās. Publisko iestāžu jēdzienam saistībā ar iepirkuma procedūrām būtu jāietver līgumslēdzēju iestāžu jēdziens Savienības tiesību aktos, kas attiecas uz preču un pakalpojumu vai koncesiju publisko iepirkumu procedūrām, kā arī jebkura publiska iestāde, ko dalībvalstis izraudzījušās, lai pārbaudītu publiskā iepirkuma procedūru likumību un kas nav kompetentā iestāde NILL/TFN nolūkā.

(49) Tādi produkti kā klientu pārbaude, ko piedāvā pakalpojumu sniedzēji, kuri ir trešās personas, palīdz atbildīgajiem subjektiem veikt klientu uzticamības pārbaudi. Šādi produkti sniedz tiem holistisku priekšstatu par klientu, un tas ļauj tiem pieņemt pārdomātus lēmumus par viņu riska klasifikāciju, veicamajiem riska mazināšanas pasākumiem un iespējamām aizdomām par klientu darbībām. Minētie produkti arī palīdz kompetentajām iestādēm analizēt aizdomīgus darījumus un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas gadījumus, jo tie papildina informāciju par faktiskajiem īpašniekiem ar citiem tehniskiem risinājumiem, kas ļauj kompetentajām iestādēm gūt plašāku priekšstatu par sarežģītām noziedzīgām shēmām, tostarp, lokalizējot izdarītājus. Tāpēc tiem ir kritiski svarīga nozīme arvien sarežģītāko un ātrāko plūsmu, kas raksturīgas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas shēmām, izsekojamībā. Tā kā tiem ir stabila funkcija atbilstības infrastruktūrā, ir pamatoti uzskatīt, ka pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā minētos produktus, ir leģitīmas intereses piekļūt centrālajos reģistros glabātajai informācijai, ar noteikumu, ka no reģistra iegūtie dati tiek piedāvāti tikai atbildīgajiem subjektiem un kompetentajām iestādēm Savienībā tādu uzdevumu veikšanai, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanu un apkarošanu.

(50) Lai izvairītos no atšķirīgām pieejām attiecībā uz leģitīmu interešu koncepcijas īstenošanu nolūkā piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, būtu jāsaskaņo šādu leģitīmu interešu atzīšanas procedūras. Tam būtu jāietver vienotas

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.).

veidnes leģitīmo interešu piemērošanai un atzīšanai, kas atvieglotu savstarpēju atzīšanu centrālajos reģistros visā Savienībā. Šajā nolūkā būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt saskaņotas veidnes un procedūras.

(51) Lai nodrošinātu, ka procesi piekļuves piešķiršanai personām ar iepriekš pārbaudītām leģitīmām interesēm nav nepamatoti apgrūtinoši, piekļuvi var atjaunot, pamatojoties uz vienkāršotām procedūrām, ar kuru palīdzību par centrālo reģistru atbildīgā struktūra nodrošina, ka informācija, kas iepriekš iegūta pārbaudes nolūkā, ir pareiza un atbilstīga, un vajadzības gadījumā tiek atjaunināta.

(52) Turklāt ar mērķi nodrošināt samērīgu un līdzsvarotu pieeju un garantēt tiesības uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību dalībvalstīm būtu jāparedz atbrīvojumi attiecībā uz faktisko īpašnieku personīgās informācijas atklāšanu, izmantojot centrālos reģistrus, un uz piekļuvi šādai informācijai izņēmuma gadījumos, ja minētā informācija pakļautu faktisko īpašnieku nesamērīgam krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, aizskaršanas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai prasīt tiešsaistes reģistrāciju, lai identificētu ikvienu personu, kas pieprasa informāciju no reģistra, kā arī samaksu par personu ar leģitīmām interesēm piekļuvi informācijai centrālajā reģistrā. Tomēr minētajām maksām būtu stingri jāaprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar centrālajā reģistrā glabātās informācijas kvalitātes nodrošināšanu un tās pieejamības nodrošināšanu, un maksām nebūtu jāapdraud efektīva piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem.

(53) Pieteikuma iesniedzēju identifikācija ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka informācijai par faktiskajiem īpašniekiem var piekļūt tikai personas, kurām ir leģitīmas intereses. Tomēr identifikācijas process būtu jāveic tādā veidā, lai tas neizraisītu diskrimināciju, tostarp, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja rezidences vietas vai valstspiederības valsti. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānodrošina pietiekami identifikācijas mehānismi, tostarp, bet ne tikai elektroniskās identifikācijas shēmas, kas paziņotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014 ([20]), un attiecīgi kvalificēti uzticamības pakalpojumi, lai personas ar leģitīmām interesēm varētu efektīvi piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem.

(54) Ar Direktīvu (ES) 2018/843 tika panākta to dalībvalstu centrālo reģistru savstarpējā savienojamība, kuros tiek glabāta informācija par faktiskajiem īpašniekiem, izmantojot Eiropas Centrālo platformu, kas izveidota ar Direktīvu (ES) 2017/1132. Savstarpējā savienojamība ir izrādījusies būtiska, lai kompetentajām iestādēm, atbildīgajiem subjektiem un personām ar leģitīmām interesēm nodrošinātu efektīvu pārrobežu piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem. To būs jāturpina attīstīt, lai pirms šīs direktīvas transponēšanas īstenotu mainītās regulatīvās prasības. Tāpēc darbs pie savstarpējās savienojamības būtu jāturpina, iesaistot dalībvalstis visas sistēmas darbībā, kas būtu jānodrošina, īstenojot regulāru dialogu starp Komisiju un dalībvalstu pārstāvjiem par jautājumiem, kas saistīti ar sistēmas darbību un tās turpmāko attīstību.

(55) Izmantojot dalībvalstu centrālo reģistru savienojamību, gan valsts, gan pārrobežu piekļuve informācijai par katras dalībvalsts centrālajā reģistrā iekļauto juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem būtu jāpiešķir, pamatojoties uz leģitīmo interešu definīciju saskaņā ar lēmumu, ko pieņēmusi par attiecīgo centrālo reģistru atbildīgā struktūra. Lai nodrošinātu to, ka var pārskatīt lēmumus par piekļuves ierobežošanu informācijai par faktisko īpašnieku, būtu jāizveido šādu lēmumu pārsūdzēšanas mehānismi. Lai nodrošinātu saskanīgu un efektīvu reģistrāciju un informācijas apmaiņu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka par centrālo reģistru atbildīgā struktūra to dalībvalstī sadarbojas ar tās partneriem citās dalībvalstīs, tostarp kopīgojot informāciju par tādiem trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kurus reglamentē ar vienas dalībvalsts tiesībām, bet pārvalda citā dalībvalstī, vai kuru pilnvarotā persona ir iedibināta citā dalībvalstī vai ir tās rezidents.

(56) Personas datu apstrādei, ko veic šīs direktīvas nolūkā, piemēro Regulu (ES) 2016/679. Fiziskas personas, kuru personas dati tiek glabāti centrālajos reģistros kā par faktiskajiem īpašniekiem, būtu jāinformē par piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem. Turklāt būtu jādara pieejami tikai aktualizēti personas dati, kas atbilst aktuālajiem

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

faktiskajiem īpašniekiem, un faktiskie īpašnieki būtu jāinformē par viņu tiesībām saskaņā ar Savienības tiesisko regulējumu datu aizsardzības jomā un par procedūrām, kādas piemērojamas minēto tiesību īstenošanai.

(57) Aizkavēta finanšu ziņu vākšanas vienību un citu kompetento iestāžu piekļuve informācijai par bankas kontu un maksājumu kontu, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu un individuālo seifu turētāju identitāti traucē atklāt ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu saistīto līdzekļu pārvedumus. Tādēļ ir būtiski izveidot centralizētus automatizētus mehānismus, piemēram, reģistru vai datu izguves sistēmu, visās dalībvalstīs kā efektīvu līdzekli, kā iegūt savlaicīgu piekļuvi informācijai par bankas kontu un maksājumu kontu, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu un individuālo seifu turētāju, to pilnvaroto personu un faktisko īpašnieku identitāti. Šādai informācijai būtu jāietver vēsturiskā informācija par slēgto klienta kontu turētājiem, bankas kontiem un maksājumu kontiem, tostarp virtuālajiem *IBAN*, vērtspapīru kontiem, kriptoaktīvu kontiem un individuālajiem seifiem. Piemērojot piekļuves noteikumus, ir lietderīgi izmantot jau esošus mehānismus ar noteikumu, ka valstu finanšu ziņu vākšanas vienības var piekļūt to meklētajiem datiem nekavējoties un bez filtrēšanas. Dalībvalstīm būtu jāapsver šādu mehānismu papildināšana ar citu informāciju, kas tiek uzskatīta par nepieciešamu un samērīgu, lai efektīvāk mazinātu riskus, kuri saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu. Finanšu ziņu vākšanas vienībām, *AMLA* saistībā ar kopēju analīzi un uzraudzības iestādēm būtu jānodrošina šādu izmeklēšanu un saistītās informācijas pieprasījumu pilnīga konfidencialitāte.

(58) Virtuālie *IBAN* ir virtuālie numuri, ko izdod kredītiestādes un finanšu iestādes un kas ļauj novirzīt maksājumus uz fiziskiem bankas kontiem vai maksājumu kontiem. Lai gan uzņēmumi virtuālos *IBAN* var izmantot leģitīmiem mērķiem, piemēram, lai racionalizētu pārrobežu maksājumu iekasēšanas un nosūtīšanas procesu, tie ir saistīti arī ar paaugstinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku, jo tos var izmantot, lai slēptu konta turētāja identitāti, tādējādi finanšu ziņu vākšanas vienībām apgrūtinot līdzekļu plūsmas izsekošanu, konta atrašanās vietas noteikšanu un nepieciešamo pasākumu piemērošanu, tostarp konta apturēšanu vai uzraudzību. Lai mazinātu minētos riskus un finanšu ziņu vākšanas vienībām atvieglotu nelikumīgu plūsmu izsekošanu un atklāšanu, centralizētajos automatizētajos mehānismos būtu jāiekļauj informācija par virtuālajiem *IBAN*, kas saistīti ar bankas kontiem vai maksājumu kontu.

(59) Lai ievērotu privātumu un aizsargātu personas datus, bankas kontu vai maksājumu kontu, vērtspapīru kontu un kriptoaktīvu kontu centralizētajos automatizētajos mehānismos, būtu jāglabā minimāli dati, kas nepieciešami, lai veiktu izmeklēšanas saistībā ar NILL/TFN. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt, kādus papildu datus ir lietderīgi un samērīgi vākt. Transponējot noteikumus, kuri saistīti ar minētajiem mehānismiem, dalībvalstīm būtu jānosaka uzglabāšanas periodi, kas ir līdzvērtīgi tādu dokumentu un informācijas uzglabāšanas periodam, kuri iegūti, piemērojot klientu uzticamības pārbaudes pasākumus. Dalībvalstīm izņēmuma gadījumos un ar noteikumu, ka tiek sniegti pamatoti iemesli, vajadzētu būt iespējai pagarināt uzglabāšanas periodu. Papildu uzglabāšanas periodam nebūtu jāpārsniedz vēl 5 gadi. Minētajam periodam nebūtu jāskar valstu tiesību akti, kuros noteiktas citas datu uzglabāšanas prasības, kas ļauj ar lēmumu katrā atsevišķā gadījumā atvieglot kriminālprocesu vai administratīvo procesu. Piekļuve minētajiem mehānismiem būtu sniedzama tikai pēc principa "nepieciešams zināt".

(60) Savstarpēji savienojot dalībvalstu centralizētos automatizētos mehānismus, valstu finanšu ziņu vākšanas vienības spētu ātri iegūt pārrobežu informāciju par bankas kontu un maksājumu kontu, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu un individuālo seifu turētāju identitāti citās dalībvalstīs, kas stiprinātu to spēju efektīvi veikt finanšu analīzi un sadarboties ar saviem partneriem no citām dalībvalstīm. Tieša pārrobežu piekļuve informācijai par bankas kontiem un maksājumu kontiem, vērtspapīru kontiem, kriptoaktīvu kontiem un individuālajiem seifiem ļautu finanšu ziņu vākšanas vienībām pietiekami īsā laikā sagatavot finanšu analīzi, lai izsekotu līdzekļiem, kas ir virzīti pa dažādiem kontiem, tostarp, izmantojot virtuālos *IBAN*, atklātu iespējamos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus un garantētu tiesībaizsardzības pasākumu raitu īstenošanu. Arī *AMLA* būtu nodrošināma tieša piekļuve savstarpēji savienotajiem centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem, lai sniegtu operatīvo atbalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām kopīgas analīzes pasākumu ietvaros. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tieša piekļuve savstarpēji savienotajiem centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem tiek piešķirta arī uzraudzības iestādēm, lai tās varētu efektīvi pildīt savus uzdevumus.

(61) Lai ievērotu tiesības uz personas datu aizsardzību un tiesības uz privāto dzīvi un ierobežotu ietekmi, ko rada pārrobežu piekļuve valsts centralizētajos automatizētajos mehānismos ietvertajai informācijai, ar bankas kontu reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas ("*BARIS*") starpniecību piekļūstamās informācijas apjoms tiktu ierobežots līdz minimumam, kas nepieciešams saskaņā ar datu minimizēšanas principu, lai varētu identificēt jebkuru

fizisku vai juridisku personu, kura tur vai kontrolē bankas kontus vai maksājumu kontus, vērtspapīru kontus, kriptoaktīvu kontus un individuālos seifus. Finanšu ziņu vākšanas vienībām un *AMLA*, kā arī uzraudzības iestādēm būtu piešķirama tūlītēja un nefiltrēta piekļuve *BARIS*. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienību darbinieki uztur augstus profesionālos konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus un ka tiem piemīt augsti morālie standarti un atbilstīgas prasmes. Turklāt dalībvalstīm būtu jāievieš tehniski un organizatoriski pasākumi, kas garantē datu drošību saskaņā ar augstiem tehnoloģiskiem standartiem.

(62) Lai nodrošinātu dalībvalstu centralizēto automatizēto mehānismu (centrālo reģistru vai centrālo elektronisko datu izguves sistēmu), kuros iekļauta informācija par bankas kontiem un maksājumu kontiem, vērtspapīru kontiem, kriptoaktīvu kontiem un individuālajiem seifiem, savstarpēju savienojamību, izmantojot *BARIS*, nepieciešams koordinēt valstu sistēmas, kam ir atšķirīgi tehniskie parametri. Minētajam nolūkam būtu jāizstrādā tehniski pasākumi un specifikācijas, ņemot vērā atšķirības starp valstu centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem.

(63) Nekustamais īpašums ir pievilcīga prece noziedzniekiem, ar kuras palīdzību legalizēt ienākumus no savām nelikumīgajām darbībām, jo tas ļauj slēpt līdzekļu faktisko izcelsmi un faktiskā īpašnieka identitāti. Lai atklātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas shēmas, iesaldētu un konfiscētu aktīvus, kā arī attiecībā uz administratīviem iesaldēšanas pasākumiem, ar ko īsteno mērķtiecīgas finanšu sankcijas, ir svarīgi, lai finanšu ziņu vākšanas vienības un citas kompetentās iestādes pienācīgi un laikus identificētu nekustamo īpašumu, kā arī fiziskas personas, tiesību subjektus un juridiskus veidojumus, kuriem pieder nekustamais īpašums. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienībām un citām kompetentajām iestādēm tūlītēju un tiešu piekļuvi informācijai, kas ļauj pienācīgi veikt analīzi un izmeklēšanas par iespējamām kriminālllietām saistībā ar nekustamo īpašumu. Lai sekmētu efektīvu piekļuvi, minētā informācija būtu jāsniedz bez maksas ar vienota piekļuves punkta starpniecību, izmantojot digitālus līdzekļus un, ja iespējams, mašīnlasāmā formātā. Informācijai būtu jāietver vēsturiska informācija, tostarp nekustamā īpašuma īpašumtiesību vēsture, cenas, par kādām nekustamais īpašums ir iegādāts pagātnē, un saistītie apgrūtinājumi noteiktā pagātnes laikposmā, lai finanšu ziņu vākšanas vienības un citas kompetentās iestādes minētajā dalībvalstī varētu analizēt un identificēt jebkādas aizdomīgas darbības attiecībā uz darījumiem ar nekustamo īpašumu, tostarp zemi, un kas varētu liecināt par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai cita veida noziedzību. Šāda vēsturiskā informācija attiecas uz informācijas veidiem, kas jau ir ievākta, kad tiek veikti darījumi ar nekustamo īpašumu. Tāpēc skartajām personām netiek uzlikti jauni pienākumi, kas nodrošina, ka tiek pienācīgi respektēta attiecīgo personu tiesiskā paļāvība. Ņemot vērā, ka ar nekustamo īpašumu saistītām noziedzīgām shēmām bieži ir pārrobežu raksturs, ir lietderīgi noteikt minimālo informācijas kopumu, kam kompetentajām iestādēm būtu jāspēj piekļūt un kopīgot ar saviem partneriem citās dalībvalstīs.

(64) Lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīs ir izveidotas vai būtu jāizveido funkcionāli neatkarīgas un autonomas finanšu ziņu vākšanas vienības, lai vāktu un analizētu informāciju nolūkā noteikt saiknes starp aizdomīgiem darījumiem un darbībām un tiem pamatā esošu noziedzīgu darbību. Finanšu ziņu vākšanas vienībai vajadzētu būt vienīgajai centrālajai valsts vienībai, kura ir atbildīga par to, lai saņemtu un analizētu ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem, ziņojumus par skaidras naudas pārrobežu fizisku pārvietošanu, kuri saņemti ar muitas informācijas sistēmas starpniecību, par darījumiem, par kuriem ziņots, ja tie pārsniedz noteiktu robežvērtību (uz robežvērtībām balstīta informācijas atklāšana), kā arī citu informāciju, kura attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Finanšu ziņu vākšanas vienības darbības neatkarība un autonomija būtu jānodrošina, piešķirot finanšu ziņu vākšanas vienībai pilnvaras un spēju brīvi veikt savas funkcijas, tostarp spēju pieņemt autonomus lēmumus attiecībā uz konkrētas informācijas analīzi, pieprasījumiem un izplatīšanu. Visos gadījumos finanšu ziņu vākšanas vienībai vajadzētu būt neatkarīgām tiesībām nosūtīt vai izplatīt informāciju attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Finanšu ziņu vākšanas vienībai būtu jānodrošina pietiekami finanšu līdzekļi, cilvēkresursi un tehniskie līdzekļi tādā veidā, kas nodrošina tās autonomiju un neatkarību un ļauj efektīvi īstenot savas pilnvaras. Finanšu ziņu vākšanas vienībai būtu jāspēj iegūt un izmantot resursus, kas vajadzīgi tās funkciju veikšanai, individuālos gadījumos vai regulāri, bez jebkādas nepamatotas politiskas, valdības vai nozares ietekmes vai iejaukšanās, kura varētu apdraudēt tās darbības neatkarību. Lai novērtētu minēto prasību izpildi un apzinātu trūkumus un paraugpraksi, *AMLA* būtu piešķiramas pilnvaras koordinēt finanšu ziņu vākšanas vienību profesionālizvērtēšanas organizēšanu.

(65) Finanšu ziņu vākšanas vienību darbiniekiem būtu jāpiemīt augstiem morāliem standartiem un atbilstīgām prasmēm, un tiem būtu jāuztur augsti profesionālie standarti. Finanšu ziņu vākšanas vienībās vajadzētu būt ieviestām procedūrām, ar ko efektīvi novērš un pārvalda interešu konfliktus. Ņemot vērā finanšu ziņu vākšanas vienību darba raksturu, tās saņem lielu daudzumu sensitīvas personīgas un finanšu informācijas un var tai piekļūt. Tāpēc finanšu ziņu vākšanas vienību darbiniekiem vajadzētu būt atbilstošām prasmēm attiecībā uz lielo datu analītisko rīku ētisku izmantošanu. Turklāt finanšu ziņu vākšanas vienību darbības varētu ietekmēt personu pamattiesības, piemēram,

tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz privāto dzīvi un tiesības uz īpašumu. Tāpēc finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāieceļ pamattiesību amatpersona, kas var būt finanšu ziņu vākšanas vienības esošā personāla loceklis. Pamattiesību amatpersonas uzdevumiem, netraucējot vai nekavējot finanšu ziņu vākšanas vienību darbības, cita starpā vajadzētu būt uzraudzīt un veicināt to, ka finanšu ziņu vākšanas vienība ievēro pamattiesības, sniegt padomus un norādījumus finanšu ziņu vākšanas vienībai par tās politikas un prakses ietekmi uz pamattiesībām, pārbaudīt finanšu ziņu vākšanas vienības darbību likumību un ētiskumu un sniegt nesaistošus atzinumus. Pamattiesību amatpersonas iecelšana palīdzētu nodrošināt, ka finanšu ziņu vākšanas vienība savu uzdevumu veikšanā ievēro un aizsargā skarto personu pamattiesības.

(66) Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm, kurām uzdots apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Būtu uzskatāms, ka šādas iestādes ietver arī iestādes, kurām ir izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai tiesas funkcijas. Visās dalībvalstīs citām iestādēm ir speciālas funkcijas saistībā ar cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu, un finanšu ziņu vākšanas vienībām arī būtu jāspēj sniegt tām savas operatīvās vai stratēģiskās analīzes rezultātus, ja tās uzskata, ka minētie rezultāti ir būtiski to funkcijām. Minētie analīzes rezultāti sniedz nozīmīgus izlūkdatus, kas izmantojami izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darba virzībai. Informācijas izplatīšanā nebūtu jāatklāj ziņojuma par aizdomīgiem darījumiem vai darbību avots. Tomēr tam nebūtu jāliedz finanšu ziņu vākšanas vienībām izplatīt būtisku informāciju, tostarp, piemēram, informāciju par *IBAN* numuriem, BIC vai *SWIFT* kodiem. Turklāt finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj apmainīties ar citu to rīcībā esošo informāciju, tostarp pēc citu kompetento iestāžu pieprasījuma. Savas autonomijas un neatkarības īstenošanā finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāapsver, kā atteikums sniegt informāciju varētu ietekmēt sadarbību un plašāko mērķi apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Atteikumi būtu jāizmanto tikai ārkārtas apstākļos, piemēram, ja informācijas avots ir cita finanšu ziņu vākšanas vienība, kas nav piekritusi informācijas tālākai izplatīšanai, vai ja finanšu ziņu vākšanas vienībai ir pamats uzskatīt, ka informācija netiks izmantota mērķiem, kādiem tā tika pieprasīta. Šādos gadījumos finanšu ziņu vākšanas vienībai būtu jānorāda atteikuma iemesli. Šādi iemesli varētu būt, precizējums, ka informācija nav finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā vai ka nav dota piekrišana tālākai izplatīšanai.

(67) Efektīvai sadarbībai un informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un uzraudzības iestādēm ir izšķiroša nozīme finanšu sistēmas integritātes un stabilitātes nodrošināšanā. Tā nodrošina visaptverošu un konsekventu pieeju nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanai un apkarošanai, uzlabo Savienības NILL/TFN režīma efektivitāti un aizsargā ekonomiku no apdraudējumiem, ko rada nelikumīgas finanšu darbības. Finanšu ziņu vākšanas vienību rīcībā esošā informācija, kas attiecas, piemēram, uz atbildīgo subjektu iesniegto ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem kvalitāti un kvantitāti, atbildīgo subjektu atbilžu uz finanšu ziņu vākšanas vienību pieprasījumiem kvalitāti un savlaicīgumu un informāciju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas tipoloģijām, tendencēm un metodēm, var palīdzēt uzraudzītājiem noteikt jomas, kurās riski ir augstāki vai kurās atbilstība ir vāja, un tādējādi sniegt tiem ieskatu par to, vai ir jāpastiprina uzraudzība attiecībā uz konkrētiem atbildīgajiem subjektiem vai nozarēm. Šajā nolūkā finanšu ziņu vākšanas vienībām vai nu spontāni, vai pēc pieprasījuma būtu jāsniedz uzraudzītājiem konkrētu veidu informācija, kas varētu būt būtiska uzraudzības vajadzībām.

(68) Finanšu ziņu vākšanas vienībām ir svarīga nozīme teroristu tīklu finanšu operāciju, jo īpaši pārrobežu, identificēšanā un to finansiālo atbalstītāju atklāšanā. Finanšu ziņu vākšanai varētu būt būtiska nozīme tajā, ka tiek atklāta teroristu noziegumu un teroristisko organizāciju tīklu un shēmu sekmēšana. Finanšu ziņu vākšanas vienību funkcijas, kompetences un pilnvaras joprojām ievērojami atšķiras. Tomēr pašreizējām atšķirībām nevajadzētu ietekmēt finanšu ziņu vākšanas vienību darbību, jo īpaši to spējas veikt preventīvu analīzi, lai atbalstītu visas iestādes, kas nodarbojas ar informācijas vākšanu, izmeklēšanu un tiesu darbībām, kā arī starptautisko sadarbību. Ir kļuvis būtiski noteikt to datu minimālo kopumu, kuriem finanšu ziņu vākšanas vienībām savu uzdevumu izpildē būtu ātri jāpiekļūst un jāspēj bez traucēkļiem apmainīties datiem ar saviem partneriem no citām dalībvalstīm. Visos gadījumos, kad pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu, informācijai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāplūst tieši un ātri, bez liekas kavēšanās. Tādēļ ir būtiski vēl vairāk palielināt finanšu ziņu vākšanas vienību efektivitāti un iedarbīgumu, precizējot finanšu ziņu vākšanas vienību pilnvaras un sadarbību starp tām.

(69) Finanšu ziņu vākšanas vienību pilnvaras ietver tiesības tieši vai netieši piekļūt "finanšu", "administratīvajai" un "tiesībaizsardzības" informācijai, kas tām nepieciešama, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Tā kā nav definēts, kāda veida informāciju minētās vispārējās kategorijas ietver, finanšu ziņu vākšanas vienībām ir piešķirta piekļuve ievērojami daudzveidīgai informācijai, kas ietekmē finanšu ziņu vākšanas vienību analītiskās funkcijas, kā arī to spēju efektīvi sadarboties ar to partneriem no citām dalībvalstīm, tostarp kopīgas analīzes pasākumu ietvaros. Tāpēc ir jānosaka minimālie "finansiālās", "administratīvās" un "tiesībaizsardzības" informācijas kopumi, kas būtu tieši vai netieši jādara pieejami katrai finanšu ziņu vākšanas vienībai visā Savienībā. Finanšu ziņu vākšanas vienības arī saņem un glabā savās datubāzēs informāciju, kas saistīta ar darījumiem, par kuriem tiek ziņots, ja ir pārsniegtas konkrētas robežvērtības (uz robežvērtībām balstīti ziņojumi), vai tām ir piekļuve šādai informācijai. Minētie ziņojumi ir svarīgs informācijas avots, un finanšu ziņu vākšanas vienības tos plaši izmanto iekšzemes un kopīgas analīzes kontekstā. Tāpēc uz robežvērtībām balstīti ziņojumi ir viens no informācijas veidiem, ar ko apmainās, izmantojot *FIU.net*. Tieša piekļuve ir svarīgs priekšnosacījums finanšu ziņu vākšanas vienību darbības efektivitātei un reaģētspējai. Minētajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nodrošināt finanšu ziņu vākšanas vienībām tiešu piekļuvi plašākam informācijas kopumam nekā prasīts šajā direktīvā. Tajā pašā laikā šī direktīva nenosaka pienākumu dalībvalstīm izveidot jaunas datubāzes vai reģistrus gadījumos, kad konkrēta veida informācija, piemēram, informācija par iepirkumu, tiek glabāta dažādos repozitorijos vai arhīvos. Ja datubāze vai reģistrs nav izveidots, dalībvalstīm būtu jāveic citi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka finanšu ziņu vākšanas vienības var ātri iegūt minēto informāciju. Turklāt finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj ātri iegūt no jebkura atbildīgā subjekta visu nepieciešamo informāciju saistībā ar to funkcijām. Finanšu ziņu vākšanas vienībai arī būtu jāspēj iegūt šādu informāciju pēc citas finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma un apmainīties ar informāciju ar pieprasījuma iesniedzēju finanšu ziņu vākšanas vienību.

(70) Piekļuve būtu uzskatāma par tiešu un tūlītēju, ja informācija ir ietverta datubāzē, reģistrā vai elektroniskā datu izguves sistēmā, kas ļauj finanšu ziņu vākšanas vienībai to iegūt tieši ar automatizēta mehānisma palīdzību, neiesaistot starpnieku. Ja informācija ir citas struktūras vai iestādes rīcībā, tieša piekļuve nozīmē, ka minētās iestādes vai struktūras to ātri pārsūta finanšu ziņu vākšanas vienībai, neiejaucoties pieprasīto datu vai sniedzamās informācijas saturā. Informācija nebūtu jāfiltrē nekādā veidā. Tomēr dažās situācijās ar informāciju saistītās konfidencialitātes prasības varētu neļaut sniegt informāciju nefiltrētā veidā. Tas attiecas, piemēram, uz gadījumiem, kad nodokļu informāciju finanšu ziņu vākšanas vienībām var sniegt tikai ar trešās valsts nodokļu iestādes piekrišanu, ja tieša piekļuve tiesībaizsardzības informācijai varētu apdraudēt notiekošu izmeklēšanu, kā arī saistībā ar pasažieru datu reģistra datiem, kas savākti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/681 ([21]). Šādos gadījumos dalībvalstīm būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību efektīvu piekļuvi informācijai, tostarp ļaujot finanšu ziņu vākšanas vienībām piekļūt ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kādi tiek piedāvāti citām iestādēm valsts līmenī, lai sekmētu to analītiskās darbības.

(71) Absolūti lielākajai daļai finanšu ziņu vākšanas vienību ir piešķirtas pilnvaras steidzami rīkoties un apturēt vai atteikt piekrišanu darījumam, lai veiktu analīzi, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analītisko darbību rezultātus kompetentajām iestādēm. Tomēr pastāv zināmas atšķirības attiecībā uz apturēšanas pilnvaru ilgumu dalībvalstīs, kas ietekmē ne tikai to darbību atlikšanu, kurām finanšu ziņu vākšanas vienību savstarpējās sadarbības rezultātā ir pārrobežu raksturs, bet arī personu pamattiesības. Turklāt, lai nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību spēju nekavējoties ierobežot noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai aktīvus un novērst to nobēdzināšanu, arī aizturēšanas nolūkā, būtu jāpiešķir pilnvaras finanšu ziņu vākšanas vienībām apturēt bankas konta vai maksājumu konta izmantošanu, kriptoaktīvu konta izmantošanu vai darījumu attiecības, lai analizētu kontā veiktos darījumus vai darījumu attiecības, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analīzes rezultātus attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ņemot vērā to, ka šāda atlikšana ietekmētu tiesības uz īpašumu, finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj uz ierobežotu laiku apturēt darījumus, kontus vai darījumu attiecības, lai saglabātu naudas līdzekļus, veiktu nepieciešamo analīzi un izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm, lai, iespējams, pieņemtu atbilstīgus pasākumus. Ņemot vērā to, ka ietekme uz skartās personas pamattiesībām ir nozīmīgāka, konta vai darījuma attiecību apturēšana būtu jānosaka uz ierobežotāku laikposmu, kas būtu jānosaka uz piecām darba dienām. Dalībvalstis var noteikt ilgāku apturēšanas periodu, ja, ievērojot valsts tiesību aktus, finanšu ziņu vākšanas vienība īsteno kompetenci aktīvu atgūšanas jomā un veic noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanas, aizturēšanas, iesaldēšanas vai konfiskācijas funkcijas. Šādos gadījumos būtu jāgarantē skarto personu pamattiesību saglabāšana, un finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāveic savas funkcijas saskaņā ar attiecīgajiem valsts aizsardzības pasākumiem. Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāatceļ

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.).

darījuma, konta vai darījumu attiecību apturēšana, tiklīdz šāda apturēšana vairs nav nepieciešama. Ja ir noteikts ilgāks apturēšanas periods, skartajām personām, kuru darījumi, konti vai darījumu attiecības ir apturētas, vajadzētu būt iespējai apturēšanas rīkojumu apstrīdēt tiesā.

(72) Konkrētos apstākļos finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj savā vai citas finanšu ziņu vākšanas vienības vārdā pieprasīt atbildīgajam subjektam noteiktā laikposmā uzraudzīt darījumus vai darbības, kas veiktas, izmantojot bankas kontu vai maksājumu kontu vai kriptoaktīvu kontu vai cita veida darījumu attiecības, attiecībā uz personām, kuras rada būtisku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku. Ciešāka konta vai darījumu attiecību uzraudzība var sniegt finanšu ziņu vākšanas vienībai papildu ieskatu konta turētāja darījumu modeļos un savlaicīgi atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus vai darbības, kas varētu būt pamats turpmākai finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībai, tostarp konta vai darījumu attiecību apturēšanai, savākto izlūkdatu analīzei un to izplatīšanai izmeklēšanas un kriminālvajāšanas iestādēm. Finanšu ziņu vākšanas vienībām arī būtu jāspēj brīdināt atbildīgos subjektus par informāciju, kas ir būtiska klienta uzticamības pārbaudes veikšanai. Šādi brīdinājumi var palīdzēt atbildīgajiem subjektiem veidot savas klienta uzticamības pārbaudes procedūras un nodrošināt to atbilstību riskiem, attiecīgi atjaunināt savas riska novērtēšanas un riska pārvaldības sistēmas un sniegt tiem papildu informāciju, kas varētu radīt nepieciešamību pēc paplašinātas uzticamības pārbaudes attiecībā uz konkrētiem klientiem vai darījumiem, kuri rada lielākus riskus.

(73) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību un palielinātu informētību par to darbībām, finanšu ziņu vākšanas vienībām katru gadu būtu jāizdod darbības pārskati. Minētajos pārskatos būtu jāsniedz vismaz statistikas dati saistībā ar saņemtajiem ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem un turpmākiem pasākumiem, valstu kompetentajām iestādēm izplatītās informācijas apjomu un saistībā ar izplatīšanu veiktajiem turpmākiem pasākumiem, iesniegto pieprasījumu skaitu citām finanšu ziņu vākšanas vienībām un no tām saņemto pieprasījumu skaitu, kā arī informācija par konstatētajām tendencēm un tipoloģijām. Minētie pārskati būtu jāpublisko, izņemot to daļas, kas ietver sensitīvu un klasificētu informāciju.

(74) Finanšu ziņu vākšanas vienībai vismaz reizi gadā būtu jāsniedz atbildīgajiem subjektiem komentāri par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem kvalitāti, to savlaicīgumu, aizdomu aprakstu un jebkādiem iesniegtajiem papildu dokumentiem. Šādus komentārus var sniegt atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem vai atbildīgo subjektu grupām, un to mērķim vajadzētu būt vēl vairāk uzlabot atbildīgo subjektu spēju atklāt un identificēt aizdomīgus darījumus un darbības, uzlabot ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem kvalitāti, uzlabot vispārējos ziņošanas mehānismus un sniegt atbildīgajiem subjektiem svarīgu ieskatu par tendencēm, tipoloģijām un riskiem, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu. Nosakot komentāru veidu un biežumu, finanšu ziņu vākšanas vienībām ciktāl iespējams būtu jāņem vērā jomas, kurās varētu būt nepieciešami ziņošanas darbību uzlabojumi. Lai atbalstītu konsekventu pieeju visās finanšu ziņu vākšanas vienībās un pienācīgu atsauksmju sniegšanu atbildīgajiem subjektiem, *AMLA* būtu jāizdod ieteikumi finanšu ziņu vākšanas vienībām par paraugpraksi un pieejām komentāru sniegšanai. Ja tas neapdraudētu analītisko vai izmeklēšanas darbu, finanšu ziņu vākšanas vienības varētu apsvērt sniegt komentārus par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem izmantošanu vai to iznākumu vai nu par atsevišķiem ziņojumiem, vai apkopotā veidā. Finanšu ziņu vākšanas vienībām vismaz reizi gadā arī būtu jāsniedz muitas dienestiem komentāri par ziņojumu par skaidras naudas pārrobežu fizisku pārvietošanu efektivitāti un turpmākiem pasākumiem.

(75) Finanšu ziņu vākšanas vienības mērķis ir vākt un analizēt informāciju nolūkā noteikt saiknes starp aizdomīgiem darījumiem vai darbībām un tām pamatā esošu noziedzīgu darbību, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, un izplatīt savas analīzes rezultātus, kā arī papildu informāciju kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Finanšu ziņu vākšanas vienībai spontāni vai pēc pieprasījuma nebūtu jāatturas vai jāatsakās apmainīties ar informāciju ar citu finanšu ziņu vākšanas vienību tādu iemeslu dēļ kā tas, ka nav identificēts predikatīvais nodarījums, valsts krimināltiesību iezīmes, atšķirības predikatīvo nodarījumu definīcijās vai tas, ka nav atsauces uz konkrētiem predikatīvajiem nodarījumiem. Finanšu ziņu vākšanas vienības ir ziņojušas par grūtībām informācijas apmaiņā, ko rada atšķirīgas dažu predikatīvo nodarījumu, piemēram, nodokļu noziegumu, definīcijas valstu tiesībās, kas nav saskaņotas Savienības tiesībās. Šādām atšķirībām nebūtu jākavē savstarpējā apmaiņa ar minēto informāciju, tās izplatīšana kompetentajām iestādēm un izmantošana. Saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem par datu pārsūtīšanu, *FATF* ieteikumiem un Egmonta grupas principiem informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu ātri, konstruktīvi un efektīvi jānodrošina visplašākā starptautiskā sadarbība ar trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām jautājumos par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu. Minētajā nolūkā finanšu ziņu vākšanas vienības būtu jāmudina noslēgt divpusējus nolīgumus un saprašanās memorandus ar partneriem no trešām valstīm, vienlaikus ņemot vērā visas saistības pamattiesību jomā un vajadzību aizsargāt tiesiskumu.

(76) Finanšu ziņu vākšanas vienība var noteikt konkrētus ierobežojumus attiecībā uz tādas informācijas turpmāku izmantošanu, ko tā sniedz citai finanšu ziņu vākšanas vienībai. Saņēmējai finanšu ziņu vākšanas vienībai šī informācija būtu jāizmanto tikai tiem nolūkiem, kādiem tā tika pieprasīta vai sniegta. Lai informācijas izplatīšanas funkcija tiktu pildīta efektīvi, finanšu ziņu vākšanas vienībai būtu jādod iepriekšēja piekrišana tam, ka cita finanšu ziņu vākšanas vienība pārsūta informāciju citām kompetentajām iestādēm neatkarīgi no iespējamā saistītā predikatīvā nodarījuma veida un neatkarīgi no tā, vai predikatīvais nodarījums apmaiņas brīdī bija identificēts. Šāda iepriekšēja piekrišana tālākai izplatīšanai būtu jāsniedz nekavējoties, un tā nebūtu jāatsaka, ja vien tā neietilpst NILL/TFN noteikumu piemērošanas jomā vai neatbilstu valsts tiesību aktu pamatprincipiem. Finanšu ziņu vākšanas vienībai būtu jāsniedz paskaidrojums par jebkuru atteikumu dot piekrišanu.

(77) Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāizmanto droši mehānismi, tostarp aizsargāti saziņas kanāli, lai savstarpēji sadarbotos un apmainītos ar informāciju. Šajā saistībā būtu jāizveido sistēma informācijas apmaiņai starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU.net*). *AMLA* vajadzētu pārvaldīt un mitināt sistēmu, un tai būtu jānodrošina augstākais drošības līmenis un informācijas, ar kuru notiek apmaiņa, pilnīga šifrēšana. Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāizmanto *FIU.net*, lai savstarpēji sadarbotos un apmainītos ar informāciju, un vajadzības gadījumā, un ievērojot *AMLA* lēmumu, to varētu izmantot arī informācijas apmaiņai ar trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām un citām iestādēm un Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām. Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu pilnībā jāizmanto *FIU.net* funkcijas. Minētajām funkcijām būtu jāļauj finanšu ziņu vākšanas vienībām pseidonimizētā veidā saskaņot savus datus ar citu finanšu ziņu vākšanas vienību datiem, lai atklātu finanšu ziņu vākšanas vienību interešu subjektus citās dalībvalstīs un identificētu viņu ieņēmumus un līdzekļus, vienlaikus nodrošinot pilnīgu personas datu aizsardzību. Lai identificētu saiknes starp finanšu informāciju un kriminālizlūkošanas datiem, finanšu ziņu vākšanas vienībām arī vajadzētu būt iespējai izmantot *FIU.net* funkcijas, lai pseidonimizētā veidā savstarpēji salīdzinātu savus datus ar informāciju, kas ir Savienības struktūru, biroju un aģentūru rīcībā, ciktāl šāda savstarpēja salīdzināšana ietilpst to attiecīgajās juridiskajās pilnvarās un pilnībā ievērojot piemērojamos datu aizsardzības noteikumus.

(78) Ir svarīgi, lai finanšu ziņu vākšanas vienības sadarbotos un efektīvi apmainītos ar informāciju. Minētajā saistībā *AMLA* būtu jāsniedz vajadzīgā palīdzība, ne tikai koordinējot pārrobežu ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem kopīgu analīzi, bet arī izstrādājot īstenošanas un regulatīvo tehnisko standartu projektus attiecībā uz formātu, kas jāizmanto informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām, un veidni ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem, kā arī atbilstības un atlases kritērijus, kuri jāņem vērā, nosakot, vai ziņojums par aizdomīgu darījumu attiecas uz citu dalībvalsti, kā arī pamatnostādnes par darbības un stratēģiskās analīzes būtību, iezīmēm un mērķiem un par procedūrām, kas jāievieš, nosūtot un saņemot ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem, kas attiecas uz citu dalībvalsti, un turpmākajiem pasākumiem, kas būtu jāveic. *AMLA* būtu arī jāizveido profesionālizvērtēšanas process, lai stiprinātu finanšu ziņu vākšanas vienību darbību konsekvenci un efektivitāti un veicinātu paraugprakses apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām.

(79) Finanšu ziņu vākšanas vienības atbild par ziņojumu par aizdomīgu darījumu vai darbību saņemšanu no atbildīgajiem subjektiem, kuri ir iedibināti to dalībvalstu teritorijā. Tomēr daži aizdomīgi darījumi vai darbības, kas paziņotas finanšu ziņu vākšanas vienībām, varētu attiekties uz darbībām, ko atbildīgie subjekti veikuši citās dalībvalstīs, kurās tie darbojas bez iedibinājuma. Minētajos gadījumos ir svarīgi, lai finanšu ziņu vākšanas vienības izplatītu minētos ziņojumus saviem partneriem dalībvalstī, kuru skar darījums vai darbība, neparedzot nosacījumus šādu ziņojumu izmantošanai. *FIU.net* sistēma ļauj izplatīt šādus pārrobežu ziņojumus. Minētās funkcionalitātes uzlabošanās nolūkā sistēma tiek modernizēta, lai nodrošinātu šādu ziņojumu ātru izplatīšanu un atbalstītu būtisku informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un tādējādi šīs direktīvas efektīvu īstenošanu.

(80) Lai nodrošinātu ātru, efektīvu un konsekventu sadarbību, ir jānosaka termiņi informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Būtu jānosaka termiņi, lai nodrošinātu efektīvu informācijas kopīgošanu saprātīgā termiņā vai lai ievērotu procedūras ierobežojumus. Būtu jāparedz īsāki termiņi izņēmuma, pamatotos un steidzamos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība var tieši piekļūt datubāzēm, kurās tiek glabāta pieprasītā informācija. Gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība nevar sniegt informāciju termiņā, tai par to būtu attiecīgi jāinformē pieprasījuma iesniedzēja finanšu ziņu vākšanas vienība.

(81) Nelikumīga naudas aprite šķērso robežas un var ietekmēt dažādas dalībvalstis. Pārrobežu lietas, kurās iesaistītas vairākas jurisdikcijas, kļūst arvien biežākas un nozīmīgākas arī atbildīgo subjektu veikto pārrobežu darbību ietekmē. Lai efektīvi risinātu lietas, kas skar vairākas dalībvalstis, finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj neaprobežoties ar vienkāršu informācijas apmaiņu, lai atklātu un analizētu aizdomīgus darījumus un darbības, un kopīgi veikt pašu

analītisko darbību. Finanšu ziņu vākšanas vienības ir ziņojušas par dažiem svarīgiem jautājumiem, kas ierobežo vai nosaka finanšu ziņu vākšanas vienību spēju iesaistīties kopīgā analīzē. Aizdomīgu darījumu un darbību kopīga analīze ļaus finanšu ziņu vākšanas vienībām izmantot iespējamās sinerģijas un informāciju no dažādiem avotiem, iegūt pilnīgu priekšstatu par anomālajām darbībām un padarīt analīzi pilnīgāku. Finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāspēj veikt aizdomīgu darījumu un darbību kopīgu analīzi un ar *AMLA* palīdzību izveidot kopīgas analīzes veikšanas grupas konkrētiem mērķiem un ierobežotā laikposmā un piedalīties tajās. *AMLA* būtu jāizmanto *FIU.net* sistēma, lai tā varētu nosūtīt, saņemt un savstarpēji salīdzināt informāciju un sniegt operatīvu atbalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām saistībā ar pārrobežu lietu kopīgu analīzi.

(82) Trešo personu, kā arī Savienības struktūru, biroju un aģentūru, līdzdalībai varētu būt būtiska nozīme analīzes, ko veic finanšu ziņu vākšanas vienības, tostarp kopīgas analīzes, sekmīgā iznākumā. Tāpēc finanšu ziņu vākšanas vienības var uzaicināt trešās personas piedalīties kopīgajā analīzē, ja šāda līdzdalība ietilpst minēto trešo personu attiecīgajās pilnvarās. Trešo personu līdzdalība analītiskajā procesā varētu palīdzēt identificēt saikni starp finanšu izlūkdatiem un kriminālinformāciju un kriminālajiem izlūkdatiem, padarīt analīzi pilnīgāku un noteikt, vai ir pazīmes, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums.

(83) Visu atbildīgo subjektu efektīva uzraudzība ir būtiska, lai aizsargātu Savienības finanšu sistēmas un iekšējā tirgus integritāti. Minētajam nolūkam dalībvalstīm būtu jāievieš efektīva un objektīva NILL/TFN uzraudzība un jāparedz nosacījumi efektīvai, savlaicīgai un ilgstošai sadarbībai starp uzraudzītājiem.

(84) Dalībvalstīm būtu jānodrošina visu atbildīgo subjektu efektīva, objektīva un uz risku balstīta uzraudzība, un vēlams, lai to veiktu publiskas iestādes ar atsevišķa un neatkarīga valsts līmeņa uzraudzītāja starpniecību. Valsts līmeņa uzraudzītājiem būtu jāspēj veikt plašu uzdevumu klāstu, lai efektīvi uzraudzītu visus atbildīgos subjektus.

(85) Savienībā dažkārt ir pieredzēta paviršа pieeja atbildīgo subjektu pienākumu uzraudzībai attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas pienākumiem. Tādēļ ir nepieciešams, lai valsts līmeņa uzraudzītāji, kas ir daļa no integrētā uzraudzības mehānisma, kurš ieviests ar šo direktīvu un Regulu (ES) 2024/1620, gūtu skaidrību par savām attiecīgajām tiesībām un pienākumiem.

(86) Lai efektīvāk un regulārāk novērtētu un uzraudzītu riskus, kuriem ir pakļauti atbildīgie subjekti, un iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus, ko tie ievieš, lai pārvaldītu un mazinātu minētos riskus, un lai īstenotu mērķtiecīgas finanšu sankcijas, ir jāprecizē, ka valsts līmeņa uzraudzītājiem ir gan tiesības, gan pienākums veikt visas nepieciešamās neklātienes un klātienes un tematiskās pārbaudes un jebkādu citu pierādījumu vākšanu un novērtējumus pēc saviem ieskatiem. Tiem vajadzētu būt arī iespējai bez nepamatotas kavēšanās reaģēt uz aizdomām par neatbilstību piemērojamajām prasībām un veikt atbilstīgus uzraudzības pasākumus, lai novērstu iespējamo neatbilstību. Tas ne tikai palīdzēs uzraudzītājiem lemt par tiem gadījumiem, kad nozarei raksturīgie īpašie riski ir skaidri un saprotami, bet arī nodrošinās tiem instrumentus, kas nepieciešami, lai tālāk izplatītu attiecīgo informāciju atbildīgajiem subjektiem nolūkā uzlabot to izpratni par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem.

(87) Informatīvajiem pasākumiem, tostarp uzraudzītāju veiktajai informācijas izplatīšanai to uzraudzībā esošajiem atbildīgajiem subjektiem, ir būtiska nozīme, lai garantētu, ka privātajam sektoram ir pienācīga izpratne par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, ar ko tie saskaras, būtību un līmeni. Tas ietver ANO mērķtiecīgajām finanšu sankcijām pakļauto personu sarakstu izplatīšanu, kam būtu jānotiek uzreiz pēc tam, kad šāda iekļaušana sarakstos veikta, lai dotu iespēju nozarei izpildīt tās pienākumus. Ņemot vērā, ka NILL/TFN prasību īstenošana, ko veic atbildīgie subjekti, ietver personas datu apstrādi, ir svarīgi, lai uzraudzītāji iepazītos ar norādījumiem un citām publikācijām, ko izdevušas datu aizsardzības iestādes valsts vai Savienības līmenī ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas starpniecību, un lai tie minēto informāciju attiecīgi izplatītu to uzraudzībā esošajiem subjektiem.

(88) Uzraudzītājiem savā darbā būtu jāizmanto uz risku balstīta pieeja, kas ļautu tiem koncentrēt savus resursus tur, kur ir visaugstākie riski, vienlaikus nodrošinot, ka neviena nozare vai subjekts nav pakļauts noziedzīgiem mēģinājumiem legalizēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansēt terorismu. Šajā nolūkā uzraudzītājiem savas darbības būtu jāplāno katru gadu. To darot, tiem būtu ne tikai jānodrošina uz risku balstīts to uzraudzībā esošo nozaru aptvērums, bet arī tas, ka tie spēj ātri reaģēt, ja ir objektīvas un būtiskas norādes par pārkāpumiem atbildīgajā subjektā, tostarp jo īpaši pēc publiski pieejamām ziņām vai trauksmes cēlēju iesniegtās informācijas. Uzraudzītājiem būtu arī jānodrošina pārredzamība attiecībā uz to veiktajām uzraudzības darbībām, piemēram, uzraudzības kolēģiju sanāksmēm, ko tie organizējuši un apmeklējuši, veiktajām klātienes un neklātienes uzraudzības darbībām, noteiktajiem naudas sodiem

vai piemērotajiem administratīvajiem pasākumiem. *AMLA* būtu jāuzņemas vadība vienotas izpratnes par riskiem veidošanā, un tāpēc tai būtu jāuztic izstrādāt kritērijus un metodiku atbildīgo subjektu raksturīgā un atlikušā riska profilu novērtēšanai un klasificēšanai, kā arī to, cik bieži šāds riska profils būtu jāpārskata.

(89) Uzraudzītāju sniegtā informācija finanšu ziņu vākšanas vienībām par faktiem, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, ir viens no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku efektīvas un iedarbīgas uzraudzības stūrakmeņiem, un tas ļauj uzraudzītājiem novērst trūkumus atbildīgo subjektu ziņošanas procesā. Šajā nolūkā uzraudzītājiem būtu jāspēj ziņot finanšu ziņu vākšanas vienībai par gadījumiem, kad ir aizdomas, ka atbildīgais subjekts nav sniedzis ziņojumu, vai papildināt atbildīgā subjekta iesniegtos ziņojumus ar papildu informāciju, ko tie atklājuši, veicot uzraudzības darbības. Uzraudzītājiem vajadzētu būt arī iespējai ziņot par aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, ko veic atbildīgo subjektu darbinieki vai personas, kas ieņem līdzvērtīgu amatu, to vadība vai faktiskie īpašnieki. Tādēļ dalībvalstīm ir jāievieš sistēma, kas nodrošina finanšu ziņu vākšanas vienību pienācīgu un savlaicīgu informēšanu. Ziņošana finanšu ziņu vākšanas vienībai par aizdomām nebūtu jāuzskata par tādu, kas aizstāj publisko iestāžu pienākumu ziņot attiecīgajām kompetentajām iestādēm par jebkādām noziedzīgām darbībām, kuras tās atklāj vai par kurām tās uzzina, pildot savus uzdevumus. Informācija, uz kuru attiecas juridiskā privilēģija, nebūtu ne jāvāc, ne jāizmanto uzraudzības uzdevumu kontekstā, ja vien netiek piemēroti Regulā (ES) 2024/1624 noteiktie izņēmumi. Ja uzraudzītāji saskaras ar šādu informāciju vai tā nonāk to rīcībā, tiem nebūtu tā jāņem vērā, veicot savas uzraudzības darbības, ne arī jāziņo par to finanšu ziņu vākšanas vienībai.

(90) Valsts līmeņa uzraudzītāju sadarbībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu vienotu uzraudzības pieeju visā Savienībā. Lai minētā sadarbība būtu efektīva, tā ir jāizmanto pēc iespējas lielākā mērā, neatkarīgi no uzraudzītāju attiecīgā veida vai statusa. Papildus tradicionālajai sadarbībai – piemēram, spējai veikt izmeklēšanu pieprasījuma iesniedzējas uzraudzības iestādes vārdā – ir lietderīgi pilnvarot NILL/TFN uzraudzības kolēģiju finanšu sektorā izveidi attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs, izmantojot iedibinājumus, un attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuri ir pārrobežu grupas daļa. Trešo valstu finanšu subjektu uzraudzītājus var uzaicināt piedalīties minētajās kolēģijās, ievērojot konkrētus nosacījumus, tostarp konfidencialitātes prasības, kas ir līdzvērtīgas prasībām, ko piemēro Savienības finanšu subjektu uzraudzītājiem, un atbilstību Savienības tiesību aktiem attiecībā uz personas datu apstrādi un nosūtīšanu. NILL/TFN uzraudzības kolēģiju uzraudzības darbībām vajadzētu būt samērīgām ar riska līmeni, kam pakļauta kredītiestāde vai finanšu iestāde, un ar pārrobežu darbības mērogu.

(91) Direktīvā (ES) 2015/849 bija iekļauta vispārēja prasība par piederības dalībvalstīs un uzņēmējās dalībvalstīs esošo uzraudzītāju sadarbību. Pēc tam minētā prasība tika pastiprināta, lai izvairītos no tā, ka informācijas apmaiņa un sadarbība starp uzraudzītājiem tiek aizliegta vai nepamatoti ierobežota. Tomēr, kamēr nav skaidra tiesiskā regulējuma, NILL/TFN uzraudzības kolēģiju izveide ir balstīta uz nesaistošām pamatnostādnēm. Tāpēc ir nepieciešams izstrādāt skaidrus noteikumus NILL/TFN kolēģiju organizēšanai un paredzēt koordinētu, juridiski pamatotu pieeju, atzīstot vajadzību pēc strukturētas mijiedarbības starp uzraudzītājiem visā Savienībā. Saskaņā ar *AMLA* koordinējošo un pārraudzības funkciju tai būtu jāuztic izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā noteikti vispārīgi nosacījumi, kas ļauj pienācīgi darboties NILL/TFN uzraudzības kolēģijām.

(92) Atbildīgie subjekti, kuri darbojas nefinanšu sektorā, varētu arī veikt pārrobežu darbības vai būt daļa no grupām, kas veic pārrobežu darbības. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt noteikumus, kas nosaka NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbību attiecībā uz grupām, kuras veic gan finanšu, gan nefinanšu darbības, un kas ļauj izveidot uzraudzības kolēģijas nefinanšu sektorā, ņemot vērā vajadzību piemērot papildu aizsardzības pasākumus attiecībā uz grupām vai pārrobežu subjektiem, kuri sniedz juridiskos pakalpojumus. Lai nodrošinātu efektīvu pārrobežu uzraudzību nefinanšu sektorā, *AMLA* būtu jāsniedz atbalsts šādu kolēģiju darbībai un regulāri jāsniedz atzinums par minēto kolēģiju darbību, turpinot īstenot šajā direktīvā paredzēto veicinošo satvaru.

(93) Ja atbildīgais subjekts pārvalda iedibinājumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu tīkla starpniecību, uzraudzītājam piederības dalībvalstī būtu jāatbild par to, lai uzraudzītu, kā atbildīgais subjekts piemēro visas grupas NILL/TFN politiku un procedūras. Tas varētu ietvert apmeklējumus uz vietas iedibinājumos, kuri atrodas citā dalībvalstī.

Uzraudzītājam piederības dalībvalstī būtu cieši jāsadarbojas ar uzraudzītāju uzņēmējā dalībvalstī un jāinformē tas par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt tā novērtējumu par iedibinājuma atbilstību uzņēmējas valsts NILL/TFN noteikumiem.

(94) Ja atbildīgais subjekts pārvalda iedibinājumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu tīkla starpniecību, uzraudzītājam uzņēmējā dalībvalstī būtu jāsaglabā atbildība par to, lai nodrošinātu, ka iedibinājums atbilst NILL/TFN noteikumiem, tostarp attiecīgā gadījumā veicot pārbaudes uz vietas un neklātienes pārraudzību un veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu minēto prasību pārkāpumus. Tas pats būtu jāattiecina uz atbildīgo subjektu, kuri darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, cita veida infrastruktūru, ja minētā infrastruktūra ir pietiekama, lai pieprasītu uzraudzītāju uzņēmējā dalībvalstī veikt uzraudzību. Uzraudzītājam uzņēmējā dalībvalstī būtu cieši jāsadarbojas ar uzraudzītāju piederības dalībvalstī un jāinformē tas par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt tā novērtējumu par to, kā atbildīgais subjekts piemēro NILL/TFN politiku un procedūras, un jāļauj uzraudzītājam piederības dalībvalstī veikt pasākumus, lai novērstu visus konstatētos pārkāpumus. Tomēr, ja ir konstatēti nopietni, atkārtoti vai sistemātiski NILL/TFN noteikumu pārkāpumi, kuri nekavējoties jānovērš, uzraudzītājam uzņēmējā dalībvalstī būtu jāspēj piemērot atbilstīgus un samērīgus pagaidu korektīvus pasākumus, kurus līdzīgos apstākļos piemēro to kompetencē esošiem atbildīgajiem subjektiem, lai vajadzības gadījumā ar piederības dalībvalstī esošā uzraudzītāja palīdzību vai sadarbībā ar to novērstu šādus nopietnus, atkārtotus vai sistemātiskus pārkāpumus.

(95) Jomās, kas nav saskaņotas Savienības līmenī, dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus, pat ja minētie pasākumi ierobežo iekšējā tirgus brīvības. Tas attiecas, piemēram, uz pasākumiem, kas veikti, lai regulētu azartspēļu pakalpojumu sniegšanu, jo īpaši, ja šīs darbības tiek veiktas tiešsaistē bez infrastruktūras dalībvalstī. Tomēr, lai šādi pasākumi būtu saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tiem jābūt vērstiem uz vispārēju interešu sasniegšanu, nediskriminējošiem un piemērotiem minētā mērķa sasniegšanai, un tie nedrīkst pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams šā mērķa sasniegšanai. Ja dalībvalstis tādu pakalpojumu sniegšanai, ko reglamentē Savienības NILL/TFN regulējums, piemēro īpašas prasības atļaujas saņemšanai, piemēram, licences iegūšanu, tām vajadzētu būt atbildīgām arī par minēto pakalpojumu uzraudzību. Prasība uzraudzīt minētos pakalpojumus neskar secinājumus, ko Tiesa varētu pieņemt attiecībā uz valsts pasākumu saderību ar Savienības tiesību aktiem.

(96) Ņemot vērā elektroniskās naudas emitentu, maksājumu pakalpojumu sniedzēju un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēju neaizsargātību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai tie pakalpojuma sniedzēji, kuri ir iedibināti to teritorijā citās formās, nevis kā filiāle, vai izmantojot cita veida infrastruktūru, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ieceltu centrālo kontaktpunktu. Šādam centrālajam kontaktpunktam, kas darbojas iecēlējiestādes vārdā, būtu jānodrošina iedibinājumu atbilstība NILL/TFN noteikumiem.

(97) Lai nodrošinātu centienu labāku koordināciju un efektīvi apmierinātu integrētā uzraudzības mehānisma vajadzības, būtu jāprecizē uzraudzītāju pienākumi attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas darbojas citās dalībvalstīs, izmantojot iedibinājumus vai tādus infrastruktūras veidus, kuri pamato uzņēmējas dalībvalsts veiktu uzraudzību, un jāparedz konkrēti, samērīgi sadarbības mehānismi.

(98) Pārrobežu grupām ir jāievieš tālejoša grupas mēroga politika un procedūras. Lai nodrošinātu, ka pārrobežu darbības ir saskaņotas ar atbilstīgu uzraudzību, ir jānosaka sīki izstrādāti uzraudzības noteikumi, kas ļauj uzraudzītājiem piederības dalībvalstī un uzraudzītājiem uzņēmējā dalībvalstī pēc iespējas plašāk sadarboties citam ar citu, neatkarīgi no to veida vai statusa, un sadarboties ar *AMLA*, lai novērtētu riskus un pārraudzītu norises, kas varētu ietekmēt dažādos subjektus, kas veido grupu, koordinētu uzraudzības darbību un izšķirtu strīdus. Ņemot vērā *AMLA* koordinējošo lomu, tai būtu jāuztic pienākums izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā noteikti piederības valstī un uzņēmējā valstī esošo grupu uzraudzītāju attiecīgie pienākumi un to savstarpējās sadarbības kārtība. Grupas NILL/TFN politikas efektīvas īstenošanas uzraudzība būtu jāveic saskaņā ar konsolidētās uzraudzības principiem un metodēm, kā noteikts attiecīgajos Savienības nozaru tiesību aktos.

(99) Ņemot vērā globālo finanšu sistēmu pieaugošo integrāciju, informācijas apmaiņai un sadarbībai starp uzraudzītājiem ir būtiska nozīme. No vienas puses, uzraudzītājiem Savienībā, tostarp *AMLA*, būtu jāinformē citam citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot Regulā (ES) 2024/1624 paredzēto politiku un procedūras. No otras puses, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnvarot uzraudzītājus noslēgt sadarbības līgumus, kas paredz

sadarbību un konfidenciālas informācijas apmaiņu ar to partneriem trešās valstīs, ievērojot piemērojamos noteikumus attiecībā uz personas datu pārsūtīšanu. Ņemot vērā *AMLA* pārraudzības funkciju, tās pienākums būtu sniegt palīdzību, kas varētu būt nepieciešama, lai novērtētu to dienesta noslēpuma prasību līdzvērtīgumu, kuras piemērojamas trešās valsts partnerim.

(100) Direktīva (ES) 2015/849 ļauj dalībvalstīm uzticēt dažu atbildīgo subjektu uzraudzību pašregulējuma struktūrām. Tomēr šādu pašregulējuma struktūru veiktās uzraudzības kvalitāte un intensitāte ir bijusi nepietiekama un gandrīz nemaz vai vispār netika pakļauta sabiedrības kontrolei. Ja dalībvalsts nolemj uzticēt uzraudzību pašregulējuma struktūrai, tai būtu arī jāizraugās publiska iestāde, kas pārraudzītu pašregulējuma struktūras darbības, lai nodrošinātu, ka šo darbību izpilde atbilst šai direktīvai. Minētajai publiskajai iestādei vajadzētu būt valsts pārvaldes struktūrai, un tai būtu jāveic savas funkcijas, nepakļaujoties nepamatotai ietekmēšanai. Funkcijas, kas jāveic publiskajai iestādei, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, nenozīmē, ka iestādei būtu jāveic uzraudzības funkcijas attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem un jāpieņem lēmumi atsevišķos gadījumos, ko izskata pašregulējuma struktūra. Tomēr tas neliedz dalībvalstīm piešķirt papildu uzdevumus minētajai iestādei, ja tās uzskata, ka tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus. To darot, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka papildu uzdevumi atbilst pamattiesībām un jo īpaši, ka minētie uzdevumi netraucē īstenot tiesības uz aizstāvību un advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti.

(101) Ņemot vērā to, cik svarīgi ir apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jānosaka efektīvi, samērīgi un atturoši naudas sodi un administratīvie pasākumi, kurus piemēro gadījumos, kad netiek ievērota Regula (ES) 2024/1624. Dalībvalstīm būtu jāpilnvaro valsts līmeņa uzraudzītāji piemērot šādus administratīvos pasākumus atbildīgajiem subjektiem, lai pārkāpumu gadījumā labotu situāciju un noteiktu naudas sodus, ja tas ir pamatoti attiecīgā pārkāpuma gadījumā. Atkarībā no dalībvalstīs ieviestajām organizatoriskajām sistēmām šādus pasākumus un sodus varētu piemērot arī, uzraudzītājiem un citām iestādēm savstarpēji sadarbojoties, uzraudzītājiem deleģējot pilnvaras citām iestādēm vai uzraudzītājiem iesniedzot prasību tiesu iestādēs. Naudas sodu un administratīvo pasākumu klāstam vajadzētu būt pietiekami plašam, lai ļautu dalībvalstīm un uzraudzītājiem ņemt vērā atšķirības starp atbildīgajiem subjektiem, jo īpaši starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem, attiecībā uz to apmēru, iezīmēm un uzņēmējdarbības būtību.

(102) Pašlaik dalībvalstīs tiek piemēroti dažādi naudas sodi un administratīvie pasākumi par spēkā esošo galveno preventīvo noteikumu pārkāpumiem un ir nekonsekventa pieeja izmeklēšanai un sodīšanai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas prasību pārkāpumiem. Turklāt uzraudzītājiem nav vienotas izpratnes par to, kādam jābūt "nopietnam" pārkāpumam, un tāpēc tie nevar ātri izšķirt, kad būtu jāuzliek naudas sods. Minētā dažādība kaitē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanā ieguldītajiem centieniem, un Savienības rīcība ir sadrumstalota. Tādēļ būtu jānosaka kopīgi kritēriji, kurus izmanto, lai noteiktu vispiemērotākos uzraudzības pasākumus pārkāpumu gadījumā, un būtu jāparedz virkne administratīvu pasākumu, ko uzraudzītāji varētu piemērot pārkāpumu novēršanai, vai nu apvienojumā ar naudas sodiem, vai atsevišķi gadījumos, kad pārkāpumi nav pietiekami nopietni, lai par tiem piemērotu naudas sodu. Lai mudinātu atbildīgos subjektus ievērot Regulas (ES) 2024/1624 noteikumus, ir jāpastiprina naudas sodu preventīvā būtība. Attiecīgi būtu jāpalielina maksimālā soda minimālā summa, ko var piemērot nopietnu Regulas (ES) 2024/1624 pārkāpumu gadījumā. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka naudas sodu noteikšana un administratīvo pasākumu piemērošana, kā arī kriminālsodu noteikšana saskaņā ar valsts tiesību aktiem nepārkāpj *ne bis in idem* principu.

(103) Tādu atbildīgo subjektu gadījumā, kas ir juridiskas personas, NILL/TFN prasību pārkāpumi notiek saistībā ar tādu fizisko personu rīcību vai tādu fizisko personu atbildībā, kuras ir pilnvarotas vadīt to darbības, tostarp ar aģentu, izplatītāju vai citu personu, kas rīkojas atbildīgā subjekta vārdā, starpniecību. Lai nodrošinātu, ka uzraudzības darbība, reaģējot uz šādiem pārkāpumiem, ir efektīva, atbildīgais subjekts būtu jāsauc pie atbildības arī par darbībām, ko veikušas minētās fiziskās personas vai nu tīši vai nolaidības dēļ. Neskarot juridisko personu atbildību kriminālprocesā, jebkurš nodoms gūt no pārkāpumiem labumu atbildīgajam subjektam norāda uz plašākām nepilnībām atbildīgā subjekta iekšējā politikā, procedūrās un kontroles pasākumos, kuru mērķis ir novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Šādas nepilnības apdraud atbildīgā subjekta kā Savienības finanšu sistēmas vārtziņa lomu. Tāpēc jebkurš nodoms gūt labumu no NILL/TFN prasības pārkāpuma būtu jāvērtē kā pastiprinošs apstāklis.

(104) Dalībvalstīs ir ieviestas dažādas sistēmas naudas sodu noteikšanai, administratīvo pasākumu piemērošanai un periodisku soda maksājumu noteikšanai. Turklāt daži administratīvie pasākumi, kurus uzraudzītāji ir pilnvaroti piemērot, piemēram, licences atsaukšana vai apturēšana, ir atkarīgi no tā, kā šos pasākumus īsteno citas iestādes. Lai ņemtu vērā dažādās situācijas, ir lietderīgi nodrošināt elastīgumu attiecībā uz to, kādā veidā uzraudzītāji nosaka naudas sodus, piemēro korektīvos pasākumus un nosaka periodiskus soda maksājumus. Neatkarīgi no izvēlētā veida dalībvalstīm un iesaistītajām iestādēm ir jānodrošina, ka ieviestie mehānismi sasniedz paredzēto mērķi, proti, atjaunot atbilstību, un noteikt iedarbīgus, atturošus un samērīgus naudas sodus.

(105) Lai nodrošinātu, ka atbildīgie subjekti ievēro NILL/TFN prasības un efektīvi mazina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas riskus, kuriem tie ir pakļauti, uzraudzītājiem būtu jāspēj piemērot administratīvus pasākumus ne tikai konstatēto pārkāpumu novēršanai, bet arī tad, ja tie konstatē, ka nepilnības iekšējā politikā, procedūrās un kontroles pasākumos, visticamāk, izraisīs NILL/TFN prasību pārkāpumus, vai tad, ja minētā politika, procedūras un kontroles pasākumi nav pietiekami, lai mazinātu riskus. Piemēroto administratīvo pasākumu tvērums un laiks, kas atbildīgajiem subjektiem atvēlēts pieprasīto darbību īstenošanai, ir atkarīgs no konkrētajiem konstatētajiem pārkāpumiem vai nepilnībām. Ja ir konstatēti vairāki pārkāpumi vai nepilnības, katra piemērotā administratīvā pasākuma īstenošanai varētu noteikt atšķirīgus termiņus. Saderīgi ar sodīšanas un izglītošanas mērķi būtu jāpublicē tikai lēmumi par administratīvu pasākumu piemērošanu saistībā ar NILL/TFN prasību pārkāpumiem, bet ne tādu administratīvo pasākumu piemērošanu, kas piemēroti, lai novērstu šādus pārkāpumus.

(106) Lai iekšējā tirgū nodrošinātu pienācīga un konsekventa līmeņa aizsardzību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem un teroristu finansēšanu, ir būtiski, lai atbildīgie subjekti laikus panāktu atbilstību, izpildot tiem piemērotos administratīvos pasākumus. Ja atbildīgie subjekti noteiktajā termiņā neizpilda administratīvos pasākumus, ir jānodrošina, ka uzraudzītāji var izdarīt pastiprinātu spiedienu uz atbildīgo subjektu, lai tas bez nepamatotas kavēšanās atjaunotu atbilstību. Šajā nolūkā uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt periodiskus soda maksājumus no atbilstības atjaunošanai noteiktā termiņa, tostarp ar atpakaļejošu spēku, ja lēmums par periodiskā soda maksājuma noteikšanu ir pieņemts vēlākā posmā. Aprēķinot periodisko soda maksājumu summas, uzraudzītājiem būtu jāņem vērā atbildīgā subjekta kopējais apgrozījums un tā pārkāpuma vai nepilnības veids un smaguma pakāpe vai nepilnības, uz ko attiecas uzraudzības pasākums, lai nodrošinātu tā efektivitāti un samērīgumu. Ņemot vērā, ka periodisko soda maksājumu mērķis ir piespiest atbildīgo subjektu izpildīt administratīvu pasākumu, tiem vajadzētu būt ierobežotiem laika ziņā un tie būtu jāpiemēro ne ilgāk kā sešus mēnešus. Lai gan uzraudzītājiem vajadzētu būt iespējai atjaunot periodisku soda maksājumu noteikšanu uz vēl vienu laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus, būtu jāapsver alternatīvi pasākumi, lai novērstu ieilgušu neatbilstības situāciju, saskaņā ar plašo administratīvo pasākumu klāstu, ko uzraudzītāji var piemērot.

(107) Ja dalībvalsts tiesību sistēma neļauj noteikt šajā direktīvā paredzētos naudas sodus, izmantojot administratīvus līdzekļus, noteikumus par naudas sodiem var piemērot tā, ka sodu ierosina uzraudzītājs, bet piemēro tiesu iestādes. Tādēļ ir nepieciešams, lai minētās dalībvalstis nodrošinātu, ka noteikumu un naudas sodu piemērošanai ir līdzvērtīga ietekme kā uzraudzītāju piemērotajiem naudas sodiem. Nosakot šādus naudas sodus, tiesu iestādēm būtu jāņem vērā ieteikums, ko sniedzis uzraudzītājs, kurš ierosinājis sodu. Noteiktajiem naudas sodiem vajadzētu būt efektīviem, samērīgiem un atturošiem.

(108) Atbildīgie subjekti var izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību un brīvību iedibināties iekšējā tirgū, lai piedāvātu savus produktus un pakalpojumus visā Savienībā. Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzības sistēmu, uzraudzītājiem ir jāapzinās trūkumi, kas saistīti ar atbildīgo subjektu atbilstību NILL/TFN noteikumiem. Tāpēc ir svarīgi, lai uzraudzītāji varētu cits citu informēt par atbildīgajiem subjektiem noteiktajiem naudas sodiem un piemērotajiem administratīvajiem pasākumiem, ja šāda informācija būtu svarīga arī citiem uzraudzītājiem.

(109) Par Regulas (ES) 2024/1624 pārkāpumu piemērotā naudas soda vai administratīvā pasākuma publicēšana var ievērojami atturēt no šāda pārkāpuma atkārtošanas. Tādējādi arī citi subjekti tiek informēti par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas saistīti ar sodīto atbildīgo subjektu, pirms darījuma attiecību uzsākšanas, un tiek sniegts atbalsts uzraudzītājiem citās dalībvalstīs attiecībā uz riskiem, kuri saistīti ar atbildīgo subjektu, ja tas darbojas to dalībvalstī pārrobežu mērogā. Minēto iemeslu dēļ būtu jāapstiprina prasība publicēt lēmumus par naudas sodiem, par kuriem nav iesniegta pārsūdzība, un tā būtu jāattiecina arī uz tādu konkrētu administratīvo pasākumu publicēšanu, kas piemēroti, lai novērstu NILL/TFN prasību pārkāpumus, un uz periodisku soda maksājumu publicēšanu. Tomēr jebkurai šādai publicēšanai vajadzētu būt samērīgai, un, pieņemot lēmumu par to, vai publicēt noteikto naudas sodu vai piemēroto administratīvo pasākumu, uzraudzītājiem būtu

jāņem vērā pārkāpuma smagums un atturošā ietekme, ko varētu panākt publicēšanas rezultātā. Minētajā nolūkā dalībvalstis varētu nolemt atlikt tādu administratīvo pasākumu publicēšanu, par kuriem iesniegta pārsūdzība, ja minētie pasākumi ir piemēroti, lai novērstu pārkāpumu, kas nav nopietns, atkārtots vai sistemātisks.

(110) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 ([22]) attiecas uz ziņošanu par Direktīvas (ES) 2015/849 pārkāpumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un uz to personu aizsardzību, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem, kā minēts Direktīvas (ES) 2019/1937 pielikuma II daļā. Ņemot vērā, ka ar šo direktīvu atceļ Direktīvu (ES) 2015/849, atsauce uz Direktīvu (ES) 2015/849 Direktīvas (ES) 2019/1937 II pielikumā būtu jāsaprot kā atsauce uz šo direktīvu. Vienlaikus ir jāsaglabā pielāgotie noteikumi attiecībā uz ziņošanu par NILL/TFN prasību pārkāpumiem, kas papildina Direktīvu (ES) 2019/1937, jo īpaši attiecībā uz prasībām atbildīgajiem subjektiem izveidot iekšējos ziņošanas kanālus un to iestāžu identificēšanu, kuru kompetencē ir saņemt ziņojumus par tādu noteikumu pārkāpumiem, kuri attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu un apkarošanu, un veikt turpmākus pasākumus saistībā ar minētajiem ziņojumiem.

(111) Ir būtiski, ka Savienības līmenī ir jauna pilnībā integrēta un saskaņota NILL/TFN politika, kurā noteikti uzdevumi gan Savienības, gan valstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu to netraucētu un pastāvīgu sadarbību. Šajā saistībā sadarbība starp visām valstu un Savienības NILL/TFN iestādēm ir ārkārtīgi svarīga, un tā būtu jāprecizē un jāuzlabo. Dalībvalstu pienākums joprojām ir paredzēt nepieciešamos noteikumus, lai nodrošinātu, ka valsts līmenī politikas veidotājiem, finanšu ziņu vākšanas vienībām, uzraudzītājiem, tostarp *AMLA*, un citām kompetentajām iestādēm, kas ir iesaistītas NILL/TFN, kā arī nodokļu iestādēm un tiesībaizsardzības iestādēm, kad tās darbojas šīs direktīvas darbības jomā, ir efektīvi mehānismi, kuri ļauj tām sadarboties un koordinēt darbību, tostarp izmantojot ierobežojošu pieeju attiecībā uz kompetento iestāžu atteikumu sadarboties un apmainīties ar informāciju pēc citas kompetentās iestādes pieprasījuma. Neatkarīgi no ieviestajiem mehānismiem, šādas valstu sadarbības rezultātā būtu jāizveido efektīva sistēma, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu un novērstu mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām.

(112) Lai sekmētu un veicinātu efektīvu sadarbību un jo īpaši informācijas apmaiņu, būtu jāparedz prasība dalībvalstīm nosūtīt Komisijai un *AMLA* kompetento iestāžu sarakstu un attiecīgo kontaktinformāciju.

(113) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku var konstatēt visi uzraudzītāji, kas atbild par kredītiestādēm. Ar kredītiestādēm un finanšu iestādēm saistīta prudenciāla rakstura informācija, piemēram, informācija par direktoru un akcionāru atbilstību un piemērotību, iekšējās kontroles mehānismiem, pārvaldību vai atbilstības un risku pārvaldību, bieži vien ir neatsverama, lai veiktu pienācīgu šādu iestāžu NILL/TFN uzraudzību. Līdzīgi arī NILL/TFN informācijai ir svarīga nozīme šādu iestāžu prudenciālā uzraudzībā. Tādēļ sadarbība un informācijas apmaiņa ar NILL/TFN uzraudzītājiem un finanšu ziņu vākšanas vienībām būtu jāattiecina uz visām kompetentajām iestādēm, kas atbild par minēto atbildīgo subjektu uzraudzību saskaņā ar citiem Savienības juridiskajiem instrumentiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2013/36/ES ([23]), 2014/49/ES ([24]), 2014/59/ES ([25]) un 2014/92/ES ([26]) un Direktīvu (ES) 2015/2366. Lai nodrošinātu minētās sadarbības efektīvu īstenošanu, dalībvalstīm katru gadu jāinformē *AMLA* par veikto informācijas apmaiņu.

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

(114) Sadarbība ar citām iestādēm, kuru kompetencē ir uzraudzīt kredītiestādes saskaņā ar Direktīvu 2014/92/ES un Direktīvu (ES) 2015/2366, var samazināt neparedzētas NILL/TFN prasību sekas. Kredītiestādes varētu izvēlēties pārtraukt vai ierobežot darījuma attiecības ar klientiem vai klientu kategorijām, lai izvairītos no riska, nevis to pārvaldītu. Šāda riska mazināšanas prakse varētu vājināt NILL/TFN regulējumu un aizdomīgu darījumu atklāšanu, jo tā mudina ietekmētos klientus savām finansiālajām vajadzībām izmantot mazāk drošus vai neregulētus maksājumu kanālus. Tajā pašā laikā plaši izplatīta riska samazināšanas prakse banku nozarē varētu izraisīt noteiktu maksājumu uzņēmumu kategoriju vai patērētāju finansiālu izslēgšanu. Finanšu subjektu uzraudzītāji vislabāk spēj noteikt situācijas, kurās kredītiestāde ir atteikusies iesaistīties darījuma attiecībās, neraugoties uz to, ka tai, iespējams, ir pienākums to darīt, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 2014/92/ES vai Direktīvu (ES) 2015/2366, un bez pamatojuma, kas balstīts uz dokumentētu klienta uzticamības pārbaudi. Šādos gadījumos vai, ja riska mazināšanas prakses rezultātā ir pārtrauktas darījumu attiecības, finanšu subjektu uzraudzītājiem būtu jābrīdina iestādes, kuras atbild par to, lai nodrošinātu, ka finanšu iestāde ievēro Direktīvu 2014/92/ES vai Direktīvu (ES) 2015/2366.

(115) Finanšu subjektu uzraudzītājiem un iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību krīzes pārvaldību, jo īpaši noguldījumu garantiju sistēmas norīkotajām iestādēm un noregulējuma iestādēm, ir jāsadarbojas, lai saskaņotu mērķus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu atbilstīgi šai direktīvai un aizsargāt finanšu stabilitāti un noguldītājus saskaņā ar Direktīvām 2014/49/ES un 2014/59/ES. Finanšu subjektu uzraudzītājiem saskaņā ar minētajām direktīvām būtu jāinformē norīkotās iestādes un noregulējuma iestādes par jebkuru gadījumu, kad tie konstatē, ka NILL/TFN dēļ ir lielāka maksātnespējas iespējamība vai noguldījumu nepieejamība. Finanšu subjektu uzraudzītājiem būtu arī jāinformē minētās iestādes par visiem darījumiem, kontiem vai darījuma attiecībām, ko finanšu ziņu vākšanas vienība ir apturējusi, lai ļautu norīkotajām iestādēm un noregulējuma iestādēm veikt uzdevumus gadījumos, kad ir lielāks maksātnespējas vai noguldījumu nepieejamības risks, neatkarīgi no minētā palielinātā riska iemesla.

(116) Lai veicinātu šādu sadarbību attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, *AMLA*, apspriežoties ar Eiropas Banku iestādi, būtu jāizdod pamatnostādnes, norādot šādas sadarbības galvenos elementus, tostarp informācijas apmaiņas veidu.

(117) Sadarbības mehānismi būtu jāattiecina arī uz iestādēm, kas atbild par revidentu uzraudzību un pārraudzību, jo šāda sadarbība var uzlabot Savienības nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas sistēmas efektivitāti.

(118) Starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm veiktā informācijas apmaiņa un palīdzības sniegšana ir būtiska šīs direktīvas mērķiem. Tāpēc dalībvalstīm nevajadzētu aizliegt šādu informācijas apmaiņu vai palīdzības sniegšanu vai šādai informācijas apmaiņai vai palīdzības sniegšanai noteikt nepamatotus vai neatbilstīgi ierobežojošus nosacījumus.

(119) Uzraudzītājiem būtu jāspēj sadarboties un apmainīties ar konfidenciālu informāciju neatkarīgi no to attiecīgā veida vai statusa. Minētajam nolūkam tiem vajadzētu būt pienācīgam juridiskajam pamatam konfidenciālas informācijas apmaiņai un sadarbībai. Informācijas apmaiņu un sadarbību ar citām iestādēm, kuru kompetencē saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem ir atbildīgo subjektu uzraudzība vai pārraudzība, nedrīkstētu netīši kavēt juridiskā nenoteiktība, kas varētu rasties, ja šajā jomā nav skaidru noteikumu. Tiesiskā regulējuma precizēšana ir vēl jo svarīgāka tāpēc, ka vairākos gadījumos prudenciālā uzraudzība ir uzticēta uzraudzītājiem, kas nav NILL/TFN uzraudzītāji, piemēram, Eiropas Centrālajai bankai (ECB).

(120) Uzraudzītāju rīcībā esošajai informācijai varētu būt izšķiroša nozīme citu kompetento iestāžu darbību veikšanā. Lai nodrošinātu Savienības NILL/TFN regulējuma efektivitāti, dalībvalstīm būtu jāatļauj informācijas apmaiņa starp uzraudzītājiem un citām kompetentajām iestādēm. Attiecībā uz tādas konfidenciālas informācijas izmantošanu, ar kuru notiek apmaiņa, būtu jāpiemēro stingri noteikumi.

(121) Savienības NILL/TFN regulējuma efektivitāte ir atkarīga no daudzu kompetento iestāžu sadarbības. Lai atvieglotu šādu sadarbību, *AMLA* būtu jāuztic sadarbībā ar ECB, Eiropas uzraudzības iestādēm, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO* izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz sadarbību starp visām kompetentajām iestādēm. Šādās pamatnostādnēs būtu arī jāapraksta, kādā veidā iestādēm, kuru kompetencē ir subjektu uzraudzība vai pārraudzība saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, būtu savu pienākumu izpildē jāņem vērā bažas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

(122) Personas datu apstrādei, ko veic šīs direktīvas īstenošanas nolūkā, piemēro Regulu (ES) 2016/679. Personas datu apstrādei, ko šīs direktīvas īstenošanas nolūkā veic Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ([27]). Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Tomēr kompetentajām iestādēm, kuru kompetencē ir izmeklēšana vai kriminālvajāšana par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ar to saistītiem predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, vai kompetentajām iestādēm, kuru uzdevums ir izsekot, arestēt vai iesaldēt un konfiscēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus, būtu jāievēro noteikumi, kas attiecas uz tādu personas datu aizsardzību, kuri tiek apstrādāti, īstenojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 ([28]).

(123) Ir svarīgi, lai šīs direktīvas saskaņošana ar pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem notiktu, pilnībā ievērojot Savienības tiesības, jo īpaši attiecībā uz Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem, tostarp noteikumiem par datu nosūtīšanu, kā arī pamattiesību aizsardzību, kā noteikts Hartā. Daži šīs direktīvas īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un kopīgošanu Savienībā un ar trešām valstīm. Šāda personas datu apstrāde būtu pieļaujama, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības un vienīgi šajā direktīvā minētajos nolūkos un šajā direktīvā paredzēto darbību veikšanai, piemēram, tādām kā informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm.

(124) Personas datiem, kurus apstrādā šīs direktīvas īstenošanas nolūkā, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi datiem. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ minēto tiesību izņēmumi un ierobežojumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 23. pantu un attiecīgā gadījumā Regulas (ES) 2018/1725 25. pantu varētu būt pamatoti. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Regulas (ES) 2016/679 51. pantā minētā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārbaudītu apstrādes likumību, un tiesības uz minētās regulas 79. pantā minēto efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Regulas (ES) 2016/679 51. pantā minētā uzraudzības iestāde var rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex officio*). Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei būtu jāspēj informēt datu subjektu, ka tā ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.

(125) Lai *AMLA* izveides laikposmā nodrošinātu nepārtrauktu informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām, Komisijai būtu jāturpina nodrošināt *FIU.net* pagaidu mitināšanu. Lai nodrošinātu finanšu ziņu vākšanas vienību pilnīgu iesaistīšanos sistēmas darbībā, Komisijai būtu regulāri jāapmainās ar informāciju ar ES finanšu ziņu vākšanas vienību platformu ("ES *FIU* platforma"), kas ir neformāla grupa, kurā ir finanšu ziņu vākšanas vienību pārstāvji, un kas darbojas kopš 2006. gada, un ko izmanto, lai veicinātu finanšu ziņu vākšanas vienību sadarbību un apmainītos ar viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar sadarbību.

(126) Regulatīvajiem tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana visā Savienībā. *AMLA* kā struktūrai ar ļoti specializētām zināšanām NILL/TFN jomā ir lietderīgi uzticēt izstrādāt iesniegšanai Komisijai regulatīvo tehnisko standartu projektus, kas nav saistīti ar politikas izvēli.

(127) Lai nodrošinātu konsekventu pieeju starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un uzraudzītājiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz tādu rādītāju noteikšanu, ar kuriem klasificē to, cik nopietns ir gadījums, kad centrālajiem reģistriem netiek sniegta atbilstīga, precīza un atjaunināta informācija. Jo īpaši svarīgi ir, lai Komisija, veicot sagatavošanās darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanas, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanas tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([29]). Konkrēti, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināLsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

([29]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(128) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt *AMLA* izstrādātus regulatīvus tehniskos standartus, kuros precizē atbilstības un atlases kritērijus, nosakot, vai ziņojums par aizdomīgu darījumu attiecas uz citu dalībvalsti; nosaka kritērijus un metodiku atbildīgo subjektu raksturīgā un atlikušā riska profila novērtēšanai un klasificēšanai un riska profila novērtēšanas biežumam; nosaka kritērijus, ko izmanto, lai noteiktu apstākļus, kādos iecelt konkrētu pakalpojumu sniedzēju centrālo kontaktpunktu, un centrālo kontaktpunktu funkcijas; nosaka piederības valstī un uzņēmējā valstī esošo uzraudzītāju pienākumus un to savstarpējās sadarbības kārtību; nosaka vispārīgos nosacījumus NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbībai finanšu sektorā, paraugu rakstiskam nolīgumam, kas jāparaksta finanšu uzraudzītājiem, jebkādus papildu pasākumus, kas kolēģijām jāīsteno, ja grupās ietilpst atbildīgie subjekti nenfinanšu sektorā, un dalības nosacījumus nefinanšu subjektu uzraudzītājiem trešās valstīs; nosaka vispārīgos nosacījumus NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbībai nefinanšu sektorā, paraugu rakstiskam nolīgumam, kas jāparaksta nefinanšu uzraudzītājiem, dalības nosacījumus nefinanšu subjektu uzraudzītājiem trešās valstīs un jebkādus papildu pasākumus, kas kolēģijām jāīsteno, ja grupās ietilpst kredītiestādes vai finanšu iestādes; nosakot rādītājus, ko izmanto, lai klasificētu šīs direktīvas pārkāpumu smaguma pakāpi, kritērijus, kuri jāņem vērā, nosakot naudas sodu līmeni vai piemērojot administratīvus pasākumus un metodiku periodisko soda maksājumu piemērošanai. Komisijai minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu, un saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49. pantu.

(129) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras, lai noteiktu statistikas vākšanas metodiku; noteiktu formātu, kādā centrālajā reģistrā jāiesniedz informācija par faktiskajiem īpašniekiem; noteiktu tehniskās specifikācijas un procedūras, kas vajadzīgas, lai centrālie reģistri īstenotu piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, pamatojoties uz leģitīmām interesēm; noteiktu formātu, kādā informācija jāiesniedz centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem; noteiktu tehniskās specifikācijas un procedūras dalībvalstu centralizēto automatizēto mehānismu savienošanai ar *BARIS*; noteiktu tehniskās specifikācijas un procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu dalībvalstu centrālo reģistru savstarpēju savienojamību; un noteiktu tehniskās specifikācijas un procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu dalībvalstu centralizēto automatizēto mehānismu savstarpējo savienojamību. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([30]).

(130) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt *AMLA* izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus, kuros noteikts formāts, kas jāizmanto informācijas apmaiņai starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, kā arī, kuros noteikta veidne, kas jāizmanto sadarbības nolīgumu starp Savienības uzraudzības iestādēm un partneriem trešā valstī noslēgšanai. Komisijai minētie īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu, un saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

(131) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību un tiesības uz darījumdarbības brīvību.

(132) Daudzveidība un sieviešu un vīriešu līdztiesība ir Savienības pamatvērtības, ko tā paredz sekmēt visās Savienības darbībās. Lai gan minētajās jomās ir panākts progress, ir jādara vairāk, lai panāktu līdzsvarotu pārstāvību lēmumu pieņemšanā gan Savienības, gan valstu līmenī. Neskarot uz nopelniem balstītu kritēriju primāro piemērošanu, dalībvalstīm, ieceļot savu valsts uzraudzības iestāžu un finanšu ziņu vākšanas vienību vadītājus, būtu jācenšas nodrošināt dzimumu līdzsvaru, daudzveidību un iekļautību un, ciktāl iespējams, būtu jāņem vērā to savstarpējā mijiedarbība. Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt līdzsvarotu un iekļaujošu pārstāvību arī tad, kad tās izraugās savus pārstāvjus *AMLA* valdēs.

(133) Sagatavojot ziņojumu, kurā novērtēta šīs direktīvas īstenošana, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā Hartā atzīto pamattiesību un principu ievērošana.

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(134) Tiesas spriedums apvienotajās lietās C-37/20 un C-601/20 *WM* un *Sovim SA/Luxembourg Business Registers* ([31]) atcēla grozījumu, kas ar Direktīvu (ES) 2018/843 izdarīts Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 5. punktā, ciktāl tajā noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka informācija par to teritorijā inkorporētu uzņēmumu un citu juridisko personu faktiskajiem īpašniekiem visos gadījumos ir pieejama ikvienam plašas sabiedrības loceklim. Lai nodrošinātu juridisko skaidrību, ir svarīgi pielāgot minēto noteikumu, precizējot, ka tikai personām vai organizācijām, kurām ir leģitīmas intereses, būtu jāspēj piekļūt minētajai informācijai. Tas pats nosacījums būtu jāpiemēro attiecībā uz piekļuvi informācijai par trastu vai līdzīgu juridisku veidojumu faktiskajiem īpašniekiem. Tāpēc Direktīva (ES) 2015/849 būtu jāgroza. Minētā sprieduma sekas pārsniedz Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 5. punktu un ir līdzīgas noteikumiem, kas reglamentē piekļuvi informācijai par juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem. Lai nodrošinātu, ka Savienības regulējums panāk pareizu līdzsvaru starp pamattiesību aizsardzību un centieniem nodrošināt leģitīmus vispārējo interešu mērķus, piemēram, Savienības finanšu sistēmas aizsardzību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, ir atbilstīgi izdarīt grozījumus Direktīvas (ES) 2015/849 31. panta 4. punktā. Būtu jādod dalībvalstīm viens gads no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, lai tajās stātos spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi minēto grozījumu transponēšanai. Ņemot vērā to, cik svarīgs ir proporcionāls Savienības NILL/TFN regulējums, dalībvalstīm būtu jāpieliek vislielākās pūles, lai transponētu minētos grozījumus, cik drīz vien iespējams pirms minētā termiņa beigām.

(135) Ņemot vērā nepieciešamību steidzami īstenot saskaņotu pieeju attiecībā uz piekļuvi centrālajiem reģistriem, pamatojoties uz leģitīmu interešu pierādīšanu, dalībvalstīm attiecīgie noteikumi būtu jātransponē līdz 2026. gada 10. jūlijam. Tomēr, ņemot vērā, ka jaunā režīma attiecībā uz likumīgu piekļuvi, pamatojoties uz leģitīmu interešu pierādīšanu, sākotnējā posmā, visticamāk, palielināsies to pieprasījumu skaits, kuri jāizskata struktūrām, kuras atbild par centrālajiem reģistriem, jaunā režīma piemērošanas pirmajos četros mēnešos piekļuves piešķiršanas termiņi nebūtu jāpiemēro. Dalībvalstīm būtu jāizveido vienots piekļuves punkts informācijai par nekustamā īpašuma reģistriem līdz 2029. gada 10. jūlijam. Līdz minētajam datumam būtu savstarpēji jāsavieno arī centralizētie automatizētie mehānismi, kas ļauj identificēt bankas vai maksājumu kontu, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu un seifu turētājus.

(136) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, izveidot koordinētu un saskaņotu mehānismu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, nevar pienācīgi sasniegt dalībvalstu līmenī, bet drīzāk, ņemot vērā darbības mērogu un iedarbību, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir nepieciešami minētā mērķa sasniegšanai.

(137) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ([32]) dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(138) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju un 2021. gada 22. septembrī tika sniegts atzinums ([33]).

(139) Tāpēc Direktīva (ES) 2015/849 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

([31]) Tiesas 2022. gada 22. novembra spriedums *WM* un *Sovim SA/Luxembourg Business Registers*, apvienotās lietas C-37/20 un C-601/20, ECLI:EU:C:2022:912.
([32]) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.
([33]) OV C 524, 29.12.2021., 10. lpp.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par:

a) pasākumiem, kas valsts līmenī piemērojami nozarēm, kuras pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai;

b) prasībām attiecībā uz atbildīgo subjektu augstākās vadības un faktisko īpašnieku reģistrāciju, identifikāciju un pārbaudēm;

c) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku identifikāciju Savienības un dalībvalsts līmenī;

d) faktisko īpašnieku un bankas kontu reģistru izveidi un piekļuvi tiem un piekļuvi nekustamā īpašuma informācijai;

e) finanšu ziņu vākšanas vienību (*FIU*) pienākumiem un uzdevumiem;

f) atbildīgo subjektu uzraudzībā iesaistīto struktūru pienākumiem un uzdevumiem;

g) sadarbību starp kompetentajām iestādēm un sadarbību ar iestādēm, uz kurām attiecas citi Savienības tiesību akti.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punktā noteiktās definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

1) "finanšu subjektu uzraudzītājs" ir uzraudzītājs, kas atbild par kredītiestādēm un finanšu iestādēm;

2) "nefinanšu subjektu uzraudzītājs" ir uzraudzītājs, kas atbild par nefinanšu sektoru;

3) "nefinanšu sektors" ir atbildīgie subjekti, kas uzskaitīti Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punktā;

4) "atbildīgais subjekts" ir Regulas (ES) 2024/1624 3. pantā uzskaitītā fiziskā vai juridiskā persona, kurai nav piešķirts atbrīvojums saskaņā ar minētās regulas 4., 5., 6. vai 7. pantu;

5) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atrodas atbildīgā subjekta juridiskā adrese vai, ja atbildīgajam subjektam nav juridiskās adreses, dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenais birojs;

6) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura nav piederības dalībvalsts un kurā atbildīgajam subjektam ir iedibinājums, piemēram, meitasuzņēmums vai filiāle, vai kurā atbildīgais subjekts darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību ar infrastruktūras starpniecību;

7) "muitas dienesti" ir muitas dienesti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ([34]) 5. panta 1. punktā, un kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1672 ([35]) 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā;

8) "NILL/TFN uzraudzības kolēģija" ir pastāvīga sadarbības un informācijas kopīgošanas struktūra, kas uzrauga grupu vai subjektu, kura darbojas uzņēmējā dalībvalstī vai trešā valstī;

9) "valsts pasākuma projekts" ir tiesību akta teksts neatkarīgi no tā formas, kuram pēc tā pieņemšanas būs juridiskas sekas un kura teksts ir sagatavošanas posmā, kad vēl var izdarīt būtiskus grozījumus;

10) "vērtspapīru konts" ir vērtspapīru konts, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 ([36]) 2. panta 1. punkta 28. apakšpunktā;

11) "vērtspapīri" ir finanšu instrumenti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ([37]) 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā.

2. IEDAĻA

Valsts pasākumi nozarēs, kas pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

3. pants

Apdraudēto nozaru identifikācija valsts līmenī

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka papildus atbildīgajiem subjektiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem ir pakļauti subjekti citās nozarēs, tā var nolemt minētajiem papildu subjektiem piemērot visu vai daļu no Regulas (ES) 2024/1624.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis paziņo Komisijai par savu nodomu piemērot visu vai daļu no Regulas (ES) 2024/1624 subjektiem citās nozarēs. Šādam paziņojumam pievieno:

a) šāda nodoma pamatā esošo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku pamatojumu;

b) novērtējumu par šādas prasību piemērošanas ietekmi uz pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū;

c) Regulas (ES) 2024/1624 prasības, ko dalībvalsts plāno piemērot minētajiem subjektiem;

d) valsts pasākumu projekta tekstu, kā arī jebkuru tā atjauninājumu, ja dalībvalsts ir būtiski mainījusi minēto paziņoto pasākumu darbības jomu, saturu vai īstenošanu.

3. Dalībvalstis atliek valsts pasākumu pieņemšanu uz sešiem mēnešiem no 2. punktā minētā paziņojuma dienas.

Šā punkta pirmajā daļā minēto atlikšanu nepiemēro gadījumos, kad valsts pasākuma mērķis ir novērst nopietnus un pašreizējus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apdraudējumus. Minētajā gadījumā 2. punktā minētajam paziņojumam pievieno pamatojumu, kāpēc dalībvalsts neatliks tā pieņemšanu.

4. Pirms 3. punktā minētā laikposma beigām Komisija, apspriedusies ar Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*), kas izveidota ar Regulu (ES) 2024/1620, sniedz sīki izstrādātu atzinumu par to, vai paredzētais pasākums:

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1672 (2018. gada 23. oktobris) par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu (OV L 284, 12.11.2018., 6. lpp.).

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

a) ir piemērots, lai novērstu identificētos riskus, jo īpaši attiecībā uz to, vai dalībvalsts identificētie riski attiecas uz iekšējo tirgu;

b) var radīt šķēršļus pakalpojumu vai kapitāla brīvai apritei vai pakalpojumu sniedzēju brīvībai iedibināties iekšējā tirgū, kas nav samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kurus ir paredzēts mazināt ar šo pasākumu.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā sīki izstrādātajā atzinumā norāda arī to, vai Komisija plāno ierosināt rīcību Savienības līmenī.

5. Ja Komisija neuzskata par lietderīgu ierosināt rīcību Savienības līmenī, attiecīgā dalībvalsts divu mēnešu laikā pēc 4. punktā minētā sīki izstrādātā atzinuma saņemšanas Komisijai ziņo par pasākumiem, ko tā ierosina saistībā ar to. Komisija sniedz komentārus par dalībvalsts ierosināto rīcību.

6. Ja Komisija paziņo par savu nodomu ierosināt rīcību Savienības līmenī saskaņā ar 4. punkta otro daļu, attiecīgā dalībvalsts atturas pieņemt 2. punkta d) apakšpunktā minētos valsts pasākumus, ja vien minēto valsts pasākumu mērķis nav novērst nopietnus un pašreizējus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apdraudējumus.

7. Ja 2024. gada 9. jūlijā dalībvalstis jau ir piemērojušas savus valsts noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu (ES) 2015/849, citām nozarēm, kas nav atbildīgie subjekti, tās minētajām nozarēm var piemērot visu vai daļu no Regulas (ES) 2024/1624.

Dalībvalstis līdz 2028. gada 10. janvārim paziņo Komisijai nozares, kuras valsts līmenī identificētas, ievērojot šā punkta pirmo daļu, un kurām piemēro Regulas (ES) 2024/1624 prasības, pievienojot pamatojumu par šo nozaru pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem. Sešu mēnešu laikā pēc šāda paziņojuma Komisija, apspriedusies ar *AMLA*, sniedz sīki izstrādātu atzinumu, ievērojot 4. punkta a) un b) apakšpunktu. Ja Komisija neuzskata par lietderīgu ierosināt rīcību Savienības līmenī, piemēro 5. punktu.

8. Komisija līdz 2028. gada 10. jūlijam un pēc tam katru gadu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē konsolidētu to nozaru sarakstu, kurām dalībvalstis ir nolēmušas piemērot visu vai daļu no Regulas (ES) 2024/1624.

4. pants

Prasības attiecībā uz konkrētiem pakalpojumu sniedzējiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valūtas maiņas un čeku iekasēšanas punkti, kā arī trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzēji ir licencēti vai reģistrēti.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi azartspēļu pakalpojumu sniedzēji tiek regulēti.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uz atbildīgajiem subjektiem, kas nav 1. un 2. punktā minētie, attiecas minimālās reģistrācijas prasības, kas uzraudzītājiem ļauj tos identificēt.

Pirmo daļu nepiemēro, ja atbildīgajiem subjektiem, kas nav 1. un 2. punktā minētie, piemēro licencēšanas vai reģistrācijas prasības saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai valsts noteikumus, kas reglamentē piekļuvi profesijai vai kas uz tiem attiecina licencēšanas vai reģistrācijas prasības, kuras ļauj uzraudzītājiem tos identificēt.

5. pants

Prasības attiecībā uz uzturēšanās tiesību piešķiršanu apmaiņā pret ieguldījumiem

1. Dalībvalstis, kuru tiesību akti ļauj piešķirt uzturēšanās tiesības apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, piemēram, kapitāla pārvedumiem, īpašuma iegādi vai nomāšanu, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajās struktūrās, ziedojumu vai dāvinājumu darbībai, kas veicina sabiedrisko labumu, un iemaksām valsts budžetā, ievieš vismaz šādus pasākumus, lai mazinātu ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu saistītos riskus:

a) riska pārvaldības process, tostarp risku identificēšana, klasificēšana un mazināšana, ko koordinē izraudzītā iestāde;

b) pasākumi, ar kuriem paredz mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzējiem uzturēšanās tiesību piešķiršanai apmaiņā pret ieguldījumiem, tostarp:

i) pieteikuma iesniedzēja profila pārbaudes, ko veic izraudzītā iestāde, tostarp informācijas iegūšana par pieteikuma iesniedzēja līdzekļu izcelsmi un labklājības izcelsmi;

ii) informācijas par pieteikuma iesniedzējiem pārbaude salīdzinājumā ar informāciju, kas ir kompetento iestāžu rīcībā, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta a) un c) punktā, ievērojot piemērojamos valsts kriminālprocesuālos tiesību aktus un to personu un vienību sarakstus, kurām piemēro Savienības ierobežojošos pasākumus;

iii) periodiska pārskatīšana attiecībā uz vidēja un augsta riska pieteikuma iesniedzējiem.

2. Dalībvalstis nodrošina riska pārvaldības procesa īstenošanas uzraudzību, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp veicot ikgadēju tā novērtējumu.

3. Dalībvalstis pieņem un īsteno šā panta 1. punktā minētos pasākumus tādā veidā, kas atbilst riskiem, kuri identificēti riska novērtējumā, kas veikts, ievērojot 8. pantu.

4. Dalībvalstis publicē gada ziņojumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas riskiem, kas saistīti ar uzturēšanās tiesību piešķiršanu apmaiņā pret ieguldījumiem. Minētos ziņojumus dara publiski pieejamus un tajos ietver šādu informāciju par:

a) saņemto pieteikumu skaitu un pieteikuma iesniedzēju izcelsmes valstīm;

b) piešķirto vai noraidīto uzturēšanās atļauju skaitu un šādas noraidīšanas iemesliem;

c) visām konstatētajām izmaiņām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas riskiem, kas saistīti ar uzturēšanās tiesību piešķiršanu apmaiņā pret ieguldījumiem.

5. Līdz 2028. gada 10. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai par pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu. Minētajā paziņojumā iekļauj minēto pasākumu paskaidrojumu, kas balstīts uz riska novērtējumu, kuru veikušas dalībvalstis, ievērojot 8. pantu.

6. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē pasākumus, par kuriem dalībvalstis paziņojušas, ievērojot 5. punktu.

7. Līdz 2030. gada 10. jūlijam Komisija publicē ziņojumu, kurā novērtē pasākumus, kas paziņoti, ievērojot 5. punktu, un kuru mērķis ir mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas riskus, un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus.

6. pants

Dažu atbildīgo subjektu augstākās vadības un faktisko īpašnieku pārbaudes

1. Dalībvalstis pieprasa, lai uzraudzītāji pārbauda, vai 4. panta 1. un 2. punktā minēto atbildīgo subjektu augstākās vadības locekļiem, kā arī jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrībām, un šādu subjektu faktiskajiem īpašniekiem ir laba reputācija un tie rīkojas godīgi un godprātīgi. Šādu subjektu augstākajai vadībai jābūt arī zināšanām un kompetencei, kas nepieciešama to funkciju veikšanai.

2. Attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas minēti Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a), b), d), e), f) un h)–o) apakšpunktā, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji veic pasākumus, kuri nepieciešami, lai nepieļautu to, ka personas, kas notiesātas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās attiecīgajiem predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, vai to līdzdalībnieki tiek profesionāli akreditēti vai ieņem augstākās vadības amatus minētajos atbildīgajos subjektos, vai ir to faktiskie īpašnieki.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji uz riska faktoru pamata pārbauda, vai 1. un 2. punkta prasības joprojām tiek izpildītas. Jo īpaši tās pārbauda, vai 1. punktā minēto atbildīgo subjektu augstākajai vadībai ir laba reputācija, vai tā rīkojas godīgi un godprātīgi un vai tai ir zināšanas un kompetence, kas nepieciešama, lai veiktu savas funkcijas gadījumos, kad ir pamatoti iemesli aizdomām, ka notiek vai ir notikusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana vai tiek izdarīti šādu darbību mēģinājumi, vai arī atbildīgajā subjektā pastāv palielināts šādu darbību risks.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji ir pilnvaroti pieprasīt, lai jebkura persona, kas notiesāta par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās attiecīgo predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanu, tiek izslēgta no atbildīgo subjektu augstākās vadības, kā minēts 1. un 2. punktā. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji ir pilnvaroti izslēgt tādus 1. punktā minēto atbildīgo subjektu augstākās vadības locekļus vai noteikt tiem pagaidu aizliegumu, kurus neuzskata par tādiem, kam ir laba reputācija, kas rīkojas godīgi un godprātīgi, vai kam ir zināšanas un kompetence, kura nepieciešama to funkciju veikšanai.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji ir pilnvaroti personas, kas notiesātas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās attiecīgo predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanu un kas ir 1. un 2. punktā minēto atbildīgo subjektu faktiskie īpašnieki, norobežot no atbildīgajiem subjektiem, tostarp piešķirot uzraudzītājiem pilnvaras pieprasīt minēto atbildīgo subjektu faktisko īpašnieku īpašuma daļas atsavināšanu.

6. Šā panta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzraudzītāji vai jebkura cita iestāde, kas valsts līmenī ir kompetenta novērtēt prasības, kuras jāpiemēro šā panta 1. un 2. punktā minētajām personām, pārbauda centrālo NILL/TFN datubāzi saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 11. pantu un to, vai attiecīgās personas sodāmības reģistrā ir attiecīgs notiesājošs spriedums. Jebkādu informācijas apmaiņu minētajos nolūkos veic saskaņā ar Pamatlēmumu 2009/315/TI un Lēmumu 2009/316/TI, kā tie īstenoti valsts tiesību aktos.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāju lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, piemēro efektīvas tiesiskās aizsardzības procedūras, tostarp tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

8. Līdz 2029. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par:

a) kritērijiem, lai novērtētu labu reputāciju, godīgumu un godprātību, kā minēts 1. punktā;

b) kritērijiem, lai novērtētu zināšanas un kompetenci, kā minēts 1. punktā;

c) to, ka uzraudzītāji konsekventi piemēro pilnvaras, kas tiem uzticētas saskaņā ar šo pantu.

Izstrādājot pirmajā daļā minētās pamatnostādnes, *AMLA* ņem vērā katras nozares, kurā atbildīgie subjekti darbojas, specifiku.

9. Šo pantu saistībā ar Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta n) un o) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis piemēro no 2029. gada 10. jūlija.

3. IEDAĻA

Riska novērtējums

7. pants

Savienības līmeņa riska novērtējums

1. Komisija veic tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kā arī tādu risku, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju nepiemērošanu un izvairīšanos no tām, novērtējumu, kuri ietekmē iekšējo tirgu un saistīti ar pārrobežu darbībām.

2. Komisija līdz 2028. gada 10. jūlijam sagatavo ziņojumu, kurā identificē, analizē un izvērtē minētos riskus Savienības līmenī. Pēc tam Komisija atjaunina minēto ziņojumu ik pēc 4 gadiem. Vajadzības gadījumā Komisija var biežāk atjaunināt ziņojuma daļas.

Ja sava ziņojuma atjaunināšanas laikā Komisija identificē jaunus riskus, tā var ieteikt dalībvalstīm apsvērt iespēju atjaunināt savus valsts riska novērtējumus vai veikt nozaru riska novērtējumus, ievērojot 8. pantu, lai novērtētu minētos riskus.

Pirmajā daļā minēto ziņojumu publisko, izņemot tās daļas, kurās ir klasificēta informācija.

3. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādu informāciju:

a) iekšējā tirgus jomas un nozares, kas ir pakļautas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;

b) ar katru jomu un nozari saistīto risku veids un līmenis;

c) visplašāk izplatītie līdzekļi, kurus izmanto nelikumīgo ieņēmumu legalizēšanai, tostarp, ja tādi ir pieejami, tie, kurus jo īpaši izmanto darījumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm, neatkarīgi no trešās valsts identifikācijas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu;

d) tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku novērtējums, kas saistīti ar juridiskām personām un juridiskiem veidojumiem, tostarp pakļautību riskiem, kuri izriet no ārvalstu juridiskām personām un juridiskiem veidojumiem;

e) riski, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām.

4. Komisija dalībvalstīm sniedz ieteikumus par pasākumiem, kas ir piemēroti identificēto risku novēršanai. Gadījumā, ja dalībvalstis nolemj savas valsts NILL/TFN režīmam nepiemērot kādu no ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz detalizētu pamatojumu šādam lēmumam, norādot savus iemeslus.

5. Līdz 2030. gada 10. jūlijam un ik pēc diviem gadiem pēc tam *AMLA* saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 55. pantu sniedz Komisijai adresētu atzinumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas ietekmē Savienību. *AMLA* var sniegt atzinumus vai savu iepriekšējo atzinumu atjauninājumus biežāk, ja tā to uzskata par lietderīgu. *AMLA* sniegtos ziņojumus publisko, izņemot tās daļas, kurās ir klasificēta informācija.

6. Veicot 1. punktā minēto novērtēšanu, Komisija organizē darbu Savienības līmenī, ņem vērā 5. punktā minētos atzinumus un iesaista dalībvalstu ekspertus, kas darbojas NILL/TFN jomā, valsts līmeņa uzraudzītāju un finanšu ziņu vākšanas vienību pārstāvjus, *AMLA* un citas Savienības līmeņa struktūras un vajadzības gadījumā citas attiecīgas ieinteresētas personas.

7. Divu gadu laikā pēc 2. punktā minētā ziņojuma pieņemšanas un pēc tam ik pēc četriem gadiem Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par pasākumiem, kas veikti, pamatojoties uz minētā ziņojuma konstatējumiem.

8. pants

Valsts līmeņa riska novērtējums

1. Katra dalībvalsts veic valsts līmeņa riska novērtējumu, lai identificētu, novērtētu, izprastu un mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, un mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas un izvairīšanās no tām riskus, kas to skar. Tā regulāri atjaunina minēto riska novērtējumu un pārskata to vismaz reizi četros gados.

Ja dalībvalstis uzskata, ka riska situācija to prasa, tās riska novērtējumu var pārskatīt biežāk vai veikt *ad hoc* nozares valsts riska novērtējumus.

2. Katra dalībvalsts izraugās iestādi vai izveido mehānismu, kas koordinē valsts rīcību saistībā ar 1. punktā minētajiem riskiem. Minēto iestādi vai mehānisma aprakstu dara zināmu Komisijai. Komisija izraudzīto iestāžu vai izveidoto mehānismu sarakstu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Veicot šā panta 1. punktā minētos valsts līmeņa riska novērtējumus, dalībvalstis ņem vērā 7. panta 2. punktā minēto ziņojumu, tostarp aptvertās nozares un produktus, un minētā ziņojuma konstatējumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts līmeņa riska novērtējumu, lai:

a) uzlabotu savus NILL/TFN režīmus, jo īpaši, identificējot visas jomas, kurās atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro pastiprināti pasākumi saskaņā ar uz risku balstītu pieeju, un vajadzības gadījumā precizējot veicamos pasākumus;

b) vajadzības gadījumā identificētu nozares vai jomas, kurās pastāv zemāks vai augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks;

c) novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas saistīti ar visu veidu juridiskām personām, kas iedibinātas to teritorijā, un visu veidu juridiskiem veidojumiem, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti vai kuri tiek pārvaldīti to teritorijā, vai kuru pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgos

juridiskos veidojumos, dzīvo to teritorijā; un iegūtu izpratni par pakļautību riskiem, kas izriet no ārvalstu juridiskām personām un ārvalstu juridiskiem veidojumiem;

d) lemtu par tādu resursu piešķiršanu un prioritāšu noteikšanu, kas nepieciešami, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, kā arī mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām;

e) katrai nozarei vai jomai nodrošinātu atbilstošu noteikumu izstrādi saskaņā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;

f) attiecīgo informāciju nekavējoties darītu pieejamu kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska novērtējumus, kā arī tādu risku novērtējumu, kas saistīti ar mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 10. pantā.

Valsts līmeņa riska novērtējumā dalībvalstis apraksta sava NILL/TFN režīma institucionālo struktūru un vispārējās procedūras, tostarp finanšu ziņu vākšanas vienības, nodokļu iestādes un prokurorus, mehānismus sadarbībai ar partneriem Savienībā vai trešās valstīs, kā arī piešķirtos cilvēkresursus un finanšu resursus, ciktāl šī informācija ir pieejama.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts riska novērtējuma veikšanā pienācīgi piedalās kompetentās iestādes un attiecīgās ieinteresētās personas.

6. Dalībvalstis savu valsts līmeņa riska novērtējumu rezultātus, tostarp atjauninājumus un pārskatus, dara pieejamus Komisijai, *AMLA* un pārējām dalībvalstīm. Dalībvalsts vajadzības gadījumā var sniegt attiecīgu papildu informāciju dalībvalstij, kas veic valsts līmeņa riska novērtējumu. Novērtējuma konstatējumu kopsavilkumu publisko. Minētajā kopsavilkumā neietver klasificētu informāciju. Nevienā dokumentā, kas izplatīts vai publiskots, ievērojot šo punktu, neietver informāciju, kas ļauj identificēt jebkādu fizisku personu vai nosaukt jebkādu juridisku personu.

9. pants

Statistika

1. Lai pārskatītu savu NILL/TFN sistēmu efektivitāti, dalībvalstis uztur visaptverošu statistiku par jautājumiem, kas attiecas uz minēto sistēmu efektivitāti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā statistikā ir ietverti:

a) dati, ar kuriem tiek novērtēts, cik plašas un svarīgas ir dažādās nozares, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, tostarp fizisko un juridisko personu skaits katrā nozarē un katras nozares ekonomiskā nozīme;

b) dati, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi valsts NILL/TFN režīmā, tostarp aizdomīgo darījumu skaits, par kuriem ziņots finanšu ziņu vākšanas vienībai, pēc minētajiem ziņojumiem veiktie pasākumi, informācija par skaidras naudas pārrobežu fiziskiem pārvedumiem, kas finanšu ziņu vākšanas vienībai nodota saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1672 9. pantu, kā arī saistībā ar iesniegto informāciju veiktie pasākumi un gada laikā izmeklēto gadījumu skaits, to personu skaits, pret kurām veikta kriminālvajāšana, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaits, predikatīvo nodarījumu veidi, kas identificēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/1673 ([38]) 2. pantu, ja šāda informācija ir pieejama, un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma vērtība, kura izteikta euro;

c) to aizdomīgo darījumu ziņojumu skaits un procentuālā daļa, kuru rezultātā notikusi izplatīšana citām kompetentajām iestādēm, un, ja pieejams, to ziņojumu skaits un procentuālā daļa, kuru rezultātā veikta turpmāka izmeklēšana, kopā ar gada ziņojumu, ko finanšu ziņu vākšanas vienības sagatavojušas, ievērojot 27. pantu;

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

d) dati par tādu pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus finanšu ziņu vākšanas vienība ir attiecīgi iesniegusi, saņēmusi, atteikusi un uz kuriem tā ir daļēji vai pilnībā atbildējusi, sadalījumā pa pieprasījušajām valstīm;

e) tādu savstarpējās juridiskās palīdzības vai citu starptautisku informācijas pieprasījumu skaits, kas attiecas uz faktiskajiem īpašniekiem un bankas kontu informāciju, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 IV nodaļā un šīs direktīvas II nodaļas 1. un 2. iedaļā, un kas saņemti no vai iesniegti partneriem ārpus Savienības, sadalījumā pa kompetentajām iestādēm un pieprasījušajām valstīm;

f) cilvēkresursi, kas piešķirti uzraudzītājiem, kā arī finanšu ziņu vākšanas vienībai, lai izpildītu 19. pantā minētos uzdevumus;

g) klātienes un neklātienes uzraudzības darbību skaits, tādu pārkāpumu skaits, kuri ir konstatēti, pamatojoties uz uzraudzības pasākumiem, un naudas sodi vai periodiski soda maksājumi, ko noteikušas, vai administratīvie pasākumi, ko piemērojušas uzraudzības iestādes un pašregulējuma struktūras, ievērojot IV nodaļas 4. iedaļu;

h) tādu pārkāpumu skaits un veids, kuri konstatēti saistībā ar Regulas (ES) 2024/1624 IV nodaļas pienākumiem, un naudas sodi, kas noteikti, vai administratīvie pasākumi, kas piemēroti saistībā ar minētajiem pārkāpumiem, neatbilstību skaits, par kurām ziņots šīs direktīvas 10. pantā minētajam centrālajam reģistram, kā arī to pārbaužu skaits, ko veikusi par centrālo reģistru atbildīgā struktūra vai kas veiktas tās vārdā, ievērojot šīs direktīvas 10. panta 11. punktu;

i) šāda informācija par 12. panta īstenošanu:

   i) to pieprasījumu skaits, kas iesniegti, lai piekļūtu centrālajos reģistros esošajai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, pamatojoties uz 12. panta 2. punktā noteiktajām kategorijām;

   ii) to pieprasījumu par piekļuvi informācijai procentuālā daļa, kas ir noraidīti katrā 12. panta 2. punktā noteiktajā kategorijā;

   iii) kopsavilkums par to personu kategorijām, kurām piešķirta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar 12. panta 2. punkta otro daļu;

j) meklējumu skaits banku kontu reģistros vai datu izguves mehānismos, ko veikušas kompetentās iestādes, sadalījumā pa kompetento iestāžu kategorijām, un meklējumu skaits banku kontu reģistru savstarpējā savienojamībā, ko veikušas finanšu ziņu vākšanas vienības un uzraudzības iestādes;

k) šādi dati par mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu:

   i) iesaldēto naudas līdzekļu vai citu iesaldēto aktīvu vērtība, sadalījumā pa veidiem;

   ii) cilvēkresursi, kas piešķirti iestādēm, kuru kompetencē ir mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošana un izpilde.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. punktā minēto statistiku katru gadu vāc un nosūta Komisijai. Statistiku, kas minēta 2. punkta a), c), d) un f) apakšpunktā, nosūta arī *AMLA*.

AMLA glabā minēto statistiku savā datubāzē saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 11. pantu.

4. Līdz 2029. gada 10. jūlijam *AMLA* pieņem Komisijai adresētu atzinumu par 2. punkta a), c), d), f) un g) apakšpunktā minētās statistikas vākšanas metodiku.

5. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt šā panta 2. punktā minētās statistikas vākšanas metodiku un kārtību, kādā to nosūta Komisijai un *AMLA*. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 72. panta 2. punktā.

6. Līdz 2030. gada 10. jūlijam un pēc tam ik pēc 2 gadiem Komisija publicē ziņojumu, kurā apkopo un izskaidro 2. punktā minēto statistiku un dara to pieejamu tās tīmekļa vietnē.

II NODAĻA

REĢISTRI

1. IEDAĻA

Centrālie faktisko īpašnieku reģistri

10. pants

Centrālie faktisko īpašnieku reģistri

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 62. pantā, paziņojums, ievērojot minētās regulas 63. panta 4. punktu, un informācija par veidojumu pārstāvjiem, kā norādīts minētās regulas 66. pantā, tiek glabāta centrālajā reģistrā tajā dalībvalstī, kurā tiesību subjekts ir izveidots vai kurā tieši izveidota trasta pilnvarotā persona vai persona, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, ir iedibināta vai dzīvo, vai no kurienes juridiskais veidojums tiek pārvaldīts. Šāda prasība neattiecas uz tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 65. pantā.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā centrālajā faktisko īpašnieku reģistrā ("centrālais reģistrs") ietvertā informācija ir pieejama mašīnlasāmā formātā un tiek vākta saskaņā ar 6. punktā minētajiem īstenošanas aktiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas, dalībvalstis nodrošina, ka Regulas (ES) 2024/1624 62. pantā minētā informācija par minētās regulas 67. pantā minēto ārvalstu tiesību subjektu un ārvalstu juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem tiek glabāta dalībvalsts centrālajā reģistrā saskaņā ar minētās regulas 7. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis arī nodrošina, ka centrālajā reģistrā ir norāde par to, kura Regulas (ES) 2024/1624 67. panta 1. punktā minētā situācija izraisa ārvalstu tiesību subjekta vai ārvalstu juridiskā veidojuma reģistrāciju.

3. Ja tieši izveidotā trasta pilnvarotās personas vai personas, kas ieņem līdzvērtīgus amatus līdzīgā juridiskā veidojumā, ir iedibinātas vai dzīvo dažādās dalībvalstīs, apliecība, kura pierāda reģistrāciju, vai izraksts no informācijas par faktiskajiem īpašniekiem, kas glabājas vienas dalībvalsts centrālajā reģistrā, ir pietiekami, lai uzskatītu, ka reģistrācijas pienākums ir izpildīts.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras ir pilnvarotas no tiesību subjektiem, jebkura tieši izveidota trasta pilnvarotajām personām un personām, kas ieņem līdzvērtīgu amatu līdzīgā juridiskā veidojumā, un to juridiskajiem un faktiskajiem īpašniekiem pieprasīt visu informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu un pārbaudītu to faktiskos īpašniekus, tostarp direktoru padomes lēmumus un to sanāksmju protokolus, partnerību līgumus, trasta līgumus, pilnvaras vai citas līgumiskas vienošanās un dokumentus.

5. Ja neviena persona nav identificēta kā faktiskais īpašnieks, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 63. panta 3. punktu un 64. panta 6. punktu, centrālajā reģistrā ietver:

a) paziņojumu, ka faktiskā īpašnieka nav vai ka faktiskos īpašniekus nebija iespējams noteikt, pievienojot atbilstošu pamatojumu, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 63. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 64. panta 7. punkta a) apakšpunktu;

b) informāciju par visām fiziskām personām, kas tiesību subjektos ieņem vadošo amatpersonu amatus, līdzvērtīgu informācijai, kas prasīta Regulas (ES) 2024/1624 62. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmās daļas a) apakšpunktā minētā informācija ir pieejama kompetentajām iestādēm, kā arī *AMLA* kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu, pašregulējuma struktūrām un atbildīgajiem subjektiem. Tomēr atbildīgajiem subjektiem ir piekļuve tikai tiesību subjekta vai juridiskā veidojuma iesniegtajam paziņojumam, ja tie ziņo par neatbilstību, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 24. pantu, vai sniedz pierādījumus par pasākumiem, ko tie ir veikuši, lai noteiktu tiesību subjekta vai juridiskā veidojuma faktiskos īpašniekus, un tādā gadījumā tiem ir pieejams arī pamatojums.

6. Līdz 2025. gada 10. jūlijam Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka formātu, kādā centrālajā reģistrā iesniedz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 62. pantā, tostarp kontrolsarakstu ar minimālajām prasībām attiecībā uz informāciju, kas par centrālo reģistru atbildīgajai struktūrai jāpārbauda. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 72. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem, kas atrodas centrālajos reģistros, būtu atbilstīga, precīza un atjaunināta, un ievieš mehānismus šajā nolūkā. Šim nolūkam dalībvalstis piemēro vismaz šādas prasības:

a) par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras saprātīgā laikposmā pēc informācijas par faktiskajiem īpašniekiem iesniegšanas un pēc tam regulāri pārbauda, vai informācija ir atbilstīga, precīza un atjaunināta;

b) kompetentās iestādes vajadzības gadījumā un tiktāl, ciktāl šāda prasība nevajadzīgi neierobežo to funkcijas, ziņo par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām par jebkādām neatbilstībām, ko tās konstatē starp centrālajos reģistros pieejamo informāciju un informāciju, kura ir pieejama tām.

Šā punkta pirmās daļas a) punktā minētās pārbaudes apmērs un biežums ir samērīgs ar riskiem, kas saistīti ar tiesību subjektu un juridisko veidojumu kategorijām, kuras identificētas, ievērojot 7. panta 3. punkta d) apakšpunktu un 8. panta 4. punkta c) apakšpunktu.

Līdz 2028. gada 10. jūlijam Komisija izdod pamatnostādnes par metodēm un procedūrām, kas jāizmanto par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām, lai pārbaudītu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, un atbildīgajiem subjektiem un kompetentajām iestādēm, lai identificētu un ziņotu par neatbilstībām attiecībā uz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka centrālajos reģistros iekļautā informācija ietver jebkādas izmaiņas attiecībā uz tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem un uz veidojumu pārstāvjiem pēc to pirmās reģistrēšanas centrālajā reģistrā.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālo reģistru atbildīgās struktūras pārbauda, vai minētajos reģistros esošā informācija par faktiskajiem īpašniekiem attiecas uz personām vai subjektiem, kas izraudzītas saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām. Šāda pārbaude notiek nekavējoties pēc izraudzīšanās saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām un pēc tam regulāri.

Dalībvalstis nodrošina, ka centrālajos reģistros iekļautā informācija ietver norādi, ka tiesību subjekts ir saistīts ar personām vai subjektiem, uz kuriem attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas, jebkurā šādā situācijā:

a) uz tiesību subjektu vai juridisko veidojumu attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas;

b) tiesību subjektu vai juridisku veidojumu kontrolē persona vai subjekts, kam piemēro mērķtiecīgas finanšu sankcijas;

c) uz tiesību subjekta vai juridiska veidojuma faktisko īpašnieku attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas.

Šā punkta otrajā daļā minētā norāde ir redzama jebkurai personai vai subjektam, kam piešķirta piekļuve centrālajos reģistros iekļautajai informācijai, ievērojot 11. un 12. pantu, un paliek spēkā līdz mērķtiecīgo finanšu sankciju atcelšanai.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras 30 darba dienu laikā pēc tam, kad kompetenta iestāde vai atbildīgais subjekts ir ziņojis par neatbilstību, veic atbilstīgas darbības, lai novērstu paziņoto neatbilstību, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 21. pantu, tostarp grozot centrālajos reģistros iekļauto informāciju, ja struktūra spēj pārbaudīt informāciju par faktiskajiem īpašniekiem. Centrālajos reģistros iekļauj īpašu norādi par to, ka ir ziņots par neatbilstībām, līdz neatbilstība tiek novērsta, un tā ir redzama ikvienai personai vai struktūrai, kurai piešķirta piekļuve saskaņā ar šīs direktīvas 11. un 12. pantu.

Ja neatbilstība ir sarežģīta un par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras to nevar novērst 30 darba dienu laikā, tās reģistrē lietu un veiktos pasākumus un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai neatbilstību pēc iespējas ātrāk novērstu.

11. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālo reģistru atbildīgā struktūra ir pilnvarota – vai nu tieši vai, iesniedzot pieteikumu citai iestādei, tostarp tiesu iestādēm, – veikt pārbaudes, tostarp inspekciju uz vietas tiesību subjektu uzņēmuma telpās vai juridiskajā adresē, lai noteiktu subjekta pašreizējos faktiskos īpašniekus un pārbaudītu, vai centrālajā reģistrā iesniegtā informācija ir precīza, atbilstīga un atjaunināta. par centrālo reģistru atbildīgās struktūras tiesības pārbaudīt informāciju par faktiskajiem īpašniekiem nekādā veidā netiek ierobežotas, kavētas vai aizliegtas.

Ja pilnvarotā persona vai persona, kura ieņem līdzvērtīgu amatu, ir atbildīgais subjekts, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, dalībvalstis nodrošina, ka par centrālo reģistru atbildīgā struktūra ir arī pilnvarota veikt pārbaudes, tostarp inspekciju uz vietas, pilnvarotās personas vai līdzvērtīgā amatā esošās personas uzņēmuma telpās vai juridiskajā adresē. Minētajās pārbaudēs stingri ievēro vismaz šādus aizsardzības pasākumus:

a) attiecībā uz fiziskām personām, ja uzņēmuma telpas vai juridiskā adrese ir fiziskās personas privātā dzīvesvieta, pārbaude uz vietas ir atkarīga no tā, vai ir saņemta iepriekšēja tiesas atļauja;

b) tiek ievērotas visas dalībvalstī spēkā esošās procesuālās garantijas, lai aizsargātu juridisko konfidencialitāti, un nedrīkst piekļūt informācijai, ko aizsargā juridiskā konfidencialitāte.

Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras ir pilnvarotas pieprasīt informāciju no citiem reģistriem, tostarp trešās valstīs, ciktāl šāda informācija ir nepieciešama šādu struktūru funkciju veikšanai.

12. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgo struktūru rīcībā ir nepieciešamie automatizētie mehānismi, lai veiktu 7. punkta a) apakšpunktā un 9. punktā minētās pārbaudes, tostarp salīdzinot minētajos reģistros ietverto informāciju ar informāciju, kas ir citu avotu rīcībā.

13. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja 7. punkta a) apakšpunktā minētā pārbaude tiek veikta brīdī, kad tiek iesniegta informācija par faktiskajiem īpašniekiem, un šādas pārbaudes rezultātā par centrālo reģistru atbildīgā struktūra secina, ka informācijā par faktiskajiem īpašniekiem pastāv nekonsekvence vai kļūdas, par centrālo reģistru atbildīgā struktūra var atsaukt vai atteikt derīga reģistrācijas apliecinājuma sertifikāta izdošanu.

14. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad pēc informācijas par faktiskajiem īpašniekiem iesniegšanas tiek veikta 7. punkta a) apakšpunktā minētā pārbaude, un šādas pārbaudes rezultātā par centrālo reģistru atbildīgā struktūra secina, ka informācija vairs nav atbilstīga, precīza un atjaunināta, par centrālo reģistru atbildīgā struktūra var apturēt reģistrācijas apliecinājuma sertifikāta derīgumu līdz brīdim, kad tā uzskata, ka sniegtā informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir pareiza, izņemot gadījumus, kad nekonsekvences attiecas tikai uz tipogrāfiskām kļūdām, dažādiem transliterācijas veidiem vai nelielām neprecizitātēm, kas neietekmē faktisko īpašnieku vai viņu faktiskās līdzdalības identificēšanu.

15. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālo reģistru atbildīgā struktūra, ir pilnvarota – vai nu tieši vai, iesniedzot pieteikumu citai iestādei, tostarp tiesu iestādēm, – piemērot efektīvus, samērīgus un atturošus pasākumus vai noteikt šādus naudas sodus, ja centrālajam reģistram nav sniegta – tostarp nav atkārtoti sniegta – precīza, atbilstīga un atjaunināta informācija par faktiskajiem īpašniekiem.

16. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 71. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, nosakot rādītājus, ar kuriem klasificē to, cik nopietns ir gadījums, kad centrālajiem reģistriem netiek sniegta – tostarp netiek atkārtoti sniegta – atbilstīga, precīza un atjaunināta informācija.

17. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja, veicot pārbaudes, ievērojot šo pantu vai kādā citā veidā, par centrālo reģistriem atbildīgās struktūras atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, tās nekavējoties par to informē finanšu ziņu vākšanas vienību.

18. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras, pildot savus uzdevumus, veic savas funkcijas, nepakļaujoties nepamatotai ietekmēšanai, un minētās struktūras attiecībā uz saviem darbiniekiem īsteno standartus par interešu konfliktiem un stingru konfidencialitāti.

19. Centrālos reģistrus savstarpēji savieno, izmantojot Eiropas centrālo platformu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 22. panta 1. punktu.

20. Šā panta 1. punktā minētā informācija ir pieejama centrālajos reģistros un centrālo reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā piecus gadus pēc tam, kad tiesību subjekts ir likvidēts vai juridiskais veidojums ir beidzis pastāvēt.

Neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās krimināllizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, dalībvalstis konkrētos gadījumos var atļaut šādas informācijas saglabāšanu vai pieprasīt, ka šāda informācija tiek saglabāta uz papildus maksimāli pieciem gadiem, ja dalībvalstis ir konstatējušas, ka šāda saglabāšana ir nepieciešama un samērīga lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

Beidzoties pirmajā daļā minētajam saglabāšanas periodam, dalībvalstis nodrošina, ka no centrālajiem reģistriem tiek dzēsti personas dati.

21. Līdz 2031. gada 10. jūlijam Komisija publicē ziņojumu, kurā iekļauj šādu informāciju:

a) par centrālajiem reģistriem atbildīgo struktūru veikto pasākumu efektivitātes novērtējums, lai nodrošinātu, ka tiem ir atbilstīga, atjaunināta un precīza informācija;

b) apraksts par galvenajiem neatbilstību veidiem, ko saistībā ar centrālajos reģistros glabāto informāciju par faktiskajiem īpašniekiem identificējuši atbildīgie subjekti un kompetentās iestādes;

c) paraugprakse un attiecīgā gadījumā ieteikumi attiecībā uz pasākumiem, ko veikušas par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras, lai nodrošinātu, ka minētajiem reģistriem ir atbilstīga, precīza un atjaunināta informācija;

d) pārskats par katra centrālā reģistra iezīmēm, ko izveidojušas dalībvalstis, tostarp informācija par mehānismiem, ar kuriem nodrošina, ka minētajos reģistros glabātā informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir precīza, atbilstīga un atjaunināta;

e) novērtējums par to, cik samērīgas ir maksas, kas uzliktas par piekļuvi centrālajos reģistros glabātajai informācijai.

11. pants

Vispārīgie noteikumi par kompetento iestāžu, pašregulējuma struktūru un atbildīgo subjektu piekļuvi faktisko īpašnieku reģistriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir tūlītēja, nefiltrēta, tieša un brīva piekļuve 10. pantā minētajos savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros glabātajai informācijai, nebrīdinot attiecīgo tiesību subjektu vai juridisko veidojumu.

2. Šā panta 1. punktā minēto piekļuvi piešķir:

a) kompetentajām iestādēm;

b) pašregulējuma struktūrām, kas veic uzraudzības funkcijas, ievērojot 37. pantu;

c) nodokļu iestādēm;

d) valsts iestādēm ar izraudzītajiem pienākumiem īstenot Savienības ierobežojošos pasākumus, kas identificēti attiecīgajās Padomes regulās, kuras pieņemtas, pamatojoties uz LESD 215. pantu;

e) *AMLA* kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu;

f) *EPPO*;

g) *OLAF*;

h) Eiropolam un *Eurojust*, kad tie sniedz operatīvo atbalstu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļu, ir savlaicīga piekļuve informācijai, kas tiek glabāta šīs direktīvas 10. pantā minētajos savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros.

4. Dalībvalstis var izvēlēties to centrālajos reģistros glabāto informāciju par faktiskajiem īpašniekiem darīt pieejamu atbildīgajiem subjektiem, ja ir samaksāta maksa, kas nepārsniedz to, kas ir absolūti nepieciešama, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar centrālajos reģistros glabātās informācijas kvalitātes nodrošināšanu un informācijas pieejamības nodrošināšanu. Minētās maksas nosaka tā, lai nebūtu apdraudēta efektīva piekļuve centrālajos reģistros glabātajai informācijai.

5. Līdz 2026. gada 10. oktobrim dalībvalstis paziņo Komisijai kompetento iestāžu un pašregulējuma struktūru sarakstu un to atbildīgo subjektu kategorijas, kuriem tika piešķirta piekļuve centrālajiem reģistriem, un atbildīgajiem subjektiem pieejamās informācijas veidu. Dalībvalstis atjaunina minēto paziņojumu, ja ir izmaiņas kompetento iestāžu sarakstā vai atbildīgo subjektu kategorijās vai piekļuves apjomā, kas ir piešķirts atbildīgajiem subjektiem. Komisija pārējām dalībvalstīm dara pieejamu informāciju par kompetento iestāžu un atbildīgo subjektu piekļuvi, tostarp visas izmaiņas tajā.

12. pants

Īpaši noteikumi par personu ar leģitīmām interesēm piekļuvi faktisko īpašnieku reģistriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas var pierādīt leģitīmas intereses nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanā un apkarošanā, ir piekļuve šādai informācijai par tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem, kura tiek glabāta 10. pantā minētajos savstarpēji savienotajos centrālajos reģistros, nebrīdinot attiecīgo tiesību subjektu vai juridisko veidojumu:

a) faktiskā īpašnieka vārds, uzvārds;

b) faktiskā īpašnieka dzimšanas mēnesis un gads;

c) faktiskā īpašnieka dzīvesvietas valsts un valstspiederība vai valstspiederības;

d) attiecībā uz tiesību subjektu faktiskajiem īpašniekiem – iegūtās faktiskās līdzdalības būtība un apjoms;

e) attiecībā uz tieši izveidotu trastu vai līdzīgu juridisku veidojumu faktiskajiem īpašniekiem –iegūtās faktiskās līdzdalības būtība.

Papildus šā punkta pirmajā daļā minētajai informācijai dalībvalstis nodrošina, ka jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas minēta 2. punkta a), b) un e) apakšpunktā, ir piekļuve arī vēsturiskai informācijai par tiesību subjekta vai juridiskā veidojuma faktiskajiem īpašniekiem, tostarp par tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem, kas ir likvidēti vai beiguši pastāvēt iepriekšējos 5 gados, kā arī kontroles vai īpašumtiesību struktūras aprakstam.

Piekļuvi, ievērojot šo punktu, piešķir, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka fiziskas un juridiskas personas, kas var pierādīt leģitīmas intereses, informācijai var piekļūt arī citos formātos, ja tās nav spējīgas izmantot elektroniskos līdzekļus.

2. Uzskata, ka šādām fiziskām vai juridiskām personām ir leģitīmas intereses piekļūt 1. punktā minētajai informācijai:

a) personām, kuras medijos darbojas žurnālistikas, ziņošanas vai jebkāda cita veida izteiksmes nolūkā, saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas novēršanu vai apkarošanu;

b) pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp nevalstiskām organizācijām un akadēmiskām aprindām, kas ir saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas novēršanu vai apkarošanu;

c) fiziskām vai juridiskām personām, kas varētu iesaistīties darījumā ar tiesību subjektu vai juridisku veidojumu un kas vēlas novērst jebkādu saikni starp šādu darījumu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu;

d) subjektiem, uz kuriem attiecas NILL/TFN prasības trešās valstīs, ar noteikumu, ka tās var pierādīt nepieciešamību piekļūt 1. punktā minētajai informācijai saistībā ar tiesību subjektu vai juridisku veidojumu, lai veiktu klienta uzticamības pārbaudi attiecībā uz klientu vai potenciālo klientu, ievērojot NILL/TFN prasības minētajās trešās valstīs;

e) Savienības NILL/TFN kompetento iestāžu trešo valstu partneriem, ar noteikumu, ka tie var pierādīt nepieciešamību piekļūt 1. punktā minētajai informācijai saistībā ar tiesību subjektu vai juridisku veidojumu, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar minēto trešo valstu NILL/TFN regulējumu saistībā ar konkrētu gadījumu;

f) dalībvalsts iestādēm, kas atbild par Direktīvas (ES) 2017/1132 I sadaļas II un III nodaļas īstenošanu, jo īpaši iestādēm, kas atbild par sabiedrību reģistrāciju minētās direktīvas 16. pantā minētajā reģistrā, un dalībvalsts iestādēm, kas atbild par kapitālsabiedrību reorganizācijas, apvienošanās un sadalīšanas likumības pārbaudi, ievērojot minētās direktīvas II sadaļu;

g) programmas iestādēm, ko dalībvalstis norādījušas, ievērojot Regulas (ES) 2021/1060 71. pantu, attiecībā uz Savienības līdzekļu saņēmējiem;

h) publiskām iestādēm, kas īsteno Atveseļošanas un noturības mehānismu saskaņā ar Regulu (ES) 2021/241, attiecībā uz atbalsta saņēmējiem saskaņā ar mehānismu;

i) dalībvalstu publiskām iestādēm saistībā ar publiskā iepirkuma procedūrām attiecībā uz pretendentiem un ekonomikas dalībniekiem, kam piešķirtas līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar publiskā iepirkuma procedūru;

j) NILL/TFN produktu nodrošinātājiem, ciktāl produkti, kas izstrādāti, pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju, vai kas satur minēto informāciju, tiek sniegti tikai klientiem, kuri ir atbildīgie subjekti vai kompetentās iestādes, ar noteikumu, ka minētie produktu nodrošinātāji var pierādīt nepieciešamību piekļūt 1. punktā minētajai informācijai saistībā ar līgumu ar atbildīgo subjektu vai kompetento iestādi.

Papildus pirmajā daļā norādītajām kategorijām dalībvalstis arī nodrošina, ka citām personām, kas spēj pierādīt leģitīmas intereses attiecībā uz mērķi novērst un apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu, katrā atsevišķā gadījumā tiek piešķirta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem.

3. Līdz 2026. gada 10. jūlijam dalībvalstis Komisijai paziņo šādu informāciju:

a) to publisko iestāžu sarakstu, kurām ir tiesības iepazīties ar informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot 2. punkta f), g) un h) apakšpunktu, un to publisko iestāžu vai publisko iestāžu kategoriju sarakstu, kurām ir tiesības iepazīties ar informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot 2. punkta i) apakšpunktu;

b) jebkuru papildu kategoriju attiecībā uz personām, par kurām konstatēts, ka tām ir leģitīmas intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem un kuras identificētas saskaņā ar 2. punkta otro daļu.

Dalībvalstis par pirmajā daļā minēto kategoriju izmaiņām vai papildinājumiem nekavējoties un jebkurā gadījumā viena mēneša laikā pēc izmaiņu vai papildinājumu notikšanas paziņo Komisijai.

Komisija informāciju, kas saņemta, ievērojot šo daļu, dara pieejamu pārējām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka centrālie reģistri glabā ierakstus par personām, kas piekļūst informācijai, ievērojot šo pantu, un spēj tos izpaust faktiskajiem īpašniekiem, kad tie iesniedz pieprasījumu, ievērojot Regulas (ES) 2016/679 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka centrālo reģistru sniegtā informācija neļauj identificēt nevienu personu, kas iepazīstas ar reģistru, ja šādas personas ir:

a) personas, kuras medijos darbojas žurnālistikas, ziņošanas vai jebkāda cita veida izteiksmes nolūkā, saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas novēršanu vai apkarošanu;

b) pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas ir saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas novēršanu vai apkarošanu.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras atturas izpaust identitāti jebkuram trešo valstu partnerim no Savienības NILL/TFN kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punkta 44. apakšpunkta a) un c) punktā, tik ilgi, cik nepieciešams, lai aizsargātu minētās iestādes veikto analīzi vai izmeklēšanu.

Attiecībā uz šā punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā minētajām personām dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja faktiskie īpašnieki iesniedz pieprasījumu, ievērojot Regulas (ES) 2016/679 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tiem tiek sniegta informācija par to personu amatu vai nodarbošanos, kuras ir iepazinušās ar informāciju par faktiskajiem īpašniekiem.

Trešās daļas nolūkā iestādes, pieprasot piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot šo pantu, norāda laikposmu, kurā tās pieprasa centrālajiem reģistriem atturēties no izpaušanas un kurš nepārsniedz piecus gadus, un minētā ierobežojuma iemeslus, tostarp to, kā informācijas sniegšana apdraudētu to analīzes un izmeklēšanas mērķi. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad centrālie reģistri neatklāj tā subjekta identitāti, kurš ir iepazinies ar informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, jebkuru minētā laikposma pagarinājumu piešķir tikai, pamatojoties uz trešās valsts iestādes pamatotu pieprasījumu uz maksimāli viena gada laikposmu, un pēc tam minētā iestāde iesniedz jaunu pamatotu pagarinājuma pieprasījumu.

13. pants

Procedūra, lai pārbaudītu un savstarpēji atzītu leģitīmās intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras, kā minēts 10. pantā, veic pasākumus, lai pārbaudītu, vai pastāv 12. pantā minētās leģitīmās intereses, pamatojoties uz dokumentiem, informāciju un datiem, kas iegūti no fiziskas vai juridiskas personas, kas lūdz piekļuvi centrālajam reģistram ("pieteikuma iesniedzējs"), un vajadzības gadījumā uz informāciju, kura tām pieejama, ievērojot 12. panta 3. punktu.

2. To, vai pastāv leģitīmas intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, nosaka, ņemot vērā:

a) pieteikuma iesniedzēja amatu vai nodarbošanos; un

b) izņemot 12. panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētās personas, saikni ar konkrētiem tiesību subjektiem vai juridiskiem veidojumiem, kuru informācija tiek pieprasīta.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja piekļuvi informācijai pieprasa persona, kuras leģitīmās intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar kādu no 12. panta 2. punkta pirmajā daļā minētajām kategorijām jau ir pārbaudījis citas dalībvalsts centrālais reģistrs, šā panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā nosacījuma pārbaude ir izpildīta, iegūstot pierādījumus par leģitīmajām interesēm, ko izdevis minētās citas dalībvalsts centrālais reģistrs.

Dalībvalstis šā punkta pirmajā daļā izklāstīto procedūru var piemērot papildu kategorijām, ko citas dalībvalstis noteikušas, ievērojot 12. panta 2. punkta otro daļu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras pārbauda pieteikuma iesniedzēju identitāti, kad tie piekļūst reģistriem. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejami pietiekami procesi pieteikuma iesniedzēja identitātes pārbaudei, tostarp, ļaujot izmantot elektroniskās identifikācijas līdzekļus un attiecīgos kvalificētos uzticamības pakalpojumus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 ([39]).

5. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka centrālie reģistri ir ieviesuši mehānismus, kas personām, kurām ir leģitīmas intereses, ļauj atkārtoti piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem bez nepieciešamības novērtēt viņu amatu vai nodarbošanos, kad tie piekļūst informācijai.

6. No 2026. gada 10. novembra dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras veic 1. punktā minēto pārbaudi un 12 darba dienu laikā sniedz atbildi pieteikuma iesniedzējam.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja ir pēkšņs liels pieprasījumu skaits piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot šo pantu, termiņu atbildes sniegšanai pieteikuma iesniedzējam var pagarināt par 12 darba dienām. Ja pēc pagarinājuma termiņa beigām ienākošo pieprasījumu skaits joprojām ir liels, minēto termiņu var pagarināt vēl par 12 darba dienām.

Dalībvalstis laikus paziņo Komisijai par visiem otrajā daļā minētajiem pagarinājumiem.

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

Ja par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras nolemj piešķirt piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, tie izdod sertifikātu, kas piešķir piekļuvi uz trim gadiem. Par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras atbild uz jebkuru turpmāku tās pašas personas pieprasījumu piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem septiņu darba dienu laikā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras atsaka piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem tikai, pamatojoties uz kādu no šādiem iemesliem:

a) pieteikuma iesniedzējs nav sniedzis vajadzīgo informāciju vai dokumentus, ievērojot 1. punktu;

b) nav pierādītas leģitīmas intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem;

c) par centrālajiem reģistriem atbildīgajai struktūrai, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, ir pamatotas bažas, ka informācija netiks izmantota mērķiem, kādiem tā pieprasīta, vai ka informācija tiks izmantota mērķiem, kas nav saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas novēršanu;

d) iestājas viena vai vairākas 15. pantā minētās situācijas;

e) šā panta 3. punktā minētajos gadījumos leģitīmās intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, ko piešķīris citas dalībvalsts centrālais reģistrs, neattiecas uz mērķiem, kuriem informācija tiek pieprasīta;

f) ja pieteikuma iesniedzējs atrodas trešā valstī un atbilde uz pieprasījumu piekļūt informācijai neatbilstu Regulas (ES) 2016/679 V nodaļas noteikumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras pirms piekļuves pieprasījuma noraidīšanas, pamatojoties uz pirmās daļas a), b), c) un e) apakšpunktā minētajiem iemesliem, apsver iespēju no pieteikuma iesniedzēja pieprasīt papildu informāciju vai dokumentus. Ja par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras pieprasa papildu informāciju, atbildes sniegšanas termiņu pagarina par septiņām darba dienām.

8. Ja par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras atsakās nodrošināt piekļuvi informācijai, ievērojot 7. punktu, dalībvalstis pieprasa, lai tie informē pieteikuma iesniedzēju par atteikuma iemesliem un viņa tiesībām uz tiesisko aizsardzību. par centrālo reģistru atbildīgā struktūra dokumentē pasākumus, kas veikti, lai novērtētu pieprasījumu un iegūtu papildu informāciju, ievērojot 7. punkta otro daļu.

Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras spēj atsaukt piekļuvi, ja kāds no 7. punktā uzskaitītajiem iemesliem rodas vai kļūst zināms par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām pēc tam, kad šāda piekļuve ir piešķirta, tostarp attiecīgā gadījumā pamatojoties uz citas dalībvalsts centrālā reģistra veiktu atsaukšanu.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidoti tiesas vai administratīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai apstrīdētu piekļuves atteikumu vai atsaukšanu, ievērojot 7. punktu.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka par centrālajiem reģistriem atbildīgās struktūras ik pa laikam spēj atkārtot 2. punkta a) apakšpunktā noteiktā amata vai nodarbošanās pārbaudi un jebkurā gadījumā ne agrāk kā divpadsmit mēnešus pēc piekļuves piešķiršanas, ja vien par centrālo reģistru atbildīgajai struktūrai nav pamatots iemesls uzskatīt, ka leģitīmās intereses vairs nepastāv.

11. Dalībvalstis pieprasa, lai personas, kurām ir piešķirta piekļuve, ievērojot šo pantu, paziņotu par centrālo reģistru atbildīgajai struktūrai par izmaiņām, kuru dēļ var tikt zaudētas likumīgas leģitīmās intereses, tostarp par izmaiņām attiecībā uz viņu amatu vai nodarbošanos.

12. Dalībvalstis var izvēlēties to centrālajos reģistros glabāto informāciju par faktiskajiem īpašniekiem darīt pieejamu pieteikuma iesniedzējiem, ja ir samaksāta maksa, kas nepārsniedz to, kas ir absolūti nepieciešama, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar minētajos reģistros glabātās informācijas kvalitātes nodrošināšanu un informācijas pieejamības nodrošināšanu. Minētās maksas nosaka tā, lai nebūtu apdraudēta efektīva piekļuve centrālajos reģistros glabātajai informācijai.

14. pants

Veidnes un procedūras

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka tehniskās specifikācijas un procedūras, kas vajadzīgas, lai 10. pantā minētie centrālie reģistri īstenotu piekļuvi, pamatojoties uz leģitīmām interesēm, tostarp šādas:

a) standartizētas veidnes, lai pieprasītu piekļuvi centrālajam reģistram un pieprasītu piekļuvi informācijai par tiesību subjektu un juridisko veidojumu faktiskajiem īpašniekiem;

b) standartizētas veidnes, kas centrālajiem reģistriem jāizmanto, lai apstiprinātu vai noraidītu pieprasījumu piekļūt reģistram vai piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem;

c) procedūras, kuru mērķis ir atvieglot to, ka leģitīmās intereses attiecībā uz piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem savstarpēji atzīst centrālie reģistri dalībvalstīs, kas nav tā dalībvalsts, kurā piekļuves pieprasījums tika iesniegts un pieņemts pirmo reizi, tostarp procedūras, kuru mērķis ir nodrošināt informācijas par pieteikuma iesniedzēju drošu pārsūtīšanu;

d) procedūras centrālajiem reģistriem, ar ko savstarpēji paziņo par to, ka tiek atsaukta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem, ievērojot 13. panta 8. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 72. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Atbrīvojumi no faktisko īpašnieku reģistru piekļuves noteikumiem

Izņēmuma gadījumos, kuri jānosaka valsts tiesību aktos, ja 11. panta 3. punktā un 12. panta 1. punktā minētā piekļuve var radīt faktiskajam īpašniekam nesamērīgu krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, izspiešanas, vajāšanas, vardarbības vai iebiedēšanas risku vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs vai citādi tiesībnespējīgs, dalībvalstis paredz atbrīvojumu attiecībā uz šādu piekļuvi visai vai daļējai faktiskā īpašnieka personiskai informācijai. Dalībvalstis nodrošina, ka šādus atbrīvojumus piešķir, katrā atsevišķā gadījumā detalizēti izvērtējot apstākļu izņēmuma raksturu un apstiprinot, ka pastāv minētie nesamērīgie riski. Nodrošina tiesības administratīvi pārskatīt lēmumu par atbrīvojuma piešķiršanu un tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Dalībvalsts, kura piešķīrusi atbrīvojumu, publicē ikgadējus statistikas datus par piešķirto atbrīvojumu skaitu un norādītajiem iemesliem un ziņo šos datus Komisijai.

Atbrīvojumi, kas piešķirti, ievērojot šo pantu, neattiecas uz atbildīgajiem subjektiem, kā minēts Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta b) apakšpunktā, kuri ir valsts amatpersonas.

2. IEDAĻA

Bankas kontu informācija

16. pants

Bankas kontu reģistri un elektroniskās datu izguves sistēmas

1. Dalībvalstis ievieš centralizētus automatizētus mehānismus, piemēram, centrālos reģistrus vai centrālās elektroniskās datu izguves sistēmas, kas ļauj laikus identificēt visas fiziskās vai juridiskās personas, kurām ir vai kuru kontrolē ir maksājumu konti vai *IBAN* identificēti bankas konti, tostarp virtuāli *IBAN*, vērtspapīru konti, kriptoaktīvu konti un individuālie seifi, ko uztur kredītiestāde vai finanšu iestāde dalībvalstu teritorijās.

Dalībvalstis paziņo Komisijai šo valsts mehānismu iezīmes, kā arī kritērijus, kurus ievērojot informācija tiek iekļauta šajos valsts mehānismos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka centralizētajos automatizētajos mehānismos glabātā informācija nekavējoties un nefiltrētā veidā ir tieši pieejama finanšu ziņu vākšanas vienībām, kā arī *AMLA* kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu. Informācija laikus ir pieejama arī uzraudzības iestādēm, lai tās varētu izpildīt šajā direktīvā noteiktos pienākumus.

3. Izmantojot centralizētos automatizētos mehānismus, ir pieejama un meklējama šāda informācija:

a) par klienta konta turētājiem un jebkuru personu, kas vēlas rīkoties klienta konta turētāja vārdā: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu ar citiem identifikācijas datiem, kuri prasīti saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 22. panta 1. punktu, vai ar unikālu identifikācijas numuru, kā arī attiecīgā gadījumā datumi, kad persona, kas vēlas rīkoties klienta vārdā, sāka un beidza būt pilnvarota rīkoties klienta vārdā;

b) par klienta konta turētāju faktiskajiem īpašniekiem: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu ar citiem identifikācijas datiem, kuri prasīti saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 22. panta 1. punktu, vai ar unikālu identifikācijas numuru, kā arī datums, kad fiziskā persona kļuva par klienta konta turētāja faktisko īpašnieku, un attiecīgā gadījumā datums, kad tā beidza būt par klienta konta turētāja faktisko īpašnieku;

c) par bankas kontiem vai maksājumu kontiem: *IBAN* numurs vai, ja maksājumu konts nav identificēts ar *IBAN* numuru, unikālais konta identifikators un konta atvēršanas un attiecīgā gadījumā konta slēgšanas datums;

d) par virtuāliem *IBAN*, ko izdevusi kredītiestāde vai finanšu iestāde: virtuālais *IBAN* numurs, unikālais konta identifikators kontam, uz kuru virtuālajam *IBAN* adresētie maksājumi tiek automātiski novirzīti, un konta atvēršanas un slēgšanas datumi;

e) par vērtspapīru kontiem: unikālais konta identifikators un konta atvēršanas un slēgšanas datums;

f) par kriptoaktīvu kontiem: unikālais konta identifikators un konta atvēršanas un slēgšanas datums;

g) par individuālajiem seifiem: nomnieka vārds un uzvārds, ko papildina vai nu ar citiem identifikācijas datiem, kuri prasīti saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 22. panta 1. punktu, vai ar unikālu identifikācijas numuru, un nomas sākuma datums un attiecīga gadījumā nomas beigu datums.

Virtuāla *IBAN* gadījumā pirmās daļas a) apakšpunktā minētais klienta konta turētājs ir tā konta turētājs, uz kuru automātiski tiek novirzīti virtuālajam *IBAN* adresētie maksājumi.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunkta nolūkā vārds ietver fiziskām personām – visus vārdus un uzvārdus, un juridiskām personām, juridiskiem veidojumiem vai citām organizācijām ar tiesībspēju un rīcībspēju – nosaukumu, ar kuru tie ir reģistrēti.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt formātu, kādā informācija jāiesniedz centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 72. panta 2. punktā.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, lai cita informācija, kas tiek uzskatīta par būtisku finanšu ziņu vākšanas vienībām, *AMLA* – kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu, un uzraudzības iestādēm pienākumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu, būtu pieejama un meklējama, izmantojot centralizētos automatizētos mehānismus.

6. Centralizētos automatizētos mehānismus savstarpēji savieno, izmantojot bankas kontu reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu (“*BARIS*”), ko izstrādā un pārvalda Komisija. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, šādu savstarpēju savienojamību nodrošina līdz 2029. gada 10. jūlijam.

Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt tehniskās specifikācijas un procedūras dalībvalstu centralizēto automatizēto mehānismu savienošanai ar *BARIS*. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 72. panta 2. punktā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punktā minētā informācija ir pieejama, izmantojot *BARIS*. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tikai 3. punktā minētā informācija, kas ir aktualizēta un attiecas uz faktisko bankas kontu un maksājumu kontu, tostarp virtuālo *IBAN*, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu un individuālo seifu, ir pieejama, izmantojot dalībvalstu centralizētos automatizētos mehānismus un *BARIS*. Piekļuvi šai informācijai piešķir saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem.

Cita informācija, ko dalībvalstis uzskata par būtisku finanšu ziņu vākšanas vienībām un citām kompetentajām iestādēm, ievērojot 4. punktu, nav pieejama un meklējama, izmantojot *BARIS*.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par bankas kontu vai maksājumu kontu turētājiem, tostarp virtuālo *IBAN*, vērtspapīru kontu, kriptoaktīvu kontu turētājiem un seifu turētājiem piecus gadus pēc konta slēgšanas tiek darīta pieejama, izmantojot to valsts centralizētos automatizētos mehānismus un *BARIS*.

Neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās krimināllizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, dalībvalstis konkrētos gadījumos var atļaut šādas informācijas saglabāšanu vai pieprasīt, ka šāda informācija tiek saglabāta uz papildus maksimāli pieciem gadiem, ja dalībvalstis ir konstatējušas, ka šāda saglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu krimināllvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

9. Finanšu ziņu vākšanas vienībām, kā arī *AMLA* – kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu, tiek piešķirta tūlītēja un nefiltrēta piekļuve informācijai par maksājumu kontiem un *IBAN* identificētiem bankas kontiem, vērtspapīru kontiem, kriptoaktīvu kontiem un individuālajiem seifiem citās dalībvalstīs, kas pieejama, izmantojot *BARIS*. Uzraudzības iestādēm laikus piešķir piekļuvi informācijai, kas pieejama, izmantojot *BARIS*. Dalībvalstis sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai īstenotu šo punktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts finanšu ziņu vākšanas vienību un uzraudzības iestāžu, kurām ir piekļuve *BARIS*, darbinieki ievēro augstus konfidencialitātes un datu aizsardzības profesionālos standartus, ka viņiem piemīt augsti morālie standarti un ir atbilstīgas prasmes.

Otrajā daļā noteiktās prasības attiecas arī uz *AMLA* saistībā ar kopīgu analīzi un kad tā pilda uzraudzītāja pienākumus.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviesti tehniski un organizatoriski pasākumi, kas nodrošina datu drošību atbilstoši augstiem tehnoloģiskajiem standartiem, lai finanšu ziņu vākšanas vienības un uzraudzības iestādes varētu īstenot pilnvaras piekļūt informācijai un meklēt pieejamo informāciju, izmantojot *BARIS* saskaņā ar 5. un 6. punktu.

Pirmajā daļā noteiktās prasības attiecas arī uz *AMLA* saistībā ar kopīgu analīzi un kad tā pilda uzraudzītāja pienākumus.

17. pants

Īstenošanas akti reģistru savstarpējai savienojamībai

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt tehniskās specifikācijas un procedūras, kas nepieciešamas, lai saskaņā ar 10. panta 19. punktu nodrošinātu dalībvalstu centrālo reģistru savstarpēju savienojamību, attiecībā uz:

a) tehniskajām specifikācijām, ar kurām nosaka tehnisko datu kopumu, kas nepieciešams platformai tās funkciju veikšanai, kā arī šādu datu glabāšanas, izmantošanas un aizsardzības metodi;

b) kopējiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir pieejama, izmantojot centrālo reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, atkarībā no dalībvalstu piešķirtā piekļuves līmeņa;

c) tehnisko informāciju par to, kādā veidā informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir jādara pieejama;

d) centrālo reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas sniegto pakalpojumu pieejamības tehniskajiem nosacījumiem;

e) tehnisko kārtību, lai nodrošinātu dažāda veida piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar šīs direktīvas 11. un 12. pantu, tostarp lietotāju autentificēšanu, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus un attiecīgus uzticamības pakalpojumus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 910/2014;

f) maksāšanas kārtību, ja saskaņā ar 11. panta 4. punktu un 13. panta 12. punktu par piekļuvi informācijai par faktiskajiem īpašniekiem ir noteikta maksa, ņemot vērā pieejamās maksājumu iespējas, piemēram, attālinātos maksājumu darījumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 72. panta 2. punktā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt tehniskās specifikācijas un procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu 16. panta 6. punktā minēto dalībvalstu centralizēto automatizēto mehānismu savstarpējo savienojamību, attiecībā uz:

a) tehnisko specifikāciju, ar kuru nosaka elektroniskās saziņas metodes *BARIS* vajadzībām;

b) sakaru protokolu tehnisko specifikāciju;

c) tehniskajām specifikācijām, ar kurām nosaka datu drošību, datu aizsardzības pasākumus, tādas informācijas izmantošanu un aizsardzību, kura ir meklējama un pieejama, izmantojot *BARIS*;

d) kopējiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem bankas konta informācija ir meklējama, izmantojot *BARIS*;

e) tehnisko informāciju par to, kā informācija tiek darīta pieejama ar *BARIS* starpniecību, tostarp lietotāju autentifikāciju, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus un attiecīgus uzticamības pakalpojumus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 910/2014;

f) tādas pakalpojumu pieejamības tehniskajiem nosacījumiem, kuru nodrošina *BARIS*.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 72. panta 2. punktā.

3. Pieņemot 1. un 2. punktā minētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā pārbaudītas tehnoloģijas un pašreizējo praksi. Komisija nodrošina, ka *BARIS*, kas ir jāizstrādā un jāpārvalda, nerada izmaksas, kuras pārsniedz tās, kas absolūti nepieciešamas, lai īstenotu šo direktīvu.

3. IEDAĻA

Vienotais piekļuves punkts nekustamā īpašuma informācijai

18. pants

Vienotais piekļuves punkts nekustamā īpašuma informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir tūlītēja un tieša bezmaksas piekļuve informācijai, kas laikus ļauj identificēt jebkuru nekustamo īpašumu un fiziskās personas vai tiesību subjektus, vai juridiskos veidojumus, kuriem pieder minētais īpašums, kā arī informācijai, kas ļauj identificēt un analizēt darījumus ar nekustamo īpašumu. Minēto piekļuvi nodrošina, izmantojot vienotu piekļuves punktu, kas jāizveido katrā dalībvalstī un ļauj kompetentajām iestādēm, izmantojot elektroniskus līdzekļus, piekļūt informācijai digitālā formātā, kura, ja iespējams, ir mašīnlasāma.

Piekļuvi vienotajiem piekļuves punktiem, kas minēti pirmajā daļā, piešķir arī *AMLA*, kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ar 1. punktā minētā vienotā piekļuves punkta starpniecību ir pieejama vismaz šāda informācija:

a) informācija par īpašumiem;

i) kadastra zemes gabals un kadastra apzīmējums;

ii) ģeogrāfiskā atrašanās vieta, tostarp īpašuma adrese;

iii) īpašuma platība/lielums;

iv) īpašuma veids, tostarp, vai tas ir uzbūvēts vai neapbūvēts īpašums, kā arī izmantošanas galamērķis;

b) informācija par īpašumtiesībām:

i) īpašnieka un jebkuras personas, kas vēlas rīkoties klienta vārdā, vārds;

ii) ja īpašnieks ir tiesību subjekts, tiesību subjekta nosaukums un juridiskā forma, kā arī uzņēmuma unikālais identifikācijas numurs un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs;

iii) ja īpašnieks ir juridisks veidojums, juridiskā veidojuma nosaukums un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs;

iv) cena, par kuru īpašums ir iegādāts;

v) attiecīgā gadījumā – jebkādas tiesības vai ierobežojumi;

c) informācija par apgrūtinājumiem attiecībā uz:

i) hipotēkām;

ii) juridiski ierobežojumiem;

iii) īpašumtiesībām;

iv) citām garantijām, ja tādas ir;

d) īpašuma īpašumtiesību vēsture, cena un saistītie apgrūtinājumi;

e) attiecīgie dokumenti.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja kadastra zemes gabalā ir vairāki īpašumi, pirmajā daļā minētā informācija tiek sniegta par katru attiecīgā kadastra zemes gabala īpašumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka vēsturiskā informācija, ievērojot pirmās daļas d) apakšpunktu aptver vismaz laikposmu no 2019. gada 8. jūlija.

3. Dalībvalstis ievieš mehānismus, lai nodrošinātu, ka informācija, kas sniegta, izmantojot vienoto piekļuves punktu, kas minēts 1. punktā, ir atjaunināta un precīza.

4. Dalībvalstis ievieš pasākumus, lai nodrošinātu, ka elektroniski glabātā informācija nekavējoties tiek sniegta pieprasījuma iesniedzējai kompetentajai iestādei. Ja minētā informācija netiek glabāta elektroniski, dalībvalstis nodrošina, ka tā tiek sniegta laikus un tā, lai neapdraudētu pieprasījuma iesniedzējas kompetentās iestādes darbības.

5. Līdz 2029. gada 10. oktobrim dalībvalstis Komisijai paziņo šādu informāciju:

a) valsts līmenī izveidotā vienotā piekļuves punkta, kas minēts 1. punktā, raksturojums, tostarp tīmekļa vietne, kurā tam var piekļūt;

b) to kompetento iestāžu saraksts, kurām piešķirta piekļuve vienotajam piekļuves punktam, kas minēts 1. punktā;

c) visi dati, kas darīti pieejami kompetentajām iestādēm papildus tiem, kas uzskaitīti 2. punktā.

Dalībvalstis atjaunina šo paziņojumu, ja notiek izmaiņas kompetento iestāžu sarakstā vai informācijai piešķirtās piekļuves apjomā. Komisija šo informāciju, tostarp visas tās izmaiņas, dara pieejamu pārējām dalībvalstīm.

6. Līdz 2032. gada 10. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ir novērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas, un procedūras 1. punktā minēto vienoto piekļuves punktu drošas un efektīvas savstarpējās savienojamības nodrošināšanai. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

III NODAĻA

FINANŠU ZIŅU VĀKŠANAS VIENĪBAS

19. pants

Finanšu ziņu vākšanas vienību izveidošana

1. Katra dalībvalsts izveido finanšu ziņu vākšanas vienību, lai novērstu, atklātu un efektīvi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

2. Finanšu ziņu vākšanas vienība ir vienota centrālā valsts vienība, kas atbild par to, lai saņemtu un analizētu ziņojumus, kurus atbildīgie subjekti iesnieguši saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 69. pantu, ziņojumus, kurus atbildīgie subjekti iesnieguši saskaņā ar minētās regulas 74. pantu un 80. panta 4. punkta otro daļu, un jebkuru citu informāciju, kas attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, tostarp informāciju, ko muitas dienesti nosūtījuši, ievērojot Regulas (ES) 2018/1672 9. pantu, kā arī informāciju, ko iesniegušas uzraudzības iestādes vai citas iestādes.

3. Finanšu ziņu vākšanas vienība atbild par tās veiktās analīzes rezultātu un jebkuras citas informācijas izplatīšanu attiecīgām kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Tā var iegūt papildu informāciju no atbildīgajiem subjektiem.

Finanšu ziņu vākšanas vienību finanšu analīzes funkcijā ietilpst:

a) operatīvā analīze, kas vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju, kuru sadala pa prioritātēm, pamatojoties uz risku, saņemtās informācijas veidu un apjomu un informācijas paredzamo izmantošanu pēc izplatīšanas;

b) stratēģiskā analīze par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendencēm un modeļiem un to attīstību.

4. Katra finanšu ziņu vākšanas vienība ir funkcionāli neatkarīga un autonoma, kas nozīmē, ka tai ir pilnvaras un kompetence brīvi veikt savas funkcijas, tostarp spēja pieņemt autonomus lēmumus, lai analizētu, pieprasītu un saskaņā ar 3. punktu izplatītu konkrētu informāciju. Tā ir brīva no jebkādas politiskas, valdības vai nozares ietekmes vai iejaukšanās.

Ja finanšu ziņu vākšanas vienība atrodas citas iestādes esošajā struktūrā, finanšu ziņu vākšanas vienības pamatfunkcijas ir neatkarīgas un funkcionāli nodalītas no citām uzņēmējas valsts iestādes funkcijām.

5. Dalībvalstis nodrošina finanšu ziņu vākšanas vienības ar pietiekamiem finanšu resursiem, cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, lai nodrošinātu to uzdevumu izpildi. Finanšu ziņu vākšanas vienības var iegūt un izmantot resursus, kas ir vajadzīgi to funkciju veikšanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka to finanšu ziņu vākšanas vienību darbiniekiem ir saistošas dienesta noslēpuma prasības, kas ir līdzvērtīgas 67. pantā noteiktajām prasībām, un ka viņi uztur augstus profesionālos standartus, tostarp augstus datu aizsardzības standartus, un viņiem piemīt augsti morālie standarti un ir atbilstīgas prasmes attiecībā uz ētisku rīcību ar lielo datu kopām. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir ieviesušas procedūras interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienībās ir spēkā noteikumi, kas reglamentē informācijas drošību un konfidencialitāti.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir ieviesušas drošus un aizsargātus kanālus elektroniskai saziņai un informācijas apmaiņai ar kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības var vienoties ar citām vietējām kompetentajām iestādēm par informācijas apmaiņu, ievērojot 46. pantu.

10. Līdz 2028. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod finanšu ziņu vākšanas vienībām adresētas pamatnostādnes par:

a) pasākumiem, kas jāievieš, lai saglabātu finanšu ziņu vākšanas vienības darbības autonomiju un neatkarību, tostarp pasākumiem, lai novērstu to, ka interešu konflikti ietekmē tās darbības autonomiju un neatkarību;

b) operatīvās un stratēģiskās analīzes būtību, iezīmēm un mērķiem;

c) instrumentiem un metodēm tādas finanšu, administratīvās un tiesībaizsardzības informācijas izmantošanai un kontrolpārbaudei, kurai finanšu ziņu vākšanas vienībām ir piekļuve; un

d) praksi un procedūrām darījuma piekrišanas apturēšanai vai atsaukšanai un konta vai darījuma attiecību apturēšanai vai uzraudzībai, ievērojot 24. un 25. pantu.

20. pants

Pamattiesību amatpersona

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības izraugās pamattiesību amatpersonu. Pamattiesību amatpersona var būt finanšu ziņu vākšanas vienības esošā personāla loceklis.

2. Pamattiesību amatpersona veic šādus uzdevumus:

a) konsultē finanšu ziņu vākšanas vienības darbiniekus par visām darbībām, ko veic finanšu ziņu vākšanas vienība, ja pamattiesību amatpersona to uzskata par nepieciešamu vai ja to pieprasa darbinieki un tas neietekmē vai nekavē minētās darbības;

b) veicina un uzrauga to, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ievēro pamattiesības;

c) sniedz nesaistošus atzinumus par finanšu ziņu vākšanas vienību darbību atbilstību pamattiesībām;

d) informē finanšu ziņu vākšanas vienības vadītāju par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem finanšu ziņu vākšanas vienības darbību laikā.

3. Finanšu ziņu vākšanas vienība nodrošina, ka pamattiesību amatpersona nesaņem nekādus norādījumus par pamattiesību amatpersonas uzdevumu izpildi.

21. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienībām neatkarīgi no to organizatoriskā statusa ir piekļuve informācijai, kas tām vajadzīga, lai pildītu savus uzdevumus, tostarp finanšu, administratīvajai un tiesībaizsardzības informācijai. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienībām ir vismaz:

a) tūlītēja un tieša piekļuve šādai finanšu informācijai:

i) informācija, kas iekļauta valsts centralizētajos automatizētajos mehānismos saskaņā ar 16. pantu;

ii) informācija no atbildīgajiem subjektiem, tostarp informācija par līdzekļu pārvedumiem, kā definēts Regulas (ES) 2023/1113 3. panta 9. punktā, un kriptoaktīvu pārvedumiem, kā definēts minētās regulas 3. panta 10. punktā;

iii) informācija par hipotēkām un aizdevumiem;

iv) informācija, kas ietverta valsts valūtas un valūtas maiņas datubāzēs;

v) informācija par vērtspapīriem;

b) tūlītēja un tieša piekļuve šādai administratīvai informācijai:

i) fiskālie dati, tostarp dati, kas ir nodokļu un ieņēmumu iestāžu rīcībā, kā arī dati, kas iegūti, ievērojot Padomes Direktīvas 2011/16/ES ([40]) 8. panta 3.a punktu;

ii) informācija par preču vai pakalpojumu, vai koncesiju publiskā iepirkuma procedūrām;

([40]) Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

iii) *BARIS* sniegtie dati, kā minēts 16. pantā, kā arī dati, ko sniedz valsts nekustamā īpašuma reģistriem vai elektroniskajām datu izguves sistēmām un zemes un kadastra reģistriem;

iv) informācija, kas iekļauta valsts pilsonības un fizisko personu iedzīvotāju reģistros;

v) informācija, kas iekļauta valsts pasu un vīzu reģistros;

vi) informācija, kas iekļauta pārrobežu ceļojumu datubāzēs;

vii) informācija, kas iekļauta komerciālās datubāzēs, tostarp uzņēmumu un sabiedrību reģistros un politiski redzamu personu datubāzēs;

viii) informācija, kas iekļauta valsts mehānisko transportlīdzekļu, lidaparātu un peldlīdzekļu reģistros;

ix) informācija, kas iekļauta valsts sociālā nodrošinājuma reģistros;

x) muitas dati, tostarp skaidras naudas pārrobežu fiziski pārvedumi;

xi) informācija, kas iekļauta valsts ieroču un bruņojuma reģistros;

xii) informācija, kas iekļauta valsts faktisko īpašnieku reģistros;

xiii) dati, kas pieejami, savstarpēji savienojot centrālos reģistrus saskaņā ar 10. panta 19. punktu;

xiv) informācija, kas iekļauta bezpeļņas organizāciju reģistros;

xv) valsts līmeņa finanšu subjektu uzraudzītāju un regulatoru rīcībā esošā informācija saskaņā ar 61. pantu un 67. panta 2. punktu;

xvi) datubāzes, kurās tiek glabāti dati par CO_2 emisijas kvotu tirdzniecību un kuras izveidotas, ievērojot Komisijas Regulu (ES) Nr. 389/2013 ([41]);

xvii) informācija par sabiedrību gada finanšu pārskatiem;

xviii) valsts migrācijas un imigrācijas reģistri;

xix) komerclietu tiesu rīcībā esošā informācija;

xx) maksātnespējas datubāzēs un maksātnespējas procesa administratoru glabātā informācija;

xxi) informācija par naudas līdzekļiem un citiem aktīviem, kas iesaldēti vai imobilizēti, ievērojot mērķtiecīgas finanšu sankcijas;

c) tieša vai netieša piekļuve šādai tiesībaizsardzības iestāžu informācijai:

i) jebkāda veida informācija vai dati, kas jau ir kompetento iestāžu rīcībā noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas kontekstā;

ii) jebkāda veida informācija vai dati, kas ir publisku iestāžu vai privātu uzņēmumu rīcībā noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas kontekstā un kas ir pieejami kompetentajām iestādēm, neizmantojot piespiedu līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Informācija, kas minēta pirmās daļas c) apakšpunktā, ietver sodāmības reģistrus, informāciju par izmeklēšanu, informāciju par aktīvu iesaldēšanu vai arestēšanu vai par citiem izmeklēšanas vai pagaidu pasākumiem, kā arī informāciju par notiesājošiem spriedumiem un konfiskācijām.

Dalībvalstis var atļaut ierobežot piekļuvi pirmās daļas c) apakšpunktā minētajai tiesībaizsardzības informācijai, katru gadījumu izskatot atsevišķi, ja šādas informācijas sniegšana varētu apdraudēt notiekošu izmeklēšanu.

([41]) Komisijas Regula (ES) Nr. 389/2013 (2013. gada 2. maijs), ar ko izveido Savienības reģistru, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK un Lēmumu Nr. 406/2009/EK un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 920/2010 un Regulu (ES) Nr. 1193/2011 (OV L 122, 3.5.2013., 1. lpp.).

2. Piekļuvi 1. punktā minētajai informācijai uzskata par tiešu un tūlītēju, ja informācija ir ietverta IT datubāzē, reģistrā vai datu izguves sistēmā, no kuras finanšu ziņu vākšanas vienība var izgūt informāciju bez jebkādiem starpposma pasākumiem, vai ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) subjekti vai iestādes, kuru rīcībā ir informācija, to ātri sniedz finanšu ziņu vākšanas vienībām; un

b) neviens subjekts, iestāde vai trešā persona nevar iejaukties pieprasītajos datos vai sniedzamajā informācijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, kad vien iespējams, finanšu ziņu vākšanas vienībai tiek piešķirta tieša piekļuve 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā uzskaitītajai informācijai. Gadījumos, kad finanšu ziņu vākšanas vienībai tiek nodrošināta netieša piekļuve informācijai, subjekts vai iestāde, kuras rīcībā ir prasītā informācija, to sniedz laikus.

4. Savu funkciju ietvaros katra finanšu ziņu vākšanas vienība var pieprasīt, iegūt un izmantot informāciju no jebkura atbildīgā subjekta, lai tā varētu veikt savas funkcijas, ievērojot šīs direktīvas 19. panta 3. punktu, pat ja iepriekšējs ziņojums nav iesniegts, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu vai 70. panta 1. punktu. Atbildīgajiem subjektiem nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumus, kas iesniegti, ievērojot šo punktu, ja tie attiecas uz informāciju, kura iegūta minētās regulas 70. panta 2. punktā minētajās situācijās.

22. pants

Atbildes uz informācijas pieprasījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības spēj laikus atbildēt uz pamatotiem informācijas pieprasījumiem, kuru pamatā ir bažas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, kurus to attiecīgajā dalībvalstī iesniegušas Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta c) un d) punktā minētās kompetentās iestādes, ja minētā informācija jau ir finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā un ja tā ir nepieciešama katrā gadījumā atsevišķi. Lēmumu par informācijas izplatīšanu pieņem finanšu ziņu vākšanas vienība.

Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas leģitīmajām interesēm vai neatbilstīga nolūkiem, kādos tā ir pieprasīta, finanšu ziņu vākšanas vienībai nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

Šādos gadījumos finanšu ziņu vākšanas vienība rakstiski paziņo iemeslus pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

2. Kompetentās iestādes finanšu ziņu vākšanas vienībai sniedz komentārus par to, kā tiek izmantota informācija, kas tiek sniegta saskaņā ar šo pantu un 19. panta 3. punktu, par šīs informācijas noderīgumu, un par veikto darbību rezultātiem un rezultātiem, kas gūti izmeklēšanā, kura veikta uz minētās informācijas pamata. Šādus komentārus sniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā apkopotā veidā vismaz reizi gadā tā, lai finanšu ziņu vākšanas vienība varētu uzlabot savu operatīvās analīzes funkciju.

23. pants

Informācijas sniegšana uzraudzītājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības spontāni vai pēc pieprasījuma sniedz tādu informāciju uzraudzītājiem, kas var būt būtiska uzraudzības nolūkā, ievērojot IV nodaļu, tostarp vismaz informāciju par:

a) tādu ziņojumu kvalitāti un kvantitāti, ko atbildīgie subjekti snieguši par aizdomīgiem darījumiem;

b) to atbilžu kvalitāti un savlaicīgumu, ko atbildīgie subjekti snieguši uz finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījumiem, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu;

c) attiecīgajiem rezultātiem stratēģiskajā analīzē, kas veikta, ievērojot šīs direktīvas 19. panta 3. punkta b) apakšpunktu, kā arī visu attiecīgo informāciju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas tendencēm un metodēm, tostarp ģeogrāfiskiem, pārrobežu un jauniem riskiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības uzraudzītājiem ziņo ikreiz, kad to rīcībā esošā informācija liecina par to, ka atbildīgie subjekti, iespējams, pārkāpj Regulas (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113.

3. Izņemot gadījumus, kad tas ir absolūti nepieciešams 2. punkta nolūkā, dalībvalstis nodrošina, ka informācija, ko finanšu ziņu vākšanas vienības sniedz, ievērojot šo pantu, neietver nekādu informāciju par konkrētām fiziskām vai juridiskām personām, kā arī par gadījumiem, ietverot fiziskas vai juridiskas personas, uz kurām attiecas notiekoša analīze vai izmeklēšana vai kuru rezultātā var tikt identificētas fiziskas vai juridiskas personas.

24. pants

Piekrišanas apturēšana vai atsaukšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienībām ir pilnvaras tieši vai netieši steidzami rīkoties, ja ir aizdomas, ka darījums ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, kā arī apturēt vai atsaukt piekrišanu minētajam darījumam.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja ir konstatēta nepieciešamība apturēt vai atsaukt piekrišanu darījumam, pamatojoties uz aizdomām, par kurām ziņots, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. pantu, atbildīgajam subjektam tiek piemērota piekrišanas apturēšana vai atsaukšana minētās regulas 71. pantā noteiktajā laikposmā. Ja nepieciešamība apturēt darījumu ir pamatota ar finanšu ziņu vākšanas vienības analītisko darbu, neatkarīgi no tā, vai atbildīgais subjekts ir iesniedzis iepriekšēju ziņojumu, finanšu ziņu vākšanas vienība apturēšanu nosaka pēc iespējas ātrāk.

Finanšu ziņu vākšanas vienība nosaka darījuma piekrišanas apturēšanu vai atsaukšanu, lai saglabātu naudas līdzekļus, veiktu analīzi, tostarp darījuma analīzi, novērtētu, vai aizdomas ir apstiprinātas, un, ja tā, lai izplatītu analīžu rezultātus attiecīgajām kompetentajām iestādēm nolūkā sniegt iespēju pieņemt atbilstīgus pasākumus.

Dalībvalstis nosaka piekrišanas apturēšanas vai atsaukšanas laikposmu, ko piemēro finanšu ziņu vākšanas vienību analītiskajam darbam un kas nepārsniedz desmit darba dienas. Dalībvalstis var noteikt ilgāku laikposmu, ja, ievērojot valsts tiesību aktus, finanšu ziņu vākšanas vienības uzdevums ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu izsekošana, aizturēšana, iesaldēšana vai konfiskācija. Ja ir noteikts ilgāks piekrišanas apturēšanas vai atsaukšanas laikposms, dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības savus uzdevumus pilda, ievērojot atbilstīgus valsts aizsardzības pasākumus, piemēram, personai, kuras darījums ir apturēts, dodot iespēju minēto apturēšanu apstrīdēt tiesā.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas atcelt piekrišanas apturēšanu vai atsaukšanu jebkurā laikā, ja tās secina, ka piekrišanas apturēšana vai atsaukšana vairs nav nepieciešama, lai pildītu trešajā daļā izklāstītie mērķus.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas apturēt vai atsaukt piekrišanu, kā minēts šajā punktā, pēc citas dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma.

2. Ja ir aizdomas, ka bankas konts vai maksājumu konts, kriptoaktīvu konts vai darījuma attiecības ir saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienība ir pilnvarota tieši vai netieši steidzami rīkoties, lai apturētu minētā konta izmantošanu vai apturētu darījuma attiecības – ar mērķi saglabāt naudas līdzekļus, veikt analīzi, novērtēt, vai aizdomas ir apstiprinātas, un, ja tā, izplatīt analīžu rezultātus attiecīgajām kompetentajām iestādēm nolūkā sniegt iespēju pieņemt atbilstīgus pasākumus.

Dalībvalstis nosaka apturēšanas laikposmu, ko piemēro finanšu ziņu vākšanas vienību analītiskajam darbam un kas nepārsniedz piecas darba dienas. Dalībvalstis var noteikt ilgāku laikposmu, ja, ievērojot valsts tiesību aktus, finanšu ziņu vākšanas vienības uzdevums ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu izsekošana, aizturēšana, iesaldēšana vai konfiskācija. Ja ir noteikts ilgāks apturēšanas laikposms, dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības savus uzdevumus pilda, ievērojot atbilstīgus valsts aizsardzības pasākumus, piemēram, personai, kuras bankas konts vai maksājumu konts, kriptoaktīvu konts vai darījuma attiecības ir apturētas, dodot iespēju minēto apturēšanu apstrīdēt tiesā.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas atcelt apturēšanu jebkurā laikā, ja tās secina, ka apturēšana vairs nav vajadzīga, lai sasniegtu pirmajā daļā minētos mērķus.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas apturēt konta izmantošanu vai apturēt darījuma attiecības, kā minēts šajā punktā, pēc citas dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma.

3. Apturēšanas noteikšana vai piekrišanas atsaukšana saskaņā ar šo pantu finanšu ziņu vākšanas vienībai vai tās direktoriem vai darbiniekiem nerada nekādu atbildību.

25. pants

Norādījumi uzraudzīt darījumus vai darbības

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas uzdot atbildīgajiem subjektiem uz laiku, ko nosaka finanšu ziņu vākšanas vienība, uzraudzīt darījumus vai darbības, kuras tiek veiktas, izmantojot vienu vai vairākus bankas kontus vai maksājumu kontus vai kriptoaktīvu kontus vai citas darījuma attiecības, ko atbildīgais subjekts pārvalda attiecībā uz personām, kuras rada būtisku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas risku. Dalībvalstis arī nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas uzdot atbildīgajam subjektam ziņot par uzraudzības rezultātiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir pilnvarotas uzraudzības pasākumus, kā minēts šajā pantā, noteikt pēc citas dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienības pieprasījuma.

26. pants

Brīdinājumi atbildīgajiem subjektiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības spēj brīdināt atbildīgos subjektus par informāciju, kas ir būtiska klienta uzticamības pārbaudes veikšanai, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļu. Minētā informācija ietver:

a) darījumu vai darbību veidus, kas rada būtisku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risku;

b) konkrētas personas, kas rada būtisku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risku;

c) konkrētus ģeogrāfiskus apgabalus, kuros pastāv būtisks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas risks.

2. Šā panta 1. punktā minēto prasību piemēro valsts tiesību aktos noteiktajā laikposmā, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

3. Finanšu ziņu vākšanas vienības katru gadu sniedz atbildīgajiem subjektiem stratēģisku informāciju par tipoloģijām, riska rādītājiem un tendencēm nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas jomā.

27. pants

Finanšu ziņu vākšanas vienības gada ziņojums

Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās finanšu ziņu vākšanas vienība publicē gada ziņojumu par savu darbību. Ziņojumā ietver statistiku par:

a) turpmākiem pasākumiem, ko finanšu ziņu vākšanas vienība veic saistībā ar saņemtajiem ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem un darbībām;

b) ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem, ko iesnieguši atbildīgie subjekti;

c) uzraudzītāju un centrālo reģistru izpausto informāciju;

d) kompetentajām iestādēm izplatīto informāciju un turpmākos pasākumus saistībā ar minēto izplatīšanu;

e) pieprasījumiem, kas iesniegti un saņemti no citām finanšu ziņu vākšanas vienībām;

f) pieprasījumiem, kas iesniegti un saņemti no Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta c) punktā minētajām kompetentajām iestādēm;

g) piešķirtajiem cilvēkresursiem;

h) muitas dienestu nosūtītajiem datiem par skaidras naudas pārrobežu fiziskiem pārvedumiem, ievērojot Regulas (ES) 2018/1672 9. pantu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver arī informāciju par tendencēm un tipoloģiju, kas identificēta citos kompetentajām iestādēm izplatītajos dokumentos. Izmantojot ziņojumā ietverto informāciju, nav iespējams identificēt nevienu fizisku vai juridisku personu.

28. pants

Finanšu ziņu vākšanas vienības sniegtie komentāri

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības atbildīgajiem subjektiem sniedz komentārus attiecībā uz ziņošanu par aizdomām, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. pantu. Šādi komentāri aptver vismaz sniegtās informācijas kvalitāti, ziņošanas savlaicīgumu, aprakstu par aizdomām un iesniegšanas stadijā sniegto dokumentāciju.

Komentārus, ievērojot šo pantu, neuzskata par tādiem, kas aptver katru ziņojumu, kuru iesnieguši atbildīgie subjekti.

Finanšu ziņu vākšanas vienība vismaz reizi gadā sniedz komentārus neatkarīgi no tā, vai tie tiek sniegti atsevišķam atbildīgajam subjektam vai atbildīgo subjektu grupām vai kategorijām, ņemot vērā kopējo aizdomīgo darījumu skaitu, par kuriem ziņojuši atbildīgie subjekti.

Komentārus dara pieejamus arī uzraudzītājiem, lai tie varētu īstenot uz risku balstītu uzraudzību saskaņā ar 40. pantu.

Finanšu ziņu vākšanas vienības reizi gadā ziņo *AMLA* par komentāru sniegšanu atbildīgajiem subjektiem, ievērojot šo pantu, un stās sniedz statistiku par to ziņojumu skaitu par aizdomīgiem darījumiem, kurus iesniegušas atbildīgo subjektu kategorijas.

Līdz 2028. gada 10. jūlijam *AMLA* sniedz ieteikumus finanšu ziņu vākšanas vienībām par paraugpraksi un pieejām attiecībā uz komentāru sniegšanu, tostarp par komentāru veidu un biežumu.

Pienākums sniegt komentārus nedrīkst apdraudēt finanšu ziņu vākšanas vienības veikto analītisko darbu vai izmeklēšanas vai administratīvās darbības pēc finanšu ziņu vākšanas vienības veiktās izplatīšanas un neietekmē datu aizsardzības un konfidencialitātes prasību piemērojamību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības vismaz reizi gadā sniedz komentārus muitas dienestiem par tās informācijas efektivitāti un pēcpārbaudi, kas nosūtīta, ievērojot Regulas (ES) 2018/1672 9. pantu.

29. pants

Sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienībām

Dalībvalstis nodrošina, lai finanšu ziņu vākšanas vienības pēc iespējas vairāk savstarpēji sadarbotos, neatkarīgi no to organizatoriskā statusa.

30. pants

Aizsargāti saziņas kanāli

1. Tiek izveidota sistēma informācijas apmaiņai starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU.net*). *FIU.net* nodrošina drošu saziņu un informācijas apmaiņu, un tā spēj sagatavot rakstisku apliecinājumu par visām apstrādes darbībām. *FIU.net* var izmantot arī saziņai ar finanšu ziņu vākšanas vienību partneriem trešās valstīs un ar citām iestādēm un Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām. *FIU.net* pārvaldību veic *AMLA*.

FIU.net izmanto informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un *AMLA* – kopīgas analīzes veikšanai, ievērojot šīs direktīvas 32. pantu un Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības apmainās ar informāciju saskaņā 31. un 32. pantu, izmantojot *FIU.net*. *FIU.net* tehniskas kļūmes gadījumā informāciju pārsūta ar jebkādiem citiem piemērotiem līdzekļiem, kas nodrošina augstu datu drošības un datu aizsardzības līmeni.

Informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un to partneriem trešās valstīs, kuras nav savienotas ar *FIU.net*, veic, izmantojot aizsargātus saziņas kanālus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, lai pildītu šajā direktīvā noteiktos uzdevumus, finanšu ziņu vākšanas vienības pēc iespējas ciešāk sadarbojas, pielietojot jaunākās tehnoloģijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības pēc iespējas ciešāk sadarbojas, pielietojot *AMLA* izstrādātos un pārvaldītos risinājumus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 5. panta 5. punkta i) apakšpunktu, 45. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 47. pantu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības var izmantot *FIU.net* funkcijas, lai, pamatojoties uz "trāpījums/nav trāpījuma" principu, salīdzinātu datus, ko tās dara pieejamus *FIU.net*, ar datiem, ko minētajā sistēmā darījušas pieejamus citas finanšu ziņu vākšanas vienības un Savienības struktūras, biroji un aģentūras, ciktāl šāda salīdzinošā pārbaude ietilpst minēto Savienības struktūru, biroju un aģentūru attiecīgajās pilnvarās.

5. *AMLA* var apturēt finanšu ziņu vākšanas vienības vai partnera trešā valstī, vai Savienības struktūras, biroja vai aģentūras piekļuvi *FIU.net*, ja tai ir pamats uzskatīt, ka šāda piekļuve apdraudētu šīs nodaļas īstenošanu un informācijas, kuras apmaiņa veikta *FIU.net*, drošību un konfidencialitāti, kā arī, ja ir bažas par finanšu ziņu vākšanas vienības neatkarību un autonomiju.

31. pants

Informācijas apmaiņa starp finanšu ziņu vākšanas vienībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības spontāni vai pēc pieprasījuma apmainās ar visu informāciju, kas var būt būtiska, kad finanšu ziņu vākšanas vienība apstrādā vai analizē informāciju, kas saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu un iesaistīto fizisko vai juridisko personu, neatkarīgi no iespējami iesaistīto predikatīvo nodarījumu veida un pat ja iespējami iesaistīto predikatīvo nodarījumu veids apmaiņas laikā nav identificēts.

Pieprasījumā iekļauj attiecīgos faktus, pamatinformāciju, pieprasījuma iemeslus, saikni ar pieprasījuma saņēmējas finanšu ziņu vākšanas vienības valsti, kā arī to, kā pieprasītā informācija tiks izmantota.

Ja finanšu ziņu vākšanas vienība saņem ziņojumu, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tā nekavējoties pārsūta ziņojumu vai visu no tā iegūto būtisko informāciju šīs citas dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienībai.

2. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Šajos īstenošanas tehnisko standartu projektos nosaka formātu, kas jāizmanto 1. punktā minētās informācijas apmaiņai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

3. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē atbilstības un atlases kritērijus, nosakot, vai ziņojums, kas iesniegts, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, attiecas uz citu dalībvalsti, kā minēts šā panta 1. punkta trešajā daļā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

4. Līdz 2028. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod finanšu ziņu vākšanas vienībām adresētas pamatnostādnes par procedūrām, kas jāievieš, nosūtot un saņemot ziņojumu saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, un turpmākajiem pasākumiem, kas jāveic saistībā ar minēto ziņojumu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienība, kurai tiek iesniegts pieprasījums, izmanto visas tai piešķirtās pilnvaras, ko tā parasti izmantotu savā valstī, lai saņemtu un analizētu informāciju, atbildot uz 1. punktā minēto informācijas pieprasījumu no citas finanšu ziņu vākšanas vienības.

Ja kāda finanšu ziņu vākšanas vienība vēlas saņemt papildu informāciju no kāda atbildīgā subjekta, kas ir iedibināts citā dalībvalstī, bet darbojas tās teritorijā, pieprasījumu adresē tās dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienībai, kuras teritorijā atbildīgais subjekts ir iedibināts. Minētā finanšu ziņu vākšanas vienība iegūst informāciju saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punktu un nekavējoties pārsūta atbildes.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja finanšu ziņu vākšanas vienībai tiek prasīts sniegt informāciju, ievērojot 1. punktu, tā atbild uz pieprasījumu pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc pieprasījuma saņemšanas, ja pieprasītā informācija ir finanšu ziņu vākšanas vienības rīcībā vai ja pieprasītā informācija tiek glabāta datubāzē vai reģistrā, kas ir tieši pieejams pieprasījuma saņēmējai finanšu ziņu vākšanas vienībai. Izņēmuma kārtā, pienācīgi pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt līdz ne vairāk kā 10 darba dienām. Ja pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība nevar iegūt pieprasīto informāciju, tā par to informē pieprasījuma iesniedzēju finanšu ziņu vākšanas vienību.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka izņēmuma, pamatotos un steidzamos gadījumos un atkāpjoties no 6. punkta, ja, ievērojot 1. punktu, finanšu ziņu vākšanas vienībai tiek prasīts sniegt informāciju, kura tiek glabāta datubāzē vai reģistrā, kas ir tieši pieejams pieprasījumu saņēmējai finanšu ziņu vākšanas vienībai vai kas jau ir tās rīcībā, pieprasījumu saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība sniedz šo informāciju ne vēlāk kā vienas darba dienas laikā pēc attiecīgā pieprasījuma saņemšanas.

Ja pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība nevar atbildēt vienas darba dienas laikā vai nevar tieši piekļūt informācijai, tā sniedz pamatojumu. Ja pieprasītās informācijas sniegšana vienas darba dienas laikā rada nesamērīgu slogu pieprasījuma saņēmējai finanšu ziņu vākšanas vienībai, tā var atlikt informācijas sniegšanu. Tādā gadījumā pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju finanšu ziņu vākšanas vienību par šādu atlikšanu. Pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība var pagarināt termiņu atbildes sniegšanai uz informācijas pieprasījumu uz laiku, kas nepārsniedz trīs darba dienas.

8. Finanšu ziņu vākšanas vienība var atteikties apmainīties ar informāciju tikai izņēmuma gadījumos, kad apmaiņa varētu būt pretrunā tās valsts tiesību aktu pamatprincipiem. Šos izņēmuma gadījumus precizē tā, lai novērstu analīzes nolūkiem paredzētās informācijas brīvas apmaiņas nepareizu izmantošanu un nepamatotus ierobežojumus.

Dalībvalstis paziņo Komisijai pirmajā daļā minētos izņēmuma gadījumus līdz 2028. gada 10. jūlijam. Dalībvalstis atjaunina šādus paziņojumus, ja identificētajos izņēmuma gadījumos valsts līmenī notiek izmaiņas.

Komisija publicē šādu otrajā daļā minēto paziņojumu konsolidētu sarakstu.

9. Līdz 2029. gada 10. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, vai saskaņā ar 8. punktu paziņotie izņēmuma gadījumi ir pamatoti.

32. pants

Kopīga analīze

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to finanšu ziņu vākšanas vienības var veikt aizdomīgu darījumu un darbību kopīgu analīzi.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām attiecīgās finanšu ziņu vākšanas vienības, kurām *AMLA* palīdz saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 40. pantu, izveido kopīgas analīzes veikšanas grupu konkrētam mērķim un ierobežotam laikposmam, kuru var pagarināt, savstarpēji vienojoties, lai veiktu aizdomīgu darījumu vai darbību operatīvo analīzi, iesaistot vienu vai vairākas finanšu ziņu vākšanas vienības, kuras organizē grupas izveidošanu.

3. Var izveidot kopīgas analīzes veikšanas grupu, ja:

a) finanšu ziņu vākšanas vienības operatīvajai analīzei ir nepieciešams veikt sarežģītu un rūpīgu analīzi, ar saikni ar citām dalībvalstīm;

b) vairākas finanšu ziņu vākšanas vienības veic operatīvo analīzi, kurā lietas apstākļi pamato saskaņotu rīcību iesaistītajās dalībvalstīs.

Pieprasījumu izveidot kopīgas analīzes veikšanas grupu var iesniegt jebkura iesaistītā finanšu ziņu vākšanas vienība vai *AMLA*, ievērojot Regulas (ES) 2024/1620 44. pantu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kopīgas analīzes veikšanas grupā ieceltais finanšu ziņu vākšanas vienības darbinieks saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un darbinieka kompetences robežās spēj sniegt grupai informāciju, kas ir pieejama finanšu ziņu vākšanas vienības grupas veikto analīžu nolūkā.

5. Ja kopīgas analīzes veikšanas grupai nepieciešama tādas finanšu ziņu vākšanas vienības palīdzība, kura nav daļa no grupas, tā var lūgt citai finanšu ziņu vākšanas vienībai:

a) pievienoties kopīgas analīzes veikšanas grupai;

b) iesniegt finanšu izlūkdatus un finanšu informāciju kopīgas analīzes veikšanas grupai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības var uzaicināt trešās personas, tostarp Savienības struktūras, birojus un aģentūras, piedalīties kopīgas analīzes veikšanā, ja tas ir būtiski kopīgās analīzes vajadzībām un ja šāda dalība ietilpst minēto trešo personu attiecīgajās pilnvarās.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības, kas piedalās kopīgas analīzes veikšanā, paredz nosacījumus, kas piemērojami trešo personu dalībai, un ievieš pasākumus, kas garantē tās informācijas konfidencialitāti un drošību, ar kuru notiek apmaiņa. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, ar kuru notiek apmaiņa, izmanto tikai tiem nolūkiem, kuriem tika izveidota minētā kopīgā analīze.

33. pants

Finanšu ziņu vākšanas vienību savstarpējā informācijas apmaiņā saņemtās informācijas izmantošana

Informāciju un dokumentus, kas saņemti, ievērojot 29., 31. un 32. pantu, izmanto finanšu ziņu vākšanas vienību uzdevumu veikšanai, kā noteikts šajā direktīvā. Apmainoties ar informāciju un dokumentiem saskaņā ar 29. un 31. pantu, nosūtītāja finanšu ziņu vākšanas vienība var noteikt ierobežojumus un nosacījumus šīs informācijas izmantošanai, izņemot gadījumus, kad nosūtīšana sastāv no ziņojuma, ko iesniedzis atbildīgais subjekts, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punktu, vai no tā izrietošas informācijas, kas attiecas uz citu dalībvalsti, kurā atbildīgais subjekts darbojas, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, un kas neietver nekādu saikni ar nosūtītājas finanšu ziņu vākšanas vienības dalībvalsti. Saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība ievēro šos ierobežojumus un nosacījumus.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības izraugās vismaz vienu kontaktpersonu vai kontaktpunktu, kas atbild par informācijas pieprasījumu saņemšanu no citu dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām.

34. pants

Piekrišana turpmākai tādas informācijas izplatīšanai, ar ko apmainās finanšu ziņu vākšanas vienības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kuras apmaiņa notiek, ievērojot 29., 31. un 32. pantu, tiek izmantota tikai tam nolūkam, kādam tā tika meklēta vai sniegta, un ka jebkādai šīs informācijas izplatīšanai, ko saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība nodod jebkurai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam, vai šīs informācijas jebkāda veida izmantošanai, kas nav sākotnēji apstiprinātajam nolūkam, ir nepieciešama tās finanšu ziņu vākšanas vienības iepriekšēja piekrišana, kas sniegusi informāciju.

Šā punkta pirmās daļas prasības nepiemēro, ja finanšu ziņu vākšanas vienības sniegtā informācija ir ziņojums, ko iesniedzis atbildīgais subjekts, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punktu un kas attiecas uz citu dalībvalsti, kurā atbildīgais subjekts darbojas, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, un kurā nav saiknes ar tās finanšu ziņu vākšanas vienības dalībvalsti, kura sniedz informāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība sniedz iepriekšēju piekrišanu izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm nekavējoties un pēc iespējas lielākā apmērā neatkarīgi no predikatīvo nodarījumu veida un no tā, vai predikatīvais nodarījums ir identificēts vai nav. Pieprasījuma saņēmēja finanšu ziņu vākšanas vienība neatsaka piekrišanu šādai izplatīšanai, izņemot, ja šāda izplatīšana pārsniegtu tās NILL/TFN noteikumu piemērošanas jomu vai ja tā varētu kaitēt izmeklēšanai vai kā citādi neatbilstu minētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem. Jebkuru šādu atteikumu sniegt piekrišanu pienācīgi paskaidro. Gadījumus, kuros finanšu ziņu vākšanas vienības var atteikties dot piekrišanu, nosaka tā, lai novērstu informācijas nepareizu izmantošanu un nepamatotus ierobežojumus informācijas izplatīšanai kompetentajām iestādēm.

3. Līdz 2028. gada 10. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai šā panta 2. punktā minētos izņēmuma gadījumus, kuros izplatīšana neatbilstu valsts tiesību aktu pamatprincipiem. Dalībvalstis atjaunina šādus paziņojumus, ja valsts līmenī identificētajos izņēmuma gadījumos notiek izmaiņas.

Komisija publicē pirmajā daļā minēto paziņojumu konsolidētu sarakstu.

4. Līdz 2029. gada 10. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, vai izņēmuma gadījumi, par kuriem paziņots, ievērojot 3. punktu, ir pamatoti.

35. pants

Kriminmāltiesību normu ietekme

Atšķirības starp predikatīvu nodarījumu definīcijām valstu tiesību aktos nemazina iespēju finanšu ziņu vākšanas vienībai sniegt palīdzību citai finanšu ziņu vākšanas vienībai un neierobežo informācijas apmaiņu, izplatīšanu un izmantošanu, ievērojot 31., 32., 33. un 34. pantu.

36. pants

Ziņošanas konfidencialitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības ir ieviesušas mehānismus, lai aizsargātu atbildīgo subjektu un to darbinieku vai personu, kas ieņem līdzvērtīgu amatu, identitāti, kā arī to aģentu un izplatītāju identitāti, kuri ziņo par aizdomām, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu ziņu vākšanas vienības neatklāj šā panta 1. punktā minētā ziņojuma avotu, atbildot uz kompetento iestāžu informācijas pieprasījumiem, ievērojot 22. pantu, vai izplatot savas veiktās analīzes rezultātus, ievērojot 19. pantu. Šis punkts neskar piemērojamos valsts kriminālprocesuālo tiesību aktus.

IV NODAĻA

NELIKUMĪGI IEGŪTU LĪDZEKĻU LEGALIZĒŠANAS NOVĒRŠANAS UZRAUDZĪBA

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

37. pants

Valsts līmeņa uzraudzītāju pilnvaras un resursi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka visi atbildīgie subjekti, kas iedibināti tās teritorijā, izņemot 38. pantā minētos apstākļus, tiek pienācīgi un efektīvi uzraudzīti. Šajā nolūkā katra dalībvalsts ieceļ vienu vai vairākus uzraudzītājus, lai efektīvi uzraudzītu un veiktu pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka atbildīgie subjekti atbilst Regulām (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113.

Ja primāru vispārējo interešu iemeslu dēļ dalībvalstis ir ieviesušas īpašas prasības atbildīgajiem subjektiem atļaujas saņemšanai, kas ļauj darboties to teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, tās nodrošina, ka atbildīgo subjektu saskaņā ar minētajām īpašajām atļaujām veiktās darbības uzrauga to valsts līmeņa uzraudzītāji neatkarīgi no tā, vai atļautās darbības tiek veiktas, izmantojot infrastruktūru to teritorijā vai attālināti. Dalībvalstis arī nodrošina, ka par uzraudzību saskaņā ar šo daļu tiek paziņots uzraudzītājiem dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs.

Šo punktu nepiemēro, kad *AMLA* pilda uzraudzītāja pienākumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītājiem ir pietiekami finanšu resursi, cilvēkresursi un tehniskie resursi, lai veiktu 5. punktā uzskaitītos uzdevumus. Dalībvalstis nodrošina, ka minēto iestāžu darbiniekiem piemīt augsti morālie standarti un atbilstīgas prasmes un ka tie ievēro augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes, datu aizsardzības un interešu konfliktu risināšanas standartus.

3. Attiecībā uz Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis var atļaut šā panta 1. punktā minēto funkciju veikt pašregulējuma struktūrām ar nosacījumu, ka šīm pašregulējuma struktūrām ir šā panta 6. punktā minētās pilnvaras un tām ir atbilstoši finanšu resursi, cilvēkresursi un tehniskie resursi savu funkciju veikšanai. Dalībvalstis nodrošina, ka šo struktūru darbiniekiem piemīt augsti morālie standarti un atbilstīgas prasmes un ka tie ievēro augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes, datu aizsardzības un interešu konfliktu risināšanas standartus.

4. Ja dalībvalsts ir uzticējusi atbildīgo subjektu kategorijas uzraudzību vairāk nekā vienam uzraudzītājam, tā nodrošina, ka minētie uzraudzītāji atbildīgos subjektus uzrauga konsekventi un efektīvi visā nozarē. Šajā nolūkā dalībvalsts ieceļ vadošo uzraudzītāju vai izveido koordinācijas mehānismu starp šiem uzraudzītājiem.

Ja dalībvalsts ir uzticējusi visu atbildīgo subjektu uzraudzību vairāk nekā vienam uzraudzītājam, tā izveido koordinācijas mehānismu minētajiem uzraudzītājiem, lai nodrošinātu, ka atbildīgie subjekti tiek efektīvi uzraudzīti atbilstīgi augstākajiem standartiem. Šāds koordinācijas mehānisms ietver visus uzraudzītājus, izņemot gadījumus, kad:

a) uzraudzība ir uzticēta pašregulējuma struktūrai, un tādā gadījumā 52. pantā minētā publiskā iestāde piedalās koordinācijas mehānismā;

b) atbildīgo subjektu kategorijas uzraudzība ir uzticēta vairākiem uzraudzītājiem, un tādā gadījumā koordinācijas mehānismā piedalās vadošais uzraudzītājs; ja vadošais uzraudzītājs nav iecelts, uzraudzītāji izraugās pārstāvi no sava vidus.

5. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka valsts līmeņa uzraudzītāji veic šādus uzdevumus:

a) izplata attiecīgo informāciju atbildīgajiem subjektiem, ievērojot 39. pantu;

b) lemj par tiem gadījumiem, kuros nozarei raksturīgie īpašie riski ir skaidri un saprotami un atsevišķi dokumentēti riska novērtējumi, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 10. pantu, nav nepieciešami.

c) pārbauda atbildīgo subjektu iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu atbilstību un īstenošanu, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 II nodaļu, un tādu cilvēkresursu atbilstību, kas piešķirti minētajā regulā noteikto uzdevumu izpildei, kā arī attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu uzraudzītājiem lemj par gadījumiem, kad kolektīvo ieguldījumu uzņēmums var ārpakalpojumu sniedzējam uzticēt ziņošanu par aizdomīgām darbībām, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 18. panta 7. punktu;

d) regulāri novērtē un pārrauga nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kā arī mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanas un apiešanas riskus, kuri var ietekmēt atbildīgos subjektus;

e) pārrauga atbildīgo subjektu atbilstību to noteiktajiem pienākumiem saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām;

f) veic visas nepieciešamās neklātienes izmeklēšanas, klātienes inspekcijas un tematiskās pārbaudes un jebkādu citu pierādījumu vākšanu, novērtējumus un analīzi, kas vajadzīgs, lai pārbaudītu, vai atbildīgie subjekti atbilst Regulai (ES) 2024/1624, un visus administratīvos pasākumus, kas noteikti, ievērojot šīs direktīvas 56. pantu;

g) veic atbilstošus uzraudzības pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu visus piemērojamo prasību pārkāpumus, kurus atbildīgie subjekti ir izdarījuši un kuri ir konstatēti uzraudzības novērtēšanas procesā, un seko līdzi šādu pasākumu īstenošanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītājiem ir atbilstīgas pilnvaras, kas nepieciešamas, lai tie varētu veikt savus uzdevumus, kas paredzēti 5. punktā, tostarp pilnvaras:

a) pieprasīt no atbildīgajiem subjektiem visu informāciju, kas ir svarīga, lai uzraudzītu un pārbaudītu atbilstību Regulai (ES) 2024/1624 vai Regulai (ES) 2023/1113, un veikt pārbaudes, tostarp no ārpakalpojumu sniedzējiem, kuriem atbildīgais subjekts ir uzticējis daļu savu uzdevumu, lai izpildītu minēto regulu prasības;

b) piemērot atbilstošus un samērīgus administratīvos pasākumus, lai pārkāpumu gadījumā labotu situāciju, tostarp piemērojot naudas sodus saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītājiem un par azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem atbildīgajiem uzraudzītājiem papildus 6. punktā minētajām pilnvarām ir citas pilnvaras, tostarp pilnvaras bez iepriekšēja paziņojuma inspicēt atbildīgo subjektu uzņēmuma telpas, ja tas ir nepieciešams pienācīgai pārbaužu veikšanai un efektivitātei, un ka tiem ir visi nepieciešamie līdzekļi šādas inspekcijas veikšanai.

Pirmās daļas nolūkā uzraudzītāji kā minimums var:

a) pārbaudīt atbildīgā subjekta grāmatvedības dokumentus un ierakstus un iegūt šo grāmatvedības dokumentu un ierakstu kopijas vai izrakstus;

b) piekļūt jebkurai programmatūrai, datubāzēm, IT rīkiem vai citiem elektroniskiem informācijas ierakstīšanas līdzekļiem, ko izmanto atbildīgais subjekts;

c) saņemt rakstisku vai mutisku informāciju no jebkuras personas, kas atbild par NILL/TFN iekšējo politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem, vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem, kā arī no pārstāvjiem vai darbiniekiem, kuriem atbildīgais subjekts ir uzticējis ārpakalpojumu veikšanu, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 18. pantu, un intervēt jebkuru citu personu, kas piekrīt intervijai, lai iegūtu informāciju, kura saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu.

38. pants

Noteiktu starpnieku, kuri darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, infrastruktūras veidu uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja turpmāk minēto atbildīgo subjektu darbības to teritorijā tiek veiktas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, izmantojot aģentu vai izplatītāju, vai cita veida infrastruktūras starpniecību, tostarp gadījumos, kad minētās darbības tiek veiktas saskaņā ar atļauju, kas iegūta saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, šādas darbības uzrauga to valsts līmeņa uzraudzītāji:

a) elektroniskās naudas emitenti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK ([42]) 2. panta 3. punktā;

b) maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 11. punktā; un

c) kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji.

Pirmās daļas nolūkā, uzraudzītāji dalībvalstī, kurā darbības tiek veiktas, efektīvi uzrauga un nodrošina atbilstību Regulām (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, aģentu, izplatītāju vai cita veida minētajā punktā minētās infrastruktūras uzraudzību veic uzraudzītājs dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs, ja:

a) nav izpildīti 41. panta 2. punktā minētajā regulatīvajā tehniskajā standartā noteiktie kritēriji; un

b) uzraudzītājs dalībvalstī, kurā atrodas minētie aģenti, izplatītāji vai cita veida infrastruktūra, paziņo uzraudzītājam dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs, ka, ņemot vērā subjekta ierobežoto infrastruktūru tās teritorijā, 1. punktā minēto darbību uzraudzību jāveic uzraudzītājam dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs.

3. Šā panta nolūkā uzraudzītājs dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs, un uzraudzītājs dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, izmantojot aģentus vai izplatītājus, vai izmantojot cita veida infrastruktūru, sniedz viens otram visu informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu, vai ir izpildīti 2. punkta a) apakšpunktā minētie kritēriji, tostarp informāciju par jebkādām izmaiņām atbildīgā subjekta apstākļos, kas var ietekmēt minēto kritēriju izpildi.

([42]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītājs dalībvalstī, kurā atrodas atbildīgā subjekta galvenais birojs, 2 nedēļu laikā pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu informē atbildīgo subjektu, ka tas uzraudzīs darbības, ko veic aģenti, izplatītāji vai cita veida infrastruktūra, ar kuru starpniecību atbildīgie subjekti darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību citā dalībvalstī, un par jebkādām turpmākām izmaiņām to uzraudzībā.

5. Šo pantu nepiemēro, kad *AMLA* pilda uzraudzītāja pienākumus.

39. pants

Informācijas sniegšana atbildīgajiem subjektiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji informāciju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu dara pieejamu to pārraudzībā esošajiem atbildīgajiem subjektiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā iekļauj:

a) Savienības līmeņa riska novērtējumu, ko Komisija veikusi, ievērojot 7. pantu, un visus attiecīgos Komisijas ieteikumus, pamatojoties uz minēto pantu;

b) valsts vai nozaru riska novērtējumus, kas veikti, ievērojot 8. pantu;

c) attiecīgās pamatnostādnes, ieteikumus un atzinumus, ko *AMLA* izdevusi saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 54. un 55. pantu;

d) informācija par trešām valstīm, kas identificētas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 III nodaļas 2. iedaļu;

e) jebkādas norādes un ziņojumus, ko sagatavojusi *AMLA*, citi uzraudzītāji, un attiecīgā gadījumā publiskā iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, finanšu ziņu vākšanas vienība vai jebkura cita kompetentā iestāde vai starptautiskās organizācijas un standartu noteicēji attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas metodēm, kas varētu attiekties uz nozari, un norādes, kuras var atvieglot to darījumu vai darbību identificēšanu, kas var būt saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku šajā nozarē, kā arī norādes par atbildīgo subjektu saistību izpildi saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji attiecīgā gadījumā veic informatīvus pasākumus, lai informētu to uzraudzībā esošos atbildīgos subjektus par to pienākumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji nekavējoties dara pieejamu informāciju par personām vai struktūrām, kas izraudzītas saistībā ar mērķtiecīgām finanšu sankcijām un ANO finanšu sankcijām, to uzraudzībā esošajiem atbildīgajiem subjektiem.

40. pants

Uz risku balstīta uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji uzraudzībā izmanto uz risku balstītu pieeju. Tādēļ dalībvalstis nodrošina, ka:

a) tām ir skaidra izpratne par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas pastāv viņu dalībvalstī;

b) tās novērtē visu būtisko informāciju par konkrētiem vietējiem un starptautiskiem riskiem, kas ir saistīti ar atbildīgo subjektu klientiem, produktiem un pakalpojumiem;

c) klātienes, neklātienes un tematiskās uzraudzības biežumu un intensitāti tās balsta uz atbildīgo subjektu riska profilu un uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem šajā dalībvalstī.

Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, uzraudzītāji izstrādā ikgadējas uzraudzības programmas, kurās ņem vērā grafiku un resursus, kas vajadzīgi, lai nekavējoties reaģētu gadījumā, kad ir objektīvas un būtiskas norādes par Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 pārkāpumiem.

2. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos nosaka kritērijus un metodiku atbildīgo subjektu raksturīgā un atlikušā riska profila novērtēšanai un klasificēšanai, kā arī šāda riska profila pārskatīšanas biežumu. Nosakot šo biežumu, ņem vērā visus galvenos notikumus vai to attīstību atbildīgo subjektu pārvaldībā un darbībās, kā arī uzņēmējdarbības veidu un lielumu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

3. Līdz 2028. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod uzraudzītājiem adresētas pamatnostādnes par:

a) uz risku balstītas uzraudzības pieejas iezīmēm;

b) pasākumiem, kas uzraudzītājiem jāievieš, lai nodrošinātu pienācīgu un efektīvu uzraudzību, tostarp lai apmācītu savus darbiniekus;

c) pasākumiem, kas atbilstoši riska pakāpei jāveic, īstenojot uzraudzību.

Attiecīgā gadījumā pirmajā daļā minētajās pamatnostādnēs ņem vērā novērtējumu, kuri veikti ievērojot Regulas (ES) 2024/1620 30. un 35. pantu, rezultātus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji ņem vērā atbildīgajam subjektam piešķirtās rīcības brīvības pakāpi un pienācīgi pārskata riska novērtējumus, kas ir šīs rīcības brīvības pamatā, un tā iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu atbilstību.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji sagatavo sīki izstrādātu gada darbības ziņojumu un ka minētā ziņojuma kopsavilkums ir publiskots. Minētajā kopsavilkumā neietver konfidenciālu informāciju, un tajā iekļauj:

a) uzraudzīto atbildīgo subjektu kategorijas un atbildīgo subjektu skaitu katrā kategorijā;

b) aprakstu par uzraudzītājiem uzticētajām pilnvarām un uzdotajiem uzdevumiem un attiecīgā gadījumā par 37. panta 4. punktā minētajiem mehānismiem, kuros tie piedalās, un – attiecībā uz vadošo uzraudzītāju – kopsavilkumu par veiktajām koordinācijas darbībām;

c) pārskatu par veiktajām uzraudzības darbībām.

41. pants

Centrālie kontaktpunkti

1. Piemērojot 37. panta 1. punktu un 38. panta 1. punktu, dalībvalstis var pieprasīt elektroniskās naudas emitentiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem to teritorijā ir iedibinājumi, kas nav meitasuzņēmums vai filiāle, vai kuri darbojas to teritorijā, izmantojot aģentu vai izplatītāju vai cita veida infrastruktūras starpniecību, saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā. Minētais centrālais kontaktpunkts atbildīgā subjekta vārdā nodrošina atbilstību NILL/TFN noteikumiem un atvieglo uzraudzītājiem uzraudzības veikšanu, tostarp pēc pieprasījuma nodrošinot uzraudzītājiem dokumentus un informāciju.

2. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos nosaka kritērijus, ko izmanto, lai noteiktu apstākļus, kādos ir lietderīgi, ievērojot 1. punktu, iecelt centrālo kontaktpunktu, un centrālo kontaktpunktu funkcijas.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

42. pants

Informācijas atklāšana finanšu ziņu vākšanas vienībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja, veicot atbildīgo subjektu pārbaudes vai jebkādā citā veidā, uzraudzītāji atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvajiem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu, tie nekavējoties informē finanšu ziņu vākšanas vienību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji, kuri ir pilnvaroti uzraudzīt akciju, ārvalstu valūtu un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informē finanšu ziņu vākšanas vienību, ja tie atklāj informāciju, kas varētu būt saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstība šā panta prasībām neaizstāj uzraudzības iestāžu pienākumu ziņot attiecīgajām kompetentajām iestādēm par visām noziedzīgām darbībām, ko tās atklāj vai par kurām tās uzzina saistībā ar savām uzraudzības darbībām.

43. pants

Informācijas sniegšana finanšu ziņu vākšanas vienībām

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji paziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai vismaz šādu informāciju:

a) saraksts ar iedibinājumiem, kas darbojas attiecīgajā dalībvalstī, un saraksts ar infrastruktūru, kas atrodas to uzraudzībā, ievērojot 38. panta 1. punktu, un jebkādas izmaiņas minētajos sarakstos;

b) jebkādi attiecīgi konstatējumi, kas liecina par nopietnām nepilnībām atbildīgo subjektu ziņošanas sistēmās;

c) ievērojot 40. pantu veikto riska novērtējumu rezultāti apkopotā veidā.

44. pants

Vispārīgi principi attiecībā uz sadarbību uzraudzības jomā

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji pēc iespējas lielākā mērā sadarbojas savā starpā neatkarīgi no to attiecīgā veida vai statusa. Šāda sadarbība var ietvert pierādījumu vākšanu, ko pieprasījuma saņēmējs uzraudzītājs savu pilnvaru ietvaros veic pieprasījuma iesniedzēja uzraudzītāja vārdā, un turpmāku tās informācijas apmaiņu, kas iegūta, veicot šādas pierādījumu vākšanas, vai šādu pierādījumu vākšanu atvieglošanu pieprasījuma iesniedzējam uzraudzītājam.

45. pants

Informācijas sniegšana par pārrobežu darbībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji piederības dalībvalstī pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma saņemšanas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 8. panta 1. punktu, informē uzraudzītājus uzņēmējā dalībvalstī par darbībām, ko atbildīgais subjekts plāno veikt uzņēmējā dalībvalstī.

Par jebkādām turpmākām izmaiņām, kas paziņotas uzraudzītājiem piederības dalībvalstī, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 8. panta 2. punktu, paziņo uzraudzītājiem uzņēmējā dalībvalstī pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā viena mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji piederības dalībvalstī kopīgo ar uzraudzītājiem uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar savām uzraudzības darbībām saņemto informāciju par darbībām, ko atbildīgais subjekts faktiski veicis uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, tostarp informāciju, ko atbildīgie subjekti iesnieguši, atbildot uz uzraudzības anketām, un visu attiecīgo informāciju, kas saistīta ar uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām.

Apmaiņu ar pirmajā daļā minēto informāciju veic vismaz reizi gadā. Ja minēto informāciju sniedz apkopotā veidā, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji piederības dalībvalstī nekavējoties atbild uz visiem uzraudzītāju uzņēmējā dalībvalstī papildu informācijas pieprasījumiem.

Atkāpjoties šā punkta no otrās daļas, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji piederības dalībvalstī informē uzraudzītājus uzņēmējā dalībvalstī tiklīdz atbildīgie subjekti ir saņēmuši paziņojumu, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 8. panta 1. punktu, par to, ka darbības uzņēmējā dalībvalstī ir uzsāktas.

46. pants

Noteikumi, kas ir saistīti ar sadarbību grupas uzraudzības kontekstā

1. Attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kuras ietilpst grupā, dalībvalstis nodrošina, ka 37. panta 1. punktā noteiktajos nolūkos piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāji neatkarīgi no to veida vai statusa pēc iespējas lielākā mērā sadarbojas savā starpā. Tie sadarbojas arī ar *AMLA*, kad tā pilda uzraudzītāja pienākumus.

2. Izņemot gadījumus, kad *AMLA* pilda uzraudzītāja pienākumus, dalībvalstis nodrošina, ka piederības dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāji uzrauga Regulas (ES) 2024/1624 II nodaļas 2. iedaļā minēto grupas politikas, procedūru un kontroles pasākumu efektīvu īstenošanu. Dalībvalstis arī nodrošina, ka uzņēmējas dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāji uzrauga, vai to dalībvalsts teritorijā esošie iedibinājumi atbilst Regulām (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113.

3. Šā panta nolūkā un izņemot gadījumus, kad NILL/TFN uzraudzības kolēģijas ir izveidotas saskaņā ar 49. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji sniedz cits citam visu informāciju, kas nepieciešama uzraudzības uzdevumu veikšanai, neatkarīgi no tā, vai tas tiek darīts pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas. Jo īpaši finanšu subjektu uzraudzītāji apmainās ar jebkādu informāciju, kas varētu būtiski ietekmēt kredītiestādes vai finanšu iestādes citā dalībvalstī raksturīgā vai atlikušā riska novērtējumu, tostarp:

a) grupas juridiskās, pārvaldības un organizatoriskās struktūras identifikāciju, aptverot visus meitasuzņēmumus un filiāles;

b) attiecīgo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un augstāko vadību, tostarp to atbilstības un piemērotības pārbaužu rezultātiem, neatkarīgi no tā, vai pārbaudes veiktas saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem;

c) informāciju par grupas politiku, procedūrām un kontroles pasākumiem;

d) klienta uzticamības pārbaudes informāciju, tostarp klientu lietas un darījumu uzskaiti;

e) informāciju par nelabvēlīgiem pavērsieniem attiecībā uz mātesuzņēmumu, meitasuzņēmumiem vai filiālēm, kas varētu nopietni ietekmēt citas grupas daļas;

f) informāciju par naudas sodiem, ko finanšu subjektu uzraudzītāji plāno noteikt, un administratīvajiem pasākumiem, ko finanšu subjektu uzraudzītāji plāno piemērot saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji savu pilnvaru ietvaros spēj veikt pierādījumu vākšanu pieprasījuma iesniedzēja uzraudzītāja vārdā un kopīgot informāciju, kas iegūta, veicot šādu pierādījumu vākšanu, vai atvieglot šādas izmeklēšanas veikšanu pieprasījuma iesniedzējam uzraudzītājam.

4. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos sīki izklāsta piederības valstī un uzņēmējā valstī esošo uzraudzītāju attiecīgos pienākumus un to savstarpējās sadarbības kārtību.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

5. Finanšu subjektu uzraudzītāji var atsaukties uz *AMLA* šādās situācijās:

a) ja finanšu subjektu uzraudzītājs nav paziņojis 3. punktā minēto informāciju;

b) ja sadarbības pieprasījums ir noraidīts vai nav izpildīts saprātīgā termiņā.

c) ja, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, ir domstarpības par konstatētajiem pārkāpumiem un par naudas sodiem vai administratīvajiem pasākumiem, kas jānosaka vai jāpiemēro subjektam vai grupai, lai novērstu minētos pārkāpumus.

AMLA var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 33. pantu. To darot, *AMLA* viena mēneša laikā sniedz atzinumu par pieprasījuma priekšmetu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka šis pants attiecas arī uz:

a) atbildīgo subjektu grupu nefinanšu sektorā uzraudzību;

b) tādu atbildīgo subjektu uzraudzību, kuri darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību bez jebkādas infrastruktūras citā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tie ir iedibināti, ja darbību uzraudzību minētajā citā dalībvalstī veic uzraudzītāji minētajā citā dalībvalstī, ievērojot 37. panta 1. punkta otro daļu.

Ja šā panta 5. punktā minētās situācijas rodas saistībā ar nefinanšu subjektu uzraudzītājiem, *AMLA* var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 38. pantu.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka gadījumos, kad atbildīgie subjekti nefinanšu sektorā, ir daļa no struktūrām, kurām ir kopīgas īpašumtiesības, pārvaldība vai atbilstības kontrole, tostarp tīkliem vai partnerībām, nefinanšu subjektu uzraudzītāji sadarbojas un apmainās ar informāciju.

47. pants

Uzraudzības sadarbība attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas veic pārrobežu darbības

1. Ja atbildīgie subjekti, kas nav daļa no grupas, veic pārrobežu darbības, kā minēts 54. panta 1. punktā, un uzraudzība ir dalīta starp piederības dalībvalstī un uzņēmējā dalībvalstī esošiem uzraudzītājiem, ievērojot 37. panta 1. punktu un 38. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka minētie uzraudzītāji pēc iespējas lielākā mērā sadarbojas cits ar citu un savstarpēji palīdz veikt uzraudzību, ievērojot 37. panta 1. punktu un 38. panta 1. punktu.

Pirmās daļas nolūkā un izņemot gadījumus, kad NILL/TFN uzraudzības kolēģijas ir izveidotas saskaņā ar 49. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji:

a) pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas sniedz cits citam visu informāciju, kas vajadzīga uzraudzības uzdevumu veikšanai, tostarp 46. panta 3. punkta pirmās daļas a), b) un d) apakšpunktā minēto informāciju, ja minētā informācija ir vajadzīga uzraudzības uzdevumu izpildei;

b) sniedz cits citam informāciju par jebkādām nelabvēlīgām norisēm saistībā ar atbildīgo subjektu, tā iedibinājumiem vai infrastruktūras veidiem, kas varētu nopietni ietekmēt subjekta atbilstību piemērojamajām prasībām, un par naudas sodiem vai administratīviem pasākumiem, ko tie plāno noteikt vai piemērot saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu;

c) savu pilnvaru ietvaros spēj veikt pierādījumu vākšanas pieprasījuma iesniedzēja uzraudzītāja vārdā un kopīgot informāciju, kas iegūta, veicot šādas pierādījumu vākšanas, vai atvieglot šādas pierādījumu vākšanas pieprasījuma iesniedzējam uzraudzītājam.

Šo punktu piemēro arī tādu atbildīgo subjektu gadījumā, kuri ir iedibināti vienā dalībvalstī un darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību citā dalībvalstī bez jebkādas infrastruktūras, ja darbību uzraudzību minētajā citā dalībvalstī veic uzraudzītāji minētajā dalībvalstī, ievērojot 37. panta 1. punkta otro daļu.

2. Ja atbildīgā subjekta un jebkura tā infrastruktūras veida citās dalībvalstīs uzraudzība ir uzticēta uzraudzītājiem piederības dalībvalstī, ievērojot 38. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji piederības dalībvalstī regulāri informē uzraudzītājus uzņēmējā dalībvalstī par pasākumiem, kas ieviesti atbildīgajā subjektā, un par minētā subjekta atbilstību piemērojamajām prasībām, tostarp tām, kuras ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī. Ja ir konstatēti nopietni, atkārtoti vai sistemātiski pārkāpumi, uzraudzītāji piederības dalībvalstī nekavējoties informē uzraudzītājus uzņēmējā dalībvalstī par minētajiem pārkāpumiem un jebkādiem naudas sodiem, ko tie plāno noteikt, un par administratīvajiem pasākumiem, ko tie plāno piemērot, lai tos novērstu.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji uzņēmējā dalībvalstī sniedz palīdzību uzraudzītājiem piederības dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka tiek veikta pārbaude, vai atbildīgais subjekts ievēro juridiskās prasības. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji uzņēmējā dalībvalstī informē uzraudzītājus piederības dalībvalstī par jebkādām nopietnām šaubām, kas tiem radušās attiecībā uz atbildīgā subjekta atbilstību piemērojamajām prasībām, un ka tie kopīgo jebkādu informāciju, kas šajā saistībā ir to rīcībā, ar uzraudzītājiem piederības dalībvalstī.

Šo punktu piemēro arī to atbildīgo subjektu gadījumā, kuri ir iedibināti vienā dalībvalstī un darbojas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību bez jebkādas infrastruktūras citā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad darbību uzraudzību minētajā citā dalībvalstī veic minētās uzraudzītāji minētajā citā dalībvalstī, ievērojot 37. panta 1. punkta otro daļu.

3. Uzraudzītāji spēj atsaukties uz *AMLA* jebkurā šādā situācijā:

a) ja uzraudzītājs nav paziņojis 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā vai 2. punkta pirmajā un otrajā daļā minēto informāciju;

b) ja sadarbības pieprasījums ir noraidīts vai nav izpildīts saprātīgā termiņā;

c) ja, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, ir domstarpības par konstatētajiem pārkāpumiem un par naudas sodiem vai administratīvajiem pasākumiem, kas jānosaka vai jāpiemēro subjektam, lai novērstu minētos pārkāpumus.

AMLA rīkojas saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 33. un 38. pantu. *AMLA* viena mēneša laikā sniedz atzinumu par pieprasījuma priekšmetu.

48. pants

Informācijas apmaiņa saistībā ar grupas mēroga politikas īstenošanu trešās valstīs

Uzraudzītāji, tostarp *AMLA*, informē cits citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot politiku, procedūras un kontroles pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1624 16. pantu. Šādos gadījumos uzraudzītāji var veikt saskaņotas darbības, lai rastu risinājumu. Novērtējot, kuras trešās valstis neļauj īstenot politiku, procedūras un kontroles pasākumus, kas paredzēti Regulas (ES) 2024/1624 16. pantā, uzraudzītāji ņem vērā visus juridiskos ierobežojumus, kas var kavēt pareizu minētās politikas, procedūru un kontroles pasākumu īstenošanu, tostarp dienesta noslēpumu, nepietiekamu datu aizsardzības līmeni un citus ierobežojumus, kas apgrūtina informācijas apmaiņu, kura var būt būtiska šim nolūkam.

2. IEDAĻA

NILL/TFN uzraudzības kolēģiju sadarbība un sadarbība ar partneriem trešās valstīs

49. pants

NILLN/TFN uzraudzības kolēģijas finanšu sektorā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītājs, kas atbild par kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupas mātesuzņēmumu vai kredītiestādes vai finanšu iestādes galveno biroju, izveido speciālas NILL/TFN uzraudzības kolēģijas jebkurā šādā situācijā:

a) ja kredītiestāde vai finanšu iestāde – tostarp to grupas – ir izveidojusi iedibinājumus vismaz divās dažādās dalībvalstīs, izņemot dalībvalsti, kurā atrodas tās galvenais birojs;

b) ja trešās valsts kredītiestāde vai finanšu iestāde ir izveidojusi iedibinājumus vismaz trīs dalībvalstīs.

2. Kolēģijas pastāvīgie locekļi ir finanšu subjektu uzraudzītājs, kas atbild par mātesuzņēmumu vai galveno biroju, finanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par iedibinājumiem uzņēmējās dalībvalstīs, un finanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par infrastruktūru uzņēmējās dalībvalstīs, ievērojot 38. pantu.

3. Šo pantu nepiemēro, kad *AMLA* pilda uzraudzītāja pienākumus.

4. NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbības ir samērīgas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku līmeni, kam pakļauta kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai to grupa, un ar tās pārrobežu darbību mērogu.

5. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji identificē:

a) visas kredītiestādes vai finanšu iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju savā dalībvalstī un kurām ir iedibinājumi citās dalībvalstīs vai trešās valstīs;

b) visus iedibinājumus, ko kredītiestādes vai finanšu iestādes ir izveidojušas citās dalībvalstīs vai trešās valstīs;

c) iedibinājumus, ko savā teritorijā ir izveidojušas citu dalībvalstu vai trešo valstu kredītiestādes vai finanšu iestādes.

6. Situācijās, uz kurām neattiecas 38. pants, ja kredītiestādes vai finanšu iestādes veic darbības citās dalībvalstīs saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, piederības dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs var uzaicināt minēto dalībvalstu finanšu subjektu uzraudzītājus piedalīties kolēģijā novērotāju statusā.

7. Ja kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupā ietilpst kāds atbildīgais subjekts nefinanšu sektorā, finanšu subjektu uzraudzītājs, kas izveido kolēģiju, uzaicina minēto atbildīgo subjektu uzraudzītājus piedalīties kolēģijā.

8. Dalībvalstis var atļaut izveidot NILL/TFN uzraudzības kolēģijas, ja Savienībā iedibināta kredītiestāde vai finanšu iestāde ir izveidojusi iedibinājumus vismaz divās trešās valstīs. Finanšu subjektu uzraudzītāji var uzaicināt partnerus minētajās trešās valstīs izveidot šādu kolēģiju. Finanšu subjektu uzraudzītāji, kas piedalās kolēģijā, noslēdz rakstisku nolīgumu, kurā sīki izklāstīti sadarbības un informācijas apmaiņas nosacījumi un procedūras.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka kolēģijas cita starpā tiek izmantotas, lai apmainītos ar informāciju, sniegtu savstarpēju palīdzību vai koordinētu uzraudzības pieeju grupai vai iestādei, tostarp attiecīgā gadījumā veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 pārkāpumus, kuri konstatēti grupas vai kredītiestādes, vai finanšu iestādes līmenī, vai iedibinājumos, kurus izveidojusi grupa vai iestāde, kas atrodas tā uzraudzītāja jurisdikcijā, kurš piedalās kolēģijā.

10. *AMLA* var piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģiju sanāksmēs un atvieglo to darbu saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 31. pantu. Ja *AMLA* nolemj piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģijas sanāksmēs, tai piešķir novērotājas statusu.

11. Finanšu subjektu uzraudzītāji var atļaut saviem partneriem trešās valstīs novērotāju statusā piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģijās gadījumā, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, vai ja Savienības grupām vai kredītiestādēm vai finanšu iestādēm ir filiāles un meitasuzņēmumi minētajās trešās valstīs, ar noteikumu, ka:

a) trešās valsts partneri iesniedz dalības pieteikumu, un kolēģijas locekļi piekrīt to dalībai, vai arī kolēģijas locekļi vienojas uzaicināt minētos trešo valstu partnerus;

b) tiek ievēroti Savienības datu aizsardzības noteikumi attiecībā uz datu nosūtīšanu;

c) trešās valsts partneri paraksta 8. punkta trešajā teikumā minēto rakstisko nolīgumu, un kopīgo ar kolēģiju attiecīgo informāciju, kas ir to rīcībā, lai uzraudzītu kredītiestādes vai finanšu iestādes, vai grupu;

d) uz izpausto informāciju attiecas garantija, ka tiek ievērotas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 67. panta 1. punktā minētajām prasībām, un to izmanto vienīgi iesaistīto finanšu subjektu uzraudzītāju vai partneru trešās valstīs uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.

Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji, kuri izveido kolēģijas, veic novērtējumu par to, vai ir izpildīti pirmās daļas nosacījumi, un iesniedz to kolēģijas pastāvīgajiem locekļiem. Minēto novērtējumu veic, pirms trešās valsts partnerim tiek ļauts pievienoties kolēģijai, un pēc tam to var veikt atkārtoti pēc vajadzības. Piederības dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāji var lūgt *AMLA* atbalstu minētā novērtējuma veikšanai.

12. Ja kolēģijas pastāvīgie locekļi to uzskata par vajadzīgu, var uzaicināt papildu novērotājus, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas konfidencialitātes prasības. Novērotāji var būt prudenciālie uzraudzītāji, tostarp ECB, kas rīkojas saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ([43]), kā arī Eiropas uzraudzības iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienības.

13. Ja kolēģijas locekļi nepiekrīt pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu, tie var nodot jautājumu *AMLA* un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 33. pantu.

14. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos norāda šādu informāciju:

a) vispārīgie nosacījumi NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbībai finanšu sektorā, ņemot vērā riska pakāpi, tostarp noteikumi par sadarbību starp pastāvīgajiem locekļiem un ar novērotājiem, un šādu kolēģiju operatīvai darbībai;

b) paraugs rakstiskam nolīgumam, kas finanšu subjektu uzraudzītājiem jāparaksta, ievērojot 8. punktu;

c) jebkādi papildu pasākumi, kas kolēģijām jāīsteno, ja grupās ietilpst atbildīgie subjekti nefinanšu sektorā;

d) dalības nosacījumi finanšu subjektu uzraudzītājiem trešās valstīs.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

50. pants

NILLN/TFN uzraudzības kolēģijas nefinanšu sektorā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par atbildīgo subjektu nefinanšu sektorā grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta nefinanšu sektorā galveno biroju, spēj izveidot īpašas NILL/TFN uzraudzības kolēģijas jebkurā šādā situācijā:

a) ja atbildīgais subjekts nefinanšu sektorā vai to grupa ir izveidojusi iedibinājumus vismaz divās dažādās dalībvalstīs, izņemot dalībvalsti, kurā atrodas tā galvenais birojs;

b) ja trešās valsts subjekts, uz kuru attiecas NILL/TFN prasības un kas nav kredītiestāde vai finanšu iestāde, ir izveidojis iedibinājumus vismaz trīs dalībvalstīs.

Šo punktu piemēro arī struktūrām, kurām ir kopīgas īpašumtiesības, pārvaldība vai atbilstības kontrole, tostarp tīkliem vai partnerībām, uz kurām attiecas grupas mēroga prasības, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 16. pantu.

Kolēģijas pastāvīgie locekļi ir nefinanšu subjektu uzraudzītājs, kas atbild par mātesuzņēmumu vai galveno biroju, un nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par iedibinājumiem uzņēmējās dalībvalstīs vai par minētā atbildīgā subjekta citās dalībvalstīs uzraudzību gadījumos, uz kuriem attiecas 37. panta 1. punkta otrā daļa.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad nefinanšu subjektu uzraudzītājs, kas atbild par grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta galveno biroju, neizveido kolēģiju, nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas minēti 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā, var iesniegt atzinumu, ka, ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kam ir pakļauts atbildīgais subjekts vai grupa, un tā pārrobežu darbību mērogu, kolēģija ir jāizveido. Minēto atzinumu iesniedz vismaz divi nefinanšu subjektu uzraudzītāji, un to adresē:

a) nefinanšu subjektu uzraudzītājam, kas atbild par grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta galveno biroju;

([43]) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

b) *AMLA*;

c) visiem pārējiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem.

Ja šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētais nefinanšu subjektu uzraudzītājs ir pašregulējuma struktūra, minēto atzinumu iesniedz arī publiskajai iestādei, kas atbild par minētās pašregulējuma struktūras pārraudzību, ievērojot 52. pantu.

3. Ja pēc tam, kad atzinums ir iesniegts, ievērojot 2. punktu, nefinanšu subjektu uzraudzītājs, kas atbild par grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta galveno biroju, joprojām uzskata, ka nav nepieciešams izveidot kolēģiju, dalībvalstis nodrošina, ka pārējie nefinanšu subjektu uzraudzītāji spēj izveidot kolēģiju ar noteikumu, ka tajā ir vismaz divi locekļi. Šādos gadījumos minētie nefinanšu subjektu uzraudzītāji pieņem lēmumu par to, kurš uzraudzītājs no viņu vidus ir atbildīgs par kolēģiju. Nefinanšu subjektu uzraudzītāju, kas atbild par grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta galveno biroju, informē par kolēģijas darbībām, un tas jebkurā laikā var pievienoties kolēģijai.

4. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka nefinanšu subjektu uzraudzītāji identificē:

a) visus atbildīgos subjektus nefinanšu sektorā, kuru galvenais birojs ir to dalībvalstī un kuriem ir iedibinājumi citās dalībvalstīs vai trešās valstīs;

b) visus iedibinājumus, ko izveidojuši minētie atbildīgie subjekti citās dalībvalstīs vai trešās valstīs;

c) iedibinājumus, ko savā teritorijā ir izveidojuši atbildīgie subjekti nefinanšu sektorā no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

5. Ja atbildīgie subjekti nefinanšu sektorā veic darbības citās dalībvalstīs saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, piederības dalībvalsts nefinanšu subjektu uzraudzītājs var uzaicināt minēto dalībvalstu nefinanšu subjektu uzraudzītājus piedalīties kolēģijā novērotāju statusā.

6. Ja nefinanšu sektora grupā ietilpst kāda kredītiestāde vai finanšu iestāde, bet to klātbūtne grupā neatbilst kolēģijas izveides kritērijam, ievērojot 49. pantu, uzraudzītājs, kas izveido kolēģiju, uzaicina minēto kredītiestāžu vai finanšu iestāžu finanšu subjektu uzraudzītājus piedalīties kolēģijā.

7. Dalībvalstis var atļaut izveidot NILL/TFN uzraudzības kolēģijas, ja Savienībā iedibināts atbildīgais subjekts nefinanšu sektorā ir izveidojis iedibinājumus vismaz divās trešās valstīs. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji var uzaicināt savus partnerus minētajās trešās valstīs izveidot šādu kolēģiju. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas piedalās kolēģijā, noslēdz rakstisku nolīgumu, kurā sīki izklāstīti sadarbības un informācijas apmaiņas nosacījumi un procedūras.

Ja kolēģija ir izveidota saistībā ar Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai to grupām, šā punkta pirmajā daļā minētajā rakstiskajā nolīgumā ietver arī procedūras, ar kurām nodrošina, ka netiek kopīgota informācija, kas savākta, ievērojot ar Regulas (ES) 2024/1624 21. panta 2. punktu, ja vien netiek piemērota 21. panta 2. punkta otrā daļa.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka kolēģijas cita starpā tiek izmantotas, lai apmainītos ar informāciju, sniegtu savstarpēju palīdzību vai koordinētu uzraudzības pieeju grupai vai atbildīgajam subjektam, tostarp attiecīgā gadījumā veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 pārkāpumus, kuri konstatēti grupas vai atbildīgā subjekta līmenī, vai iedibinājumos, kurus izveidojusi grupa vai atbildīgais subjekts, kas atrodas tā uzraudzītāja jurisdikcijā, kurš piedalās kolēģijā.

9. *AMLA* var piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģiju sanāksmēs un veicina to darbu saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 36. pantu. Ja *AMLA* nolemj piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģijas sanāksmēs, tai piešķir novērotājas statusu.

10. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji var atļaut saviem partneriem trešās valstīs novērotāju statusā piedalīties NILL/TFN uzraudzības kolēģijās gadījumā, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, vai ja Savienības atbildīgajiem subjektiem nefinanšu sektorā vai to grupām ir filiāles un meitasuzņēmumi minētajās trešās valstīs, ar noteikumu, ka:

a) trešās valsts partneri iesniedz dalības pieteikumu, un kolēģijas locekļi piekrīt to dalībai, vai arī kolēģijas locekļi vienojas uzaicināt minētos trešo valstu partnerus;

b) tiek ievēroti Savienības datu aizsardzības noteikumi attiecībā uz datu nosūtīšanu;

c) trešās valsts partneri paraksta 7. punktā minēto rakstisko nolīgumu, un kopīgo ar kolēģiju attiecīgo informāciju, kas ir to rīcībā, lai uzraudzītu atbildīgo subjektu vai grupu;

d) uz izpausto informāciju attiecas garantija, ka tiek ievērotas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 67. panta 1. punktā minētajām prasībām, un to izmanto vienīgi iesaistīto nefinanšu subjektu uzraudzītāju vai partneru trešās valstīs uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.

Dalībvalstis nodrošina, ka nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par grupas mātesuzņēmumu vai atbildīgā subjekta galveno biroju, vai – gadījumos, uz kuriem attiecas 3. punkts, kolēģiju – veic novērtējumu par to, vai ir izpildīti šā punkta pirmās daļas nosacījumi, un iesniedz to kolēģijas pastāvīgajiem locekļiem. Minēto novērtējumu veic, pirms trešās valsts partnerim tiek ļauts pievienoties kolēģijai, un pēc tam to var veikt atkārtoti pēc vajadzības. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji, kas atbild par novērtējumu, var lūgt *AMLA* atbalstu minētā novērtējuma veikšanai.

11. Ja kolēģijas pastāvīgie locekļi to uzskata par vajadzīgu, var uzaicināt papildu novērotājus, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas konfidencialitātes prasības. Novērotāji var būt finanšu ziņu vākšanas vienības.

12. Ja kolēģijas locekļi nepiekrīt pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu, tie var nodot jautājumu *AMLA* un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 38. pantu. *AMLA* divu mēnešu laikā sniedz savu atzinumu jautājumā, kurš izraisa domstarpības.

13. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos norāda šādu informāciju:

a) vispārīgie nosacījumi NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbībai nefinanšu sektorā, tostarp noteikumi par sadarbību starp pastāvīgajiem locekļiem un ar novērotājiem, un šādu kolēģiju operatīvai darbībai;

b) paraugs rakstiskam nolīgumam, kas nefinanšu subjektu uzraudzītājiem jāparaksta, ievērojot 7. punktu;

c) dalības nosacījumi nefinanšu subjektu uzraudzītājiem trešās valstīs;

d) jebkādi papildu pasākumi, kas kolēģijām jāīsteno, ja grupās ietilpst kredītiestādes vai finanšu iestādes.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

14. Līdz 2029. gada 10. jūlijam un pēc tam reizi divos gados *AMLA* sniedz atzinumu par NILL/TFN uzraudzības kolēģiju darbību nefinanšu sektorā. Atzinumā ietver:

a) pārskatu par nefinanšu subjektu uzraudzītāju izveidotajām kolēģijām;

b) novērtējumu par minēto kolēģiju veiktajām darbībām un sasniegto sadarbības līmeni, kā arī grūtībām, kas radušās kolēģiju darbībā.

51. pants

Sadarbība ar uzraudzītājiem trešās valstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji spēj noslēgt sadarbības nolīgumus, kas paredz sadarbību un konfidenciālas informācijas apmaiņu ar partneriem trešās valstīs. Šādi sadarbības nolīgumi atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem, un tos noslēdz, pamatojoties uz savstarpību, un uz tiem attiecas garantija, ka tiek ievērotas dienesta

noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 67. panta 1. punktā minētajām prasībām. Konfidenciālu informāciju, ar ko tiek veikta apmaiņa saskaņā ar minētajiem sadarbības nolīgumiem, izmanto tikai minēto iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkā.

Ja informācijas, ar ko tiek veikta apmaiņa, izcelsme ir citā dalībvalstī, to izpauž tikai ar nepārprotamu tā uzraudzītāja piekrišanu, kurš to ir kopīgojis, un attiecīgā gadījumā tikai tiem nolūkiem, kam šis uzraudzītājs ir devis piekrišanu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā *AMLA* sniedz tādu palīdzību, kāda nepieciešama, lai novērtētu trešās valsts partnerim piemērojamo dienesta noslēpuma prasību līdzvērtīgumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji paziņo *AMLA* par jebkuru nolīgumu, kas parakstīts, ievērojot šo pantu, viena mēneša laikā pēc tā parakstīšanas.

4. Līdz 2029. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos īstenošanas tehnisko standartu projektos norāda veidni, kas jāizmanto 1. punktā minēto sadarbības nolīgumu noslēgšanai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 53. pantu.

3. IEDAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz pašregulējuma struktūrām

52. pants

Pašregulējuma struktūru pārraudzība

1. Ja dalībvalstis, ievērojot šīs direktīvas 37. panta 3. punktu, nolemj atļaut pašregulējuma struktūrām uzraudzīt Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos atbildīgos subjektus, tās nodrošina, ka šādu pašregulējuma struktūru darbības minēto funkciju izpildē pārrauga publiskā iestāde.

2. Publiskā iestāde, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, ir atbildīga par to, lai Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem tiktu nodrošināta pienācīga un efektīva uzraudzības sistēma, tostarp:

a) verificējot to, ka jebkura pašregulējuma struktūra, kas veic vai vēlas veikt 37. panta 1. punktā minētās funkcijas, atbilst minētā panta 3. punkta prasībām;

b) sniedzot norādījumus attiecībā uz 37. panta 1. punktā minēto funkciju izpildi;

c) nodrošinot, ka pašregulējuma struktūras pienācīgi un efektīvi pilda šīs nodaļas 1. iedaļā noteiktās funkcijas;

d) pārskatot atbrīvojumus, kurus pašregulējuma struktūras ir piešķīrušas attiecībā uz pienākumu sagatavot individuālu dokumentētu riska novērtējumu, ievērojot 37. panta 5. punkta b) apakšpunktu;

e) regulāri informējot pašregulējuma struktūras par visām *AMLA* plānotajām darbībām vai veiktajiem uzdevumiem, kas ir būtiski to uzraudzības funkcijas veikšanai, un jo īpaši par profesionālizvērtēšanas plānošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 35. pantu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskajai iestādei, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, tiek piešķirtas pietiekamas pilnvaras, lai izpildītu 2. punktā minētos pienākumus. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskajai iestādei ir vismaz šādas pilnvaras:

a) uzlikt par pienākumu sagatavot visu informāciju, kas attiecas uz atbilstības pārraudzību un pārbaužu veikšanu, izņemot jebkādu informāciju, kuru savākuši Regulas (ES) 2024/1624 3. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie atbildīgie subjekti, lai noskaidrotu sava klienta juridisko stāvokli, ievērojot minētās regulas 21. panta 2. punkta nosacījumus, vai lai

izpildītu uzdevumu aizstāvēt vai pārstāvēt šo klientu tiesvedībā vai saistībā ar to, tostarp sniegt konsultācijas par šādu tiesvedību uzsākšanu vai izvairīšanos no tām; neatkarīgi no tā, vai šāda informācija tika vākta pirms šādas tiesvedības, tās laikā vai pēc tās;

b) izdot norādījumus pašregulējuma struktūrai, lai novērstu 37. panta 1. punktā noteikto funkciju nepildīšanu vai neatbilstību minētā panta 6. punkta prasībām, vai lai novērstu jebkādas šādas nepilnības.

Izdodot norādījumus pašregulējuma struktūrai saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu, publiskā iestāde ņem vērā visus attiecīgos ieteikumus, ko tā ir sniegusi vai ko ir sniegusi *AMLA*.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskās iestāde, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, veic savas funkcijas, nepakļaujoties nepamatotai ietekmēšanai.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka tās publiskā iestādes darbiniekiem, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, ir saistošas dienesta noslēpuma prasības, kas ir līdzvērtīgas 67. pantā noteiktajām prasībām, un ka viņi uztur augstus profesionālos standartus, tostarp augstus profesionālos konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus, un ka un viņiem piemīt augsti morālie standarti. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, ir ieviesusi procedūras interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai.

5. Dalībvalstis var paredzēt efektīvus, samērīgus un atturošus pasākumus vai sankcijas attiecībā uz pašregulējuma struktūru nespēju izpildīt kādu pieprasījumu, norādījumus vai citus pasākumus, ko iestāde veikusi, ievērojot 2. vai 3. punktu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, savlaicīgi, tieši vai ar finanšu ziņu vākšanas vienības starpniecību informē iestādes, kuru kompetencē ir veikt izmeklēšanu un saukt pie atbildības par noziedzīgu darbību veikšanu, par jebkādiem pārkāpumiem, par kuriem ir noteikti kriminālsodi un kurus tā konstatē, veicot savus uzdevumus.

7. Publiskā iestāde, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, publicē gada ziņojumu, kurā ietver informāciju par:

a) katras pašregulējuma struktūras konstatēto pārkāpumu skaitu un veidu, kā arī naudas sodus vai administratīvos pasākumus, kas noteikti vai piemēroti atbildīgajiem subjektiem;

b) to aizdomīgo darījumu skaitu, par kuriem katras pašregulējuma struktūras uzraudzībā esošie atbildīgie subjekti ir ziņojuši finanšu ziņu vākšanas vienībai, neatkarīgi no tā, vai šie ziņojumi ir iesniegti tieši, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 69. panta 1. punktu, vai katra pašregulējuma struktūra to nosūtījusi finanšu ziņu vākšanas vienībai, ievērojot minētās regulas 70. panta 1. punktu;

c) to šīs direktīvas 55. panta 1. punktā minēto naudas sodu un citu periodisku soda maksājumu vai administratīvu pasākumu skaitu un aprakstu, ko katra pašregulējuma struktūra noteikusi vai piemērojusi saskaņā ar šīs nodaļas 4. iedaļu, lai nodrošinātu atbildīgo subjektu atbilstību Regulai (ES) 2024/1624;

d) to pasākumu skaitu un aprakstu, ko publiskā iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, ir veikusi saskaņā ar šo pantu, un pašregulējuma struktūrām izdoto norādījumu skaitu.

Pirmajā daļā minēto ziņojumu dara pieejamu tās publiskās iestādes tīmekļa vietnē, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, un iesniedz to Komisijai un *AMLA*.

4. IEDAĻA

Naudas sodi un administratīvie pasākumi

53. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgos subjektus var saukt pie atbildības par Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 pārkāpumiem saskaņā ar šo iedaļu.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un piemērot kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par naudas sodiem un administratīvajiem pasākumiem un nodrošina, ka uzraudzītāji šādus naudas sodus var noteikt un administratīvos pasākumus var piemērot saistībā ar Regulas (ES) 2024/1624 vai Regulas (ES) 2023/1113 pārkāpumiem, un nodrošina, ka tie tiek izpildīti. Visi sodi vai pasākumi, kuri tiek noteikti vai piemēroti, ievērojot šo iedaļu, ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi sodi, šo pantu var piemērot tā, ka naudas sodu ierosina uzraudzītājs un piemēro tiesu iestāde, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir iedarbīgi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība kā naudas sodiem, ko piemērojuši uzraudzītāji. Jebkurā gadījumā noteiktie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Līdz 2027. gada 10. jūlijam pirmajā daļā minētās dalībvalstis paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem, ievērojot šo punktu, un nekavējoties paziņo par visiem turpmākajiem grozījumiem.

4. Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 pārkāpuma gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad pienākumi attiecas uz juridiskām personām, naudas sodus var noteikt un administratīvos pasākumus var piemērot ne tikai juridiskajai personai, bet arī augstākajai vadībai un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja uzraudzītāji konstatē pārkāpumus, par kuriem ir noteikti kriminālsodi, tie savlaicīgi informē iestādes, kuru kompetencē ir izmeklēt noziedzīgas darbības un saukt pie atbildības par tām.

5. Saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem naudas sodus nosaka un administratīvos pasākumus piemēro kādā no šādiem veidiem:

a) tieši piemēro uzraudzītāji;

b) savstarpēji sadarbojoties uzraudzītājiem un citām iestādēm;

c) uzraudzītāju atbildībā deleģējot pilnvaras citām iestādēm;

d) uzraudzītājiem iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Līdz 2027. gada 10. oktobrim dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA* informāciju par pasākumiem, kas attiecas uz naudas sodu noteikšanu vai administratīvo pasākumu piemērošanu, ievērojot šo punktu, tostarp attiecīgā gadījumā informāciju par to, vai noteiktiem sodiem vai pasākumiem ir jāizmanto īpaša procedūra.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot naudas soda vai administratīvo pasākumu veidu un līmeni, uzraudzītāji ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;

b) pārkāpuma atkārtojumu skaitu;

c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

d) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, tajā skaitā tās kopējo apgrozījumu vai gada ienākumus;

e) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;

f) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;

g) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;

h) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par Regulas (ES) 2024/1624 vai Regulas (ES) 2023/1113 pārkāpumiem, kurus to vārdā vai to labā ir izdarījusi kāda persona, rīkojoties individuāli vai kā šīs juridiskās personas struktūras daļa un ieņemot vadošo amatu minētajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādiem faktoriem:

a) pilnvaras pārstāvēt juridisko personu;

b) pilnvaras pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā;

c) pilnvaras īstenot kontroli juridiskajā personā.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja personas nepietiekamas uzraudzības vai kontroles dēļ, kā minēts šā panta 7. punktā, kāda juridiskajai personai pakļauta persona ir varējusi izdarīt Regulas (ES) 2024/1624 vai Regulas (ES) 2023/1113 pārkāpumus tās vārdā vai tās labā.

9. Īstenojot savas pilnvaras noteikt naudas sodus un piemērot administratīvos pasākumus, uzraudzītāji cieši sadarbojas un attiecīgā gadījumā koordinē savas darbības ar citām attiecīgajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka šie naudas sodi un administratīvie pasākumi dod vēlamos rezultātus, un koordinē savu rīcību, izskatot pārrobežu mēroga lietas.

10. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus un iesniedz tos pieņemšanai Komisijā. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos nosaka:

a) rādītājus, ko izmanto, lai klasificētu pārkāpumu smaguma pakāpi;

b) kritērijus, kuri jāņem vērā, nosakot naudas sodu līmeni vai piemērojot administratīvus pasākumus, ievērojot šo iedaļu;

c) metodiku periodisko soda maksājumu noteikšanai, ievērojot 57. pantu, tostarp to biežumu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 49.–52. pantu.

11. Līdz 2026. gada 10. jūlijam *AMLA* izdod pamatnostādnes par pamatsummām naudas sodu noteikšanai attiecībā pret apgrozījumu, sadalījumā pēc pārkāpuma veida un atbildīgo subjektu kategorijas.

54. pants

Uzraudzības pasākumi attiecībā uz atbildīgo subjektu iedibinājumiem un konkrētām darbībām, kas veiktas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību

1. Tādu atbildīgo subjektu iedibinājumiem, kuri nav kvalificējami kā kredītiestādes vai finanšu iestādes vai tādu atbildīgo subjektu infrastruktūras veidiem, attiecībā uz kuriem uzraudzītājs uzņēmējā dalībvalstī veic uzraudzību, ievērojot 38. panta 1. punktu, piemēro šā panta 2.–5. punktus.

2. Ja uzraudzītāji uzņēmējā dalībvalstī konstatē piemērojamo prasību pārkāpumus, tie pieprasa atbildīgajiem subjektiem, kas darbojas, izmantojot 1. punktā minētos iedibinājumus vai infrastruktūras veidus, ievērot piemērojamās prasības un informē uzraudzītājus piederības dalībvalstī par pārkāpumiem, kas konstatēti minētajos atbildīgajos subjektos, un par pieprasījumu ievērot prasības.

3. Ja atbildīgie subjekti neveic vajadzīgos pasākumus, uzraudzītāji uzņēmējā dalībvalstī attiecīgi informē uzraudzītājus piederības dalībvalstī.

Uzraudzītāji piederības dalībvalstī rīkojas nekavējoties un veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais atbildīgais subjekts novērš pārkāpumus, kas konstatēti tā iedibinājumos vai infrastruktūras veidos uzņēmējā dalībvalstī. Uzraudzītāji piederības dalībvalstī informē uzraudzītājus uzņēmējā dalībvalstī par visām darbībām, kas veiktas, ievērojot šo punktu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, situācijās, kad atbildīgie subjekti, kas darbojas, izmantojot iedibinājumus vai cita veida infrastruktūru, to teritorijā, kā minēts 1. punktā, izdara nopietnus, atkārtotus vai sistemātiskus pārkāpumus, kuri nekavējoties jānovērš, uzraudzītājiem uzņēmējā dalībvalstī ir atļauts pēc savas iniciatīvas veikt atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu minētos pārkāpumus. Minētie pasākumi ir īslaicīgi un tiek izbeigti, kad konstatētie pārkāpumi ir novērsti, tostarp ar atbildīgā subjekta uzraudzītāju piederības dalībvalstī palīdzību vai sadarbojoties ar tiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji uzņēmējā dalībvalstī nekavējoties informē atbildīgā subjekta uzraudzītāju piederības dalībvalstī, tiklīdz ir konstatēti nopietni, atkārtoti vai sistemātiski pārkāpumi un tiklīdz ir veikts jebkāds pasākums, ievērojot pirmo daļu, ja vien pasākumi nav veikti sadarbībā ar uzraudzītājiem izcelsmes dalībvalstī.

5. Ja uzraudzītāji piederības dalībvalstī un uzņēmējā dalībvalstī nepiekrīt pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz kādu atbildīgo subjektu, tie var nodot jautājumu *AMLA* un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1620 33. un 38. pantu. *AMLA* viena mēneša laikā sniedz savu atzinumu jautājumā, kurš izraisa domstarpības.

55. pants

Naudas sodi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem tiek noteikti naudas sodi par nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem šādu Regulas (ES) 2024/1624 noteikumu pārkāpumiem, neatkarīgi no tā, vai tie izdarīti tīši vai nolaidības dēļ:

a) II nodaļa (atbildīgo subjektu iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi);

b) III nodaļa (klientu uzticamības pārbaude);

c) V nodaļa (ziņošanas pienākumi);

d) 77. pants (ierakstu saglabāšana).

Dalībvalstis arī nodrošina, ka naudas sodus var noteikt, ja atbildīgie subjekti nav ievērojuši administratīvos pasākumus, kas tiem piemēroti, ievērojot šīs direktīvas 56. pantu, vai par pārkāpumiem, kas nav nopietni, atkārtoti vai sistemātiski.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta pirmajā daļā minētajos gadījumos maksimālais naudas sods, ko var noteikt, ir vismaz divas reizes lielākas par pārkāpuma rezultātā gūto labumu, ja šo labuma apmēru var noteikt, vai vismaz 1 000 000 EUR, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.

Dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, pirmajā daļā minētā vērtība ir atbilstošā vērtība valsts valūtā 2024. gada 9. jūlijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, atkāpjoties no 2. punkta, ja attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, var noteikt arī šādus naudas sodus:

a) juridiskas personas gadījumā – maksimālos naudas sodus vismaz 10 000 000 EUR apmērā, vai dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā vērtība valsts valūtā 2024. gada 9. jūlijā, vai 10 % apmērā no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem pārskatiem, ko apstiprinājusi vadības struktūra, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka; ja atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kuram ir jāsagatavo konsolidētie finanšu pārskati saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ([44]) 22. pantu, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstošais ienākumu veids saskaņā ar attiecīgo grāmatvedības režīmu, ņemot vērā pēdējos pieejamos konsolidētos pārskatus, ko apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;

b) fiziskas personas gadījumā – maksimālos naudas sodus vismaz 5 000 000 EUR apmērā vai dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā vērtība valsts valūtā 2024. gada 9. jūlijā.

4. Dalībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes noteikt naudas sodus, kas pārsniedz 2. un 3. punktā minētās summas.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot naudas soda apmēru, tiek ņemta vērā atbildīgā subjekta spēja maksāt sodu un ka gadījumos, kad naudas sods var ietekmēt prudenciālā regulējuma ievērošanu, uzraudzītāji apspriežas ar iestādēm, kuru kompetencē ir uzraudzīt atbildīgo subjektu atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

([44]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

56. pants

Administratīvie pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji var piemērot administratīvus pasākumus atbildīgajam subjektam, ja tie konstatē:

a) Regulas (ES) 2024/1624 vai Regulas (ES) 2023/1113 pārkāpumus, vai nu apvienojumā ar naudas sodiem par nopietniem, atkārtotiem un sistemātiskiem pārkāpumiem, vai atsevišķi;

b) atbildīgā subjekta iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu nepilnības, kas varētu izraisīt a) apakšpunktā minēto prasību pārkāpumus, un administratīvie pasākumi var novērst minēto pārkāpumu rašanos vai samazināt to risku;

c) to, ka atbildīgā subjekta iekšējā politika, procedūras un kontroles pasākumi nav samērīgi ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, tās predikatīvo nodarījumu vai teroristu finansēšanas riskiem, kuriem subjekts ir pakļauts.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji var vismaz:

a) sniegt ieteikumus;

b) uzdot atbildīgajiem subjektiem ievērot norādījumus, tostarp īstenot īpašus korektīvus pasākumus;

c) izdot publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma veids;

d) izdot rīkojumu, ar ko fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;

e) ierobežot vai sašaurināt atbildīgo subjektu veidojošo iestāžu uzņēmējdarbību, darbības vai tīklu vai pieprasīt pārtraukt darbības;

f) ja atbildīgajam subjektam vajadzīga atļauja – atcelt vai apturēt attiecīgo atļauju;

g) pieprasīt izmaiņas pārvaldības struktūrā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji ar 2. punktā minētajiem administratīvajiem pasākumiem, var, jo īpaši:

a) pieprasīt bez nepamatotas kavēšanās sniegt jebkādus datus vai informāciju, kas vajadzīga to uzdevumu izpildei, ievērojot šo nodaļu, pieprasīt iesniegt jebkuru dokumentu vai noteikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības;

b) pieprasīt pastiprināt iekšējo politiku, procedūras un kontroles pasākumus;

c) pieprasīt atbildīgajam subjektam piemērot īpašu politiku vai prasības attiecībā uz klientu kategorijām vai atsevišķiem klientiem, darījumiem, darbībām vai piegādes kanāliem, kas rada augstu risku;

d) pieprasīt īstenot pasākumus, kuri nepieciešami, lai samazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, kas raksturīgs atbildīgā subjekta darbībām un produktiem.

e) jebkurai personai, kas pilda vadības pienākumus atbildīgajā subjektā, vai jebkurai citai fiziskai personai, kas ir saukta pie atbildības par pārkāpumu, uzlikt pagaidu aizliegumu veikt pārvaldības funkcijas atbildīgajos subjektos.

4. Šā panta 2. punktā minētajiem administratīvajiem pasākumiem attiecīgā gadījumā nosaka saistošus termiņus to īstenošanai. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji veic pēcpasākumus un novērtē, vai atbildīgais subjekts īsteno prasītās darbības.

5. Dalībvalstis var pilnvarot uzraudzītājus piemērot papildu administratīvo pasākumu veidus, kas nav minēti 2. punktā.

57. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja atbildīgie subjekti piemērojamā termiņā neizpilda administratīvos pasākumus, ko uzraudzītājs piemērojis, ievērojot 56. panta 2. punkta b), d), e) un g) apakšpunktu, uzraudzītāji spēj noteikt periodiskus soda maksājumus, lai panāktu minēto administratīvo pasākumu izpildi.

2. Periodiski soda maksājumi ir iedarbīgi un samērīgi. Periodiskos soda maksājumus nosaka līdz brīdim, kad atbildīgais subjekts vai attiecīgā persona izpilda attiecīgos administratīvos pasākumus.

3. Neatkarīgi no 2. punkta attiecībā uz juridiskām personām periodiskā soda maksājuma summa nepārsniedz 3 % no to dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā vai – attiecībā uz fiziskām personām – 2 % no to dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā.

4. Periodiskos soda maksājumus nosaka tikai laikposmā, kas nepārsniedz sešus mēnešus pēc uzraudzītāja lēmuma paziņošanas. Ja pēc minētā laikposma beigām atbildīgais subjekts vēl nav izpildījis administratīvo pasākumu, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji var noteikt periodiskus soda maksājumus papildu laikposmā, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumu par periodiska soda maksājuma noteikšanu var pieņemt no dienas, kad sākta administratīvā pasākuma piemērošana.

Periodisko soda maksājumu piemēro no minētā lēmuma pieņemšanas dienas.

58. pants

Naudas sodu, administratīvo pasākumu un periodisku soda maksājumu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji savā tīmekļa vietnē pieejamā formātā publicē lēmumus, ar ko nosaka naudas sodus, piemēro 56. panta 2. punkta c)–g) apakšpunktā minētos administratīvos pasākumus, ievērojot 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai ar ko nosaka periodiskus soda maksājumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētos lēmumus uzraudzītājs publicē, tiklīdz personas, kuras ir atbildīgas par pārkāpumu, ir informētas par minētajiem lēmumiem.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja publikācija attiecas uz administratīviem pasākumiem, par kuriem ir iesniegta pārsūdzība un kuriem nav mērķa novērst nopietnus, atkārtotus un sistemātiskus pārkāpumus, dalībvalstis var atļaut minēto administratīvo pasākumu publicēšanu atlikt līdz pārsūdzības iesniegšanas termiņa beigām.

Ja publicēšana attiecas uz lēmumiem, par kuriem ir iesniegta pārsūdzība, uzraudzītāji savā tīmekļa vietnē nekavējoties publicē arī šādu informāciju un visu turpmāko informāciju par pārsūdzību un šādas pārsūdzības iznākumu. Publicē arī jebkādu lēmumu, ar ko anulē iepriekšējo lēmumu par naudas soda noteikšanu, administratīva pasākuma piemērošanu vai periodiska soda maksājuma noteikšanu.

3. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo personu identitāti, kā arī par naudas sodu un periodisko soda maksājumu summām. Dalībvalstīm nav pienākuma piemērot šo daļu lēmumiem, ar kuriem piemēro izmeklēšanas rakstura administratīvus pasākumus, vai kuri pieņemti, ievērojot 56. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

Ja uzraudzītāji pēc katra atsevišķā gadījuma novērtējuma uzskata, ka pirmajā daļā minētā atbildīgo personu identitātes vai šādu personu personas datu publicēšana ir nesamērīga, vai ja publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai notiekošu izmeklēšanu, uzraudzītāji:

a) atliek lēmuma publicēšanu līdz brīdim, kad vairs nepastāv iemesli tā nepublicēšanai;

b) lēmumu publicē anonīmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publikācija nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību; šādā gadījumā attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzēts, ka šajā laikposmā anonīmas publicēšanas iemesli beigs pastāvēt;

c) nepublicē lēmumu vispār gadījumā, ja a) un b) apakšpunktā minētās iespējas tiek uzskatītas par nepietiekamām, lai nodrošinātu vienu no šādiem aspektiem:

i) to, ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte;

ii) lēmuma publicēšanas samērīgumu attiecībā uz naudas sodiem un administratīviem pasākumiem par pārkāpumiem, kas tiek uzskatīti par maznozīmīgiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura publikācija saskaņā ar šo pantu ir pieejama uzraudzītāju tīmekļa vietnē piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus glabā uzraudzītāju tīmekļa vietnē tikai tik ilgi, cik nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā piecus gadus.

59. pants

Informācijas apmaiņa par naudas sodiem un administratīviem pasākumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to uzraudzītāji un attiecīgā gadījumā publiskā iestāde, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, veicot uzraudzības funkcijas, informē *AMLA* par visiem naudas sodiem, kas noteikti, un administratīvajiem pasākumiem, kas piemēroti saskaņā ar šo iedaļu, tostarp par jebkādām pārsūdzībām saistībā ar tiem un to iznākumu. Šādu informāciju kopīgo arī ar citiem uzraudzītājiem, ja naudas sods vai administratīvais pasākums attiecas uz subjektu, kas darbojas divās vai vairāk dalībvalstīs.

2. *AMLA* savā tīmekļa vietnē saglabā saites uz katra uzraudzītāja publikāciju par naudas sodiem un administratīvajiem pasākumiem, kas noteikti un piemēroti saskaņā ar 58. pantu, un norāda, uz cik ilgu laikposmu katra dalībvalsts publicē naudas sodus un administratīvos pasākumus.

5. IEDAĻA

Ziņošana par pārkāpumiem

60. pants

Ziņošana par pārkāpumiem un ziņojošo personu aizsardzība

1. Direktīvu (ES) 2019/1937 piemēro ziņošanai par Regulu (ES) 2024/1624 un (ES) 2023/1113 un šīs direktīvas pārkāpumiem, un to personu aizsardzībai, kuras ziņo par šādiem pārkāpumiem, kā arī to personu aizsardzībai, uz kurām attiecas minētie ziņojumi.

2. Uzraudzības iestādes ir iestādes, kuru kompetencē ir izveidot ārējos ziņošanas kanālus un veikt turpmākus pasākumus saistībā ar ziņojumiem, ciktāl tas attiecas uz prasībām, kas piemērojamas atbildīgajiem subjektiem, saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1937.

3. Publiskās iestādes, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, kuras minētas 52. pantā, ir iestādes, kuru kompetencē izveidot ārējos ziņošanas kanālus un veikt turpmākus pasākumus saistībā ar pašregulējuma struktūru un to darbinieku ziņojumiem, ciktāl tas attiecas uz prasībām, kas piemērojamas pašregulējuma struktūrām, pildot uzraudzības funkcijas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes nefinanšu sektorā katru gadu ziņo *AMLA* šādus elementus:

a) to ziņojumu skaits, kas saņemti, ievērojot 1. punktu, un informācija par to ziņojumu īpatsvaru, attiecībā uz kuriem ir veikti vai joprojām tiek veikti turpmāki pasākumi, tostarp par to, vai tie ir vai nav pabeigti, kā arī par noraidītajiem ziņojumiem;

b) to pārkāpumu veidi, par kuriem sniegti ziņojumi;

c) ja attiecībā uz ziņojumiem ir veikti turpmāki pasākumi – uzraudzītāja veikto darbību apraksts, un attiecībā uz ziņojumiem, kas vēl nav pabeigti, – uzraudzītāja plānotās darbības;

d) ja ziņojumi ir noraidīti,– to noraidīšanas iemesli.

Ikgadējos ziņojumos, kā minēts pirmajā daļā, neietver nekādu informāciju par ziņojošo personu identitāti vai nodarbošanos vai jebkādu citu informāciju, kas varētu ļaut tās identificēt.

V NODAĻA

SADARBĪBA

1. IEDAĻA

NILL/TFN sadarbība

61. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka politikas veidotājiem, finanšu ziņu vākšanas vienībām, uzraudzītājiem, tostarp *AMLA*, un citām kompetentajām iestādēm, kā arī nodokļu iestādēm ir efektīvi mehānismi, kas nodrošina, ka tās var iekšzemē sadarboties un koordinēt politikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un novērst mērķtiecīgu finanšu sankciju neīstenošanu un izvairīšanos no tām, kā arī ka tās var izpildīt 8. pantā noteiktās saistības.

2. Attiecībā uz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, ko kompetentās iestādes ieguvušas, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 IV nodaļu un šīs direktīvas II nodaļas 1 iedaļu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var savlaicīgi un bez maksas sniegt šādu informāciju partnerēm citu dalībvalstu vai trešo valstu kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis neaizliedz un nenosaka nesaprātīgus vai nepamatoti ierobežojošus nosacījumus informācijas vai palīdzības apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un to partnerēm šīs direktīvas nolūkā. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes neatsaka palīdzības pieprasījumu, pamatojoties uz to, ka:

a) tiek uzskatīts, ka pieprasījums ietver arī nodokļu jautājumus;

b) valsts tiesību aktos ir noteikts, ka atbildīgajiem subjektiem ir jāievēro slepenība vai konfidencialitāte, izņemot gadījumus, kad attiecīgo pieprasīto informāciju aizsargā advokātu konfidencialitāte vai kad ir piemērojams juridisks dienesta noslēpums, kā paredzēts Regulas (ES) 2024/1624 70. panta 2. punktā;

c) pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī notiek pierādījumu vākšana, izmeklēšana vai tiesvedība, vai finanšu ziņu vākšanas vienība veic analīzi, ja vien šāda palīdzība netraucē šo pierādījumu vākšanu, izmeklēšanu, tiesvedību vai finanšu ziņu vākšanas vienības veikto analīzi;

d) pieprasījuma iesniedzējas partneres kompetentās iestādes veids vai statuss atšķiras no pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes veida vai statusa.

62. pants

Kompetento iestāžu saraksta paziņošana

1. Lai atvieglotu un veicinātu efektīvu sadarbību un jo īpaši informācijas apmaiņu, dalībvalstis paziņo Komisijai un *AMLA*:

a) to uzraudzītāju sarakstu, kas ir atbildīgi par to, lai uzraudzītu atbildīgo subjektu atbilstību Regulai (ES) 2024/1624, kā arī attiecīgā gadījumā tās publiskās iestādes nosaukumu, kura pārrauga pašregulējuma struktūras, kas veic uzraudzības funkcijas saskaņā ar šo direktīvu, un to kontaktinformāciju;

b) finanšu ziņu vākšanas vienības kontaktinformāciju;

c) citu kompetento valsts iestāžu sarakstu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā sniedz šādu kontaktinformāciju:

a) kontaktpunkts vai, ja tāda nav, kontaktpersonas vārds, uzvārds un amats;

b) kontaktpunkta e-pasta adrese un tālruņa numurs vai, ja tas nav iespējams, kontaktpersonas profesionālā e-pasta adrese un tālruņa numurs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai un *AMLA*, ievērojot 1. punktu sniegtā informācija tiek atjaunināta, tiklīdz rodas kādas izmaiņas.

4. *AMLA* savā tīmekļa vietnē publicē 1. punktā minēto iestāžu reģistru un atvieglo 2. punktā minētās informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm. Reģistrā iekļautās iestādes savu pilnvaru robežās tiek izmantotas kā kontaktpunkts partnerēm kompetentajām iestādēm. Finanšu ziņu vākšanas vienības un uzraudzības iestādes tiek izmantotas arī kā *AMLA* kontaktpunkts.

63. pants

Sadarbība ar *AMLA*

Finanšu ziņu vākšanas vienība un uzraudzības iestādes sadarbojas ar *AMLA* un sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama, lai tā varētu veikt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulām (ES) 2024/1624 un (ES) 2024/1620.

2. IEDAĻA

Sadarbība ar citām iestādēm un konfidenciālas informācijas apmaiņa

64. pants

Sadarbība saistībā ar kredītiestādēm vai finanšu iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji, finanšu ziņu vākšanas vienības un iestādes, kas saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem ir kompetentas uzraudzīt kredītiestādes vai finanšu iestādes, cieši sadarbojas savā starpā savu kompetenču ietvaros un sniedz cita citai informāciju, kas ir būtiska to attiecīgo uzdevumu veikšanai. Šāda sadarbība un informācijas apmaiņa neietekmē notiekošo pierādījumu vākšanu, analīzi, ko veic finanšu ziņu vākšanas vienība, izmeklēšanu vai tiesvedību saskaņā ar tās dalībvalsts krimināltiesībām vai administratīvajām tiesībām, kurā atrodas finanšu subjektu uzraudzītājs vai iestāde, kurai saskaņā ar citiem tiesību aktiem ir piešķirta kompetence uzraudzīt kredītiestādes vai finanšu iestādes, un neietekmē ar dienesta noslēpumu saistītos pienākumus, kā paredzēts 67. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad finanšu subjektu uzraudzītāji atklāj tādas nepilnības NILL/TFN iekšējās kontroles sistēmā un Regulas (ES) 2024/1624 prasību piemērošanā attiecībā uz kredītiestādēm, kas būtiski palielina riskus, kuriem iestāde ir vai varētu būt pakļauta, finanšu subjektu uzraudzītājs nekavējoties informē Eiropas Banku iestādi (EBI) un iestādi vai struktūru, kas uzrauga kredītiestādi saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, tostarp ECB, kura rīkojas saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013.

Iespējama paaugstināta riska gadījumā finanšu subjektu uzraudzītājiem ir iespēja sadarboties un kopīgot informāciju ar valsts iestādēm, kuras uzrauga iestādi saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un sagatavot kopēju novērtējumu, kas uzraudzītājam, kurš pirmais nosūtījis paziņojumu, ir jāpaziņo EBI. *AMLA* tiek informēta par visiem šādiem paziņojumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja finanšu subjektu uzraudzītāji konstatē, ka kredītiestāde ir atteikusies sākt vai ir nolēmusi izbeigt darījuma attiecības, bet dokumentētā klienta pilnīga pārbaude, ievērojot Regulas (ES) 2024/1624 21. panta 3. punktu, neattaisno šādu atteikumu, tie informē iestādi, kura atbild par minētās kredītiestādes atbilstības Direktīvai 2014/92/ES vai Direktīvai (ES) 2015/2366 nodrošināšanu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu subjektu uzraudzītāji sadarbojas ar noregulējuma iestādēm, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā, vai ar norīkotajām iestādēm, kā noteikts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā.

Finanšu uzraudzītāji informē pirmajā daļā minētās iestādes, ja, veicot savas uzraudzības darbības, tie konstatē, pamatojoties uz NILL/TFN, jebkādu šādu situāciju:

a) lielāka iespējamība, ka noguldījumi kļūst nepieejami;

b) risks, ka kredītiestādi vai finanšu iestādi uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 4. punktu.

Pēc šā punkta pirmajā daļā minēto iestāžu pieprasījuma, ja ir lielāka iespējamība, ka noguldījumi kļūs nepieejami, vai ir risks, ka kredītiestādi vai finanšu iestādi uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 4. punktu, finanšu subjektu uzraudzītāji informē minētās iestādes par visiem darījumiem, kontiem vai darījuma attiecībām, ko pārvalda minētā kredītiestāde vai finanšu iestāde un ko finanšu ziņu vākšanas vienība ir apturējusi saskaņā ar 24. pantu.

5. Finanšu subjektu uzraudzītāji katru gadu ziņo *AMLA* par savu sadarbību ar citām iestādēm, ievērojot šo pantu, kā arī par finanšu ziņu vākšanas vienību iesaisti šādā sadarbībā.

6. Līdz 2029. gada 10. jūlijam *AMLA*, apspriežoties ar EBI, izdod pamatnostādnes par sadarbību starp finanšu subjektu uzraudzītājiem un 2., 3. un 4. punktā minētajām iestādēm, tostarp par finanšu ziņu vākšanas vienību iesaistīšanas līmeni šādā sadarbībā.

65. pants

Sadarbība saistībā ar revidentiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji, kuri atbild par revidentiem, un attiecīgā gadījumā publiskās iestādes, kuras pārrauga pašregulējuma struktūras, ievērojot šīs direktīvas IV nodaļu, to finanšu ziņu vākšanas vienības un publiskās iestādes, kuras ir kompetentas pārraudzīt obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK ([45]) 32. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 537/2014 ([46]) 20. pantu, savu kompetenču ietvaros cieši sadarbojas un sniedz cita citai informāciju saistībā ar to attiecīgo uzdevumu veikšanu.

Šā panta pirmajā daļā minētās iestādes izmanto konfidenciālu informāciju, ar kuru tās apmainās, ievērojot šo pantu, tikai savu funkciju veikšanai šīs direktīvas vai citu pirmajā daļā minēto Savienības tiesību aktu darbības jomā un saistībā ar administratīviem vai tiesas procesiem, kas ir konkrēti saistīti ar minēto funkciju veikšanu.

2. Dalībvalstis var aizliegt 1. punktā minētajām iestādēm sadarboties, ja šāda sadarbība, tostarp informācijas apmaiņa, varētu ietekmēt notiekošu pierādījumu vākšanu, analīzi, ko veic finanšu ziņu vākšanas vienība, izmeklēšanu vai tiesvedību saskaņā ar tās dalībvalsts krimināltiesībām vai administratīvajām tiesībām, kurā iestādes atrodas.

66. pants

Sadarbība ar iestādēm, kas atbild par mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzītāji, to finanšu ziņu vākšanas vienības un iestādes, kas atbild par mērķtiecīgu finanšu sankciju īstenošanu, cieši sadarbojas savā starpā savu attiecīgo kompetenču ietvaros un sniedz cita citai informāciju, kas ir būtiska to attiecīgo uzdevumu veikšanai.

Šā panta pirmajā daļā minētās iestādes izmanto konfidenciālo informāciju, ar kuru tās apmainās, ievērojot šo pantu, tikai savu funkciju veikšanai šīs direktīvas vai citu Savienības tiesību aktu darbības jomā un saistībā ar administratīviem vai tiesas procesiem, kas ir konkrēti saistīti ar minēto funkciju veikšanu.

2. Dalībvalstis var aizliegt 1. punktā minētajām iestādēm sadarboties, ja šāda sadarbība, tostarp informācijas apmaiņa, varētu ietekmēt notiekošu pierādījumu vākšanu, izmeklēšanu vai tiesvedību saskaņā ar tās dalībvalsts krimināltiesībām vai administratīvajām tiesībām, kurā iestādes atrodas.

([45]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

([46]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

67. pants

Prasības attiecībā uz dienesta noslēpumu

1. Dalībvalstis pieprasa, lai visām personām, kuras strādā vai ir strādājušas pie uzraudzītājiem un 52. pantā minētajās publiskajās iestādēs, kā arī pie revidentiem vai ekspertiem, kuri darbojas minēto uzraudzītāju vai iestāžu vārdā, ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas kriminālizmeklēšana un kriminālvajāšana saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem, un informāciju, kas sniegta finanšu ziņu vākšanas vienībām, ievērojot 42. un 43. pantu, konfidenciālu informāciju, kuru pirmajā daļā minētās personas saņem, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, var atklāt tikai kopsavilkumā vai apkopotā veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķus atbildīgos subjektus.

2. Šā panta 1. punkts neliedz informācijas apmaiņu starp:

a) uzraudzītājiem dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs, tostarp *AMLA*, kad tā pilda uzraudzītāja pienākumus, vai publiskajām iestādēm, kā minēts šīs direktīvas 52. pantā;

b) uzraudzītājiem, kā arī šīs direktīvas 52. pantā minētajām publiskajām iestādēm un finanšu ziņu vākšanas vienībām;

c) uzraudzītājiem, kā arī šīs direktīvas 52. pantā minētajām publiskajām iestādēm un Regulas (ES) 2024/1624 2. panta 1. punkta 44) apakšpunkta c) un d) punktā minētajām kompetentajām iestādēm;

d) finanšu subjektu uzraudzītājiem un iestādēm, kuras atbild par kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību, tostarp ECB, kas rīkojas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, neatkarīgi no tā, vai tie atrodas dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkā uz informācijas apmaiņu attiecas 1. punktā paredzētās dienesta noslēpuma prasības.

3. Jebkura iestāde vai pašregulējuma struktūra, kura saņem konfidenciālu informāciju, ievērojot 2. punktu, izmanto šo informāciju tikai:

a) savu uzdevumu pildīšanā saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem NILL/TFN jomā, prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības, tostarp sankciju piemērošanas jomā;

b) pārsūdzot iestādes vai pašregulējuma struktūras lēmumu, tostarp tiesvedībā;

c) tiesvedībā, kura uzsākta, ievērojot īpašus noteikumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti šīs direktīvas vai prudenciālā regulējuma un kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības jomā.

68. pants

Informācijas apmaiņa starp uzraudzītājiem un ar citām iestādēm

1. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2024/1624 70. panta 2. punkts, dalībvalstis atļauj informācijas apmaiņu starp:

a) uzraudzītājiem un publiskajām iestādēm, kuras uzrauga pašregulējuma struktūras, ievērojot šīs direktīvas IV nodaļu, neatkarīgi no tā, vai tās atrodas vienā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs;

b) uzraudzītājiem un iestādēm, kuras saskaņā ar likumu atbild par finanšu tirgu uzraudzību, pildot savas attiecīgās uzraudzības funkcijas;

c) uzraudzītājiem, kuri atbild par revidentiem, un attiecīgā gadījumā publiskajām iestādēm, kuras pārrauga pašregulējuma struktūras, ievērojot šīs direktīvas IV nodaļu, un publiskajām iestādēm, kuras ir kompetentas pārraudzīt obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus, ievērojot Direktīvas 2006/43/EK 32. pantu un Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantu, tostarp dažādu dalībvalstu iestādēm.

Šīs direktīvas 67. panta 1. un 3. punktā noteiktās dienesta noslēpuma prasības neliedz veikt apmaiņu ar informāciju, kas minēta šā punkta pirmajā daļā.

Konfidenciālu informāciju, ar ko apmainās, ievērojot šo punktu, izmanto tikai attiecīgo iestāžu pienākumu izpildei un saistībā ar administratīviem vai tiesas procesiem, kas konkrēti saistīti ar minēto funkciju veikšanu. Uz saņemto informāciju jebkurā gadījumā attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 67. panta 1. punktā minētajām prasībām.

2. Dalībvalstis var atļaut izpaust noteiktu informāciju citām valsts iestādēm, kuras saskaņā ar likumu ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību vai kurām ir noteikts pienākums apkarot vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tās predikatīvos nodarījumus vai teroristu finansēšanu. Šīs direktīvas 67. panta 1. un 3. punktā noteiktās dienesta noslēpuma prasības neliedz šādu izpaušanu.

Tomēr konfidenciālu informāciju, ar ko apmainās, ievērojot šo punktu, drīkst izmantot tikai attiecīgo iestāžu tādu uzdevumu veikšanai, kas noteikti ar tiesību aktiem. Uz personām, kurām ir piekļuve šādai informācijai, attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 67. panta 1. punktā minētajām prasībām.

3. Dalībvalstis var atļaut izpaust noteiktu informāciju, kas saistīta ar atbildīgo subjektu atbilstības Regulai (ES) 2024/1624 uzraudzību, parlamentārām izmeklēšanas komitejām, revīzijas palātām un citām par pierādījumu vākšanu atbildīgām struktūrām to dalībvalstī, ievērojot šādus nosacījumus:

a) minētajām struktūrām ir valsts tiesību aktos precīzi noteiktas pilnvaras izmeklēt vai rūpīgi pārbaudīt uzraudzītāju un tādu iestāžu darbību, kuras ir atbildīgas par šādu uzraudzību reglamentējošiem tiesību aktiem;

b) informācija ir absolūti nepieciešama a) apakšpunktā minēto pilnvaru izpildei;

c) uz personām, kurām ir piekļuve informācijai, saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 1. punktā minētajām;

d) ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to neizpauž bez nepārprotamas tā uzraudzītāja piekrišanas, kurš to ir izpaudis, un tikai tādiem nolūkiem, kādiem šis uzraudzītājs ir devis savu piekrišanu.

Dalībvalstis var arī atļaut izpaust informāciju, ievērojot šā punkta pirmo daļu, pagaidu izmeklēšanas komitejām, ko Eiropas Parlaments izveidojis saskaņā ar LESD 226. pantu un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmuma 95/167/EK, Euratom, EOTK ([47]) 2. pantu, ja šāda izpaušana ir nepieciešama minēto komiteju darbībai.

3. IEDAĻA

Pamatnostādnes sadarbībai

69. pants

Pamatnostādnes sadarbībai NILL/TFN jomā

Līdz 2029. gada 10. jūlijam *AMLA* sadarbībā ar ECB, Eiropas uzraudzības iestādēm, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO* izdod pamatnostādnes par:

a) sadarbību starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar šīs nodaļas 1. iedaļu, kā arī ar šīs nodaļas 2. iedaļā minētajām iestādēm un par centrālajiem reģistriem atbildīgajām struktūrām, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;

b) procedūrām, kas iestādēm, kuru kompetencē ir uzraudzīt vai pārraudzīt atbildīgos subjektus saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, jāizmanto, lai, pildot savus uzdevumus saskaņā ar minētajiem Savienības tiesību aktiem, ņemtu vērā bažas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

([47]) Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Lēmums 95/167/EK, Euratom, EOTK (1995. gada 19. aprīlis) par sīki izstrādātiem Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumiem (OV L 113, 19.5.1995., 1. lpp.).

VI NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA

70. pants

Noteiktu kategoriju personas datu apstrāde

1. Ciktāl tas ir nepieciešams šīs direktīvas nolūkā, kompetentās iestādes var apstrādāt Regulas (ES) 2016/679 9. panta 1. punktā minētās īpašās personas datu kategorijas un personas datus, kas attiecas uz minētās regulas 10. pantā minēto sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem, ievērojot atbilstošus datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzības pasākumus papildus šādiem aizsardzības pasākumiem:

a) šādu datu apstrādi veic tikai katrā atsevišķā gadījumā katras kompetentās iestādes darbinieki, kuri ir īpaši norīkoti un pilnvaroti veikt šos uzdevumus;

b) kompetento iestāžu darbinieki ievēro augstus konfidencialitātes un datu aizsardzības profesionālos standartus, viņiem piemīt augsti morālie standarti un ir atbilstīgas prasmes, tostarp attiecībā uz ētisku rīcību ar lielo datu kopām;

c) tehniskie un organizatoriskie pasākumi tiek veikti, lai nodrošinātu datu drošību atbilstoši augstiem tehnoloģiskiem standartiem.

2. Šā panta 1. punktā minētie aizsardzības pasākumi attiecas arī uz Regulas (ES) 2018/1725 10. panta 1. punktā minēto īpašo datu kategoriju un personas datu, kas attiecas uz šīs regulas 11. pantā minēto sodāmību un nodarījumiem, apstrādi šīs direktīvas nolūkā, ko veic Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

71. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Direktīvas 10. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2024. gada 9. jūlija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10 pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts izraudzītajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Deleģētais akts, kas pieņemts ievērojot 10. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par trijiem mēnešiem.

72. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2023/1113 34. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

73. pants

***FIU.net* pārejas pārvaldība**

Līdz 2027. gada 10. jūlijam Komisija nodod *FIU.net* pārvaldību *AMLA*.

Līdz šādas nodošanas pabeigšanai Komisija sniedz palīdzību, kas nepieciešama *FIU.net* darbībai un informācijas apmaiņai starp finanšu ziņu vākšanas vienībām Savienības teritorijā. Šajā nolūkā Komisija regulāri organizē ES finanšu ziņu vākšanas vienību platformas sanāksmes, kurā piedalās dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienību pārstāvji, lai pārraudzītu *FIU.net* darbību.

74. pants

Grozījumi Direktīvā (ES) 2015/849

Direktīvu (ES) 2015/849 groza šādi:

1) direktīvas 30. panta 5. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

"5. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par faktiskajiem īpašniekiem vienmēr ir pieejama:

a) kompetentajām iestādēm un *FIU* – bez ierobežojumiem;

b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;

c) jebkurai personai vai organizācijai, kas var pierādīt leģitīmas intereses.

Šīs daļas c) apakšpunktā minētajām personām vai organizācijām ir atļauta piekļuve vismaz informācijai par faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, pastāvīgās dzīvesvietas valsti un valstspiederību, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.";

2) direktīvas 31. panta 4. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par trasta vai līdzīga juridiska veidojuma faktiskajiem īpašniekiem vienmēr ir pieejama:

a) kompetentajām iestādēm un *FIU* – bez ierobežojumiem;

b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;

c) jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas var pierādīt, ka tai ir leģitīmas intereses piekļūt informācijai par faktiskajiem īpašniekiem.

Informācija, kas pieejama pirmās daļas c) apakšpunktā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, ietver faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu un pastāvīgās dzīvesvietas valsti un valstspiederību, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru."

75. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2019/1937

Direktīvas (ES) 2019/1937 pielikuma II daļas A iedaļas 2. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1624 (2024. gada 31. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai (OV L, 2024/1624, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj)."

76. pants

Pārskatīšana

Līdz 2032. gada 10. jūlijam un vēlāk reizi trijos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

77. pants

Atcelšana

Direktīvu (ES) 2015/849 atceļ no 2027. gada 10. jūlija.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un Regulu (ES) 2024/1624 un tās lasa saskaņā ar šīs direktīvas pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

78. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2027. gada 10. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 74. panta prasības līdz 2025. gada 10. jūlijam, 11., 12., 13. un 15. panta prasības līdz 2026. gada 10. jūlijam un 18. panta prasības līdz 2029. gada 10. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šajā punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

79. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

80. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2024. gada 31. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
1. panta 1. punkts	—	—
1. panta 2. punkts	—	—
1. panta 3. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
1. panta 4. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
1. panta 5. punkts	—	2. panta 1. punkta 2. apakšpunkts
1. panta 6. punkts	—	2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunkts
2. panta 1. punkts	—	3. pants
2. panta 2. punkts	—	4. pants
2. panta 3. punkts	—	6. panta 1. punkts
2. panta 4. punkts	—	6. panta 2. punkts
2. panta 5. punkts	—	6. panta 3. punkts
2. panta 6. punkts	—	6. panta 4. punkts
2. panta 7. punkts	—	6. panta 5. punkts
2. panta 8. punkts	—	7. pants
2. panta 9. punkts	—	4. panta 3. punkts un 6. panta 6. punkts
3. panta 1. punkts	—	2. panta 1. punkta 5. apakšpunkts
3. panta 2. punkts	—	2. panta 1. punkta 6. apakšpunkts
3. panta 3. punkts	—	2. panta 1. punkta 4. apakšpunkts
3. panta 4. punkts	—	2. panta 1. punkta 3. apakšpunkts
3. panta 5. punkts	—	2. panta 1. punkta 47. apakšpunkts
3. panta 6. punkts	—	2. panta 1. punkta 28. apakšpunkts
3. panta 6. punkta a) apakšpunkts	—	51. līdz 55. pants
3. panta 6. punkta b) apakšpunkts	—	58. pants
3. panta 6. punkta c) apakšpunkts	—	57. pants
3. panta 7. punkts	—	2. panta 1. punkta 11. apakšpunkts
3. panta 8. punkts	—	2. panta 1. punkta 22. apakšpunkts
3. panta 9. punkts	—	2. panta 1. punkta 34. apakšpunkts un 2. panta 2. punkts
3. panta 10. punkts	—	2. panta 1. punkta 35. apakšpunkts un 2. panta 5. punkts

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
3. panta 11. punkts	—	2. panta 1. punkta 36. apakšpunkts
3. panta 12. punkts	—	2. panta 1. punkta 40. apakšpunkts
3. panta 13. punkts	—	2. panta 1. punkta 19. apakšpunkts
3. panta 14. punkts	—	2. panta 1. punkta 12. apakšpunkts
3. panta 15. punkts	—	2. panta 1. punkta 41. apakšpunkts
3. panta 16. punkts	—	2. panta 1. punkta 17. apakšpunkts
3. panta 17. punkts	—	2. panta 1. punkta 23. apakšpunkts
3. panta 18. punkts	—	2. panta 1. punkta 7. apakšpunkts
3. panta, 19. punkts	—	—
4. panta	3. punkts	—
5. pants	—	—
6. pants	7. pants	—
7. pants	8. pants	—
8. panta 1. punkts	—	10. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	—	10. panta 2. un 3. punkts
8. panta 3. punkts	—	9. panta 1. punkts
8. panta 4. punkts	—	9. panta 2. punkts
8. panta 5. punkts	—	9. panta 2. un 3. punkts
9. pants	—	29. pants
10. panta 1. punkts	—	79. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	—	79. panta 3. punkts
11. pants	—	19. panta 1., 2. un 5. punkts
12. pants	—	19. panta 7. punkts un 79. panta 2. punkts
13. panta 1. punkts	—	20. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	—	20. panta 2. punkts
13. panta 3. punkts	—	20. panta 2. punkts
13. panta 4. punkts	—	20. panta 4. punkts
13. panta 5. punkts	—	47. pants
13. panta 6. punkts	—	22. panta 4. punkts
14. panta 1. punkts	—	23. panta 1. un 4. punkts
14. panta 2. punkts	—	23. panta 2. punkts

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
14. panta 3. punkts	—	23. panta 3. punkts
14. panta 4. punkts	—	21. panta 1. un 2. punkts
14. panta 5. punkts	—	26. panta 2. un 3. punkts
15. pants	—	20. panta 2. punkta otrā daļa un 33. pants
16. pants	—	33. panta 1. un 8. punkts
17. pants	—	—
18. panta 1. punkts	—	34. panta 1. punkts
18. panta 2. punkts	—	34. panta 2. punkts
18. panta 3. punkts	—	34. panta 3. punkts
18. panta 4. punkts	—	—
18.a panta 1. punkts	—	29. panta 4. punkts
18.a panta 2. punkts	—	29. panta 5. un 6. punkts un 35. panta a) punkts
18.a panta 3. punkts	—	29. panta 5. un 6. punkts un 35. panta b) punkts
18.a panta 4. punkts	—	—
18.a panta 5. punkts	—	29. panta 6. punkts
19. pants	—	36. pants
20. pants	—	9. panta 2. punkts, 20. panta 1. punkts un 42. panta 1. punkts
20. panta a) punkts	—	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punkts un 20. panta 1. punkta g) apakšpunkts
20. panta b) punkts	—	42. panta 1. punkts
20.a pants	—	43. pants
21. pants	—	44. pants
22. pants	—	45. pants
23. pants	—	46. pants
24. pants	—	39. pants
25. pants	—	48. panta 1. punkts
26. pants	—	48. pants
27. pants	—	49. pants
28. pants	—	48. panta 3. punkts
29. pants	—	—

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
30. panta 1. punkts	—	63. panta 1. punkts, 2. punkta otrā daļa un 4. punkts un 68. pants
30. panta 2. punkts	—	63. panta 5. punkts
30. panta 3. punkts	10. panta 1. punkts	—
30. panta 4. punkts	10. panta 7. un 10. punkts	24. pants
30. panta 5. punkta pirmā daļa	11. pants un 12. panta 2. punkts	—
30. panta 5. punkta otrā daļa	12. panta 1. punkts	—
30. panta 5. punkta trešā daļa	—	—
30. panta 5.a punkts	11. panta 4. punkts un 13. panta 12. punkts	—
30. panta 6. punkts	11. panta 1., 2. un 3. punkts	—
30. panta 7. punkts	61. panta 2. punkts	—
30. panta 8. punkts	—	22. panta 7. punkts
30. panta 9. punkts	15. pants	—
30. panta 10. punkts	10. panta 19. un 20. punkts	—
31. panta 1. punkts	—	58. pants, 64. panta 1. punkts un 68. pants
31. panta 2. punkts	—	64. panta 3. punkts
31. panta 3. punkts	—	64. panta 5. punkts
31. panta 3.a punkts	10. panta 1., 2. un 3. punkts	67. pants
31. panta 4. punkta pirmā daļa	11. pants un 12. panta 2. punkts	—
31. panta 4. punkta otrā daļa	12. panta 1. punkts	—
31. panta 4. punkta trešā daļa	—	—
31. panta 4. punkta ceturtā daļa	11. panta 2. punkts	—
31. panta 4.a punkts	11. panta 4. punkts un 13. panta 12. punkts	—
31. panta 5. punkts	10. panta 7. un 10. punkts	24. pants
31. panta 6. punkts	—	22. panta 7. punkts
31. panta 7. punkts	61. panta 2. punkts	—
31. panta 7.a punkts	15. pants	—
31. panta 9. punkts	10. panta 19. un 20. punkts	—
31. panta 10. punkts	—	58. panta 4. punkts
31.a pants	17. panta 1. punkts	—
32. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
32. panta 2. punkts	62. panta 1. punkts	—
32. panta 3. punkts	19. panta 2. punkts, 3. punkta pirmā daļa, 4. un 5. punkts	—
32. panta 4. punkts	21. panta 1. punkts un 22. panta 1. punkta pirmā daļa	—
32. panta 5. punkts	22. panta 1. punkta otrā daļa	—
32. panta 6. punkts	22. panta 2. punkts	—
32. panta 7. punkts	24. panta 1. punkts	—
32. panta 8. punkts	19. panta 3. punkta otrā daļa	—
32. panta 9. punkts	21. panta 4. punkts	—
32.a panta 1. punkts	16. panta 1. punkts	—
32.a panta 2. punkts	16. panta 2. punkts	—
32.a panta 3. punkts	16. panta 3. punkts	—
32.a panta 4. punkts	16. panta 5. punkts	—
32.b pants	18. pants	—
33. panta 1. punkts	—	69. panta 1. punkts
33. panta 2. punkts	—	69. panta 6. punkts
34. panta 1. punkts	—	70. panta 1. punkts
34. panta 2. punkts	—	70. panta 2. punkts
34. panta 3. punkts	40. panta 5. punkts	—
35. pants	—	71. pants
36. pants	42. pants	—
37. pants	—	72. pants
38. pants	60. pants	11. panta 2. punkta ceturtā daļa un 4. punkts, 14. pants un 69. panta 7. punkts
39. pants	—	73. pants
40. pants	—	77. pants
41. pants	70. pants	76. pants
42. pants	—	78. pants
43. pants	—	—
44. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts	—
44. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
44. panta 3. punkts	—	—
44. panta 4. punkts	9. panta 3. un 6. punkts	—
45. panta 1. punkts	—	16. panta 1. punkts
45. panta 2. punkts	—	18. panta 3., 4. un 5 punkts
45. panta 3. punkts	—	17. panta 1. punkts
45. panta 4. punkts	48. pants	—
45. panta 5. punkts	—	17. panta 2. punkts
45. panta 6. punkts	—	17. panta 3. punkts
45. panta 7. punkts	—	17. panta 4. punkts
45. panta 8. punkts	—	16. panta 3. punkts
45. panta 9. punkts	41. panta 1. punkts	—
45. panta 10. punkts	41. panta 2. punkts	—
45. panta 11. punkts	41. panta 3. punkts	—
46. panta 1. punkts	—	12. un 15. pants
46. panta 2. punkts	39. panta 2. punkts	—
46. panta 3. punkts	28. panta 1. punkts	—
46. panta 4. punkts	—	11. panta 1. punkts
47. panta 1. punkts	4. panta 1. un 2. punkts	—
47. panta 2. punkts	6. panta 1. punkts	—
47. panta 3. punkts	6. panta 2. punkts	—
48. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts	—
48. panta 1.a punkts	37. panta 5. punkts un 62. panta 1. punkts	—
48. panta 2. punkts	37. panta 2. un 6. punkts	—
48. panta 3. punkts	37. panta 7. punkts	—
48. panta 4. punkts	37. panta 1. punkta pirmā daļa, 46. pants un 54. panta 4. punkts	—
48. panta 5. punkts	46. panta 2. un 3. punkts un 47. pants	—
48. panta 6. punkts	40. panta 1. punkts	—
48. panta 7. punkts	40. panta 2. punkts	—
48. panta 8. punkts	40. panta 4. punkts	—
48. panta 9. punkts	37. panta 3. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
48. panta 10. punkts	40. panta 3. punkts	—
49. pants	61. panta 1. punkts	—
50. pants	63. pants	—
50.a pants	61. panta 3. punkts	—
51. pants	—	—
52. pants	29. pants	—
53. pants	31. pants	—
54. pants	33. pants	—
55. pants	34. pants	—
56. pants	30. panta 2. un 3. punkts	—
57. pants	35. pants	—
57.a panta 1. punkts	67. panta 1. punkts	—
57.a panta 2. punkts	67. panta 2. punkts	—
57.a panta 3. punkts	67. panta 3. punkts	—
57.a panta 4. punkts	44. panta 1. punkts, 46. panta 1. punkts un 47. panta 1. punkts	—
57.a panta 5. punkts	51. pants	—
57.b. pants	68. pants	—
58. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts	—
58. panta 2. punkts	53. panta 2. un 3. punkts	—
58. panta 3. punkts	53. panta 4. punkts	—
58. panta 4. punkts	—	—
58. panta 5. punkts	53. panta 5. punkts	—
59. panta 1. punkts	55. panta 1. punkts	—
59. panta 2. punkts	55. panta 2. punkts un 56. panta 2. un 3. punkts	—
59. panta 3. punkts	55. panta 3. punkts	—
59. panta 4. punkts	55. panta 4. punkts	—
60. panta 1. punkts	58. panta 1. punkts, 2. punkta pirmā daļa un 3. punkts	—
60. panta 2. punkts	58. panta 2. punkta trešā daļa	—
60. panta 3. punkts	58. panta 4. punkts	—
60. panta 4. punkts	53. panta 6. punkts	—

Direktīva (ES) 2015/849	Šī direktīva	Regula (ES) 2024/1624
60. panta 5. punkts	53. panta 7. punkts	—
60. panta 6. punkts	53. panta 8. punkts	—
61. pants	60. pants	—
62. panta 1. punkts	59. panta 1. punkts	—
62. panta 2. punkts	6. panta 6. punkts	—
62. panta 3. punkts	59. panta 2. punkts	—
63. pants	—	—
64. pants	—	85. pants
64.a pants	72. pants	86. pants
65. pants	—	—
66. pants	—	—
67. pants	—	—
68. pants	—	—
69. pants	—	—
I pielikums	—	I pielikums
II pielikums	—	II pielikums
III pielikums	—	III pielikums
IV pielikums	—	—